

428.240712

น 315 ก

ร.3

การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน
แบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

นวลจันทร์ แซ่เทียน

15 ต.ค. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

พฤศจิกายน 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

B. Ang63

การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน
แบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
นวลจันทร์ แซ่เท็น

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
พฤศจิกายน 2538

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียน ภรณัฐศึกษาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 50 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ดำเนินการทดลอง โดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest- Posttest Design โดยกลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาในการทดลองสอนเหมือนกันทั้ง 2 กลุ่ม

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งก่อนและหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชุดเดียวกัน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$ แบบ Difference Score ผลการทดลองปรากฏว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลอง มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS' ENGLISH PERFORMANCE
AND RESPONSIBILITY THROUGH AN INSTRUCTIONAL LEARNING-CENTER
PACKAGE DEVELOPED ON THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER
TEACHING METHOD (MODEL I) AND THE METHOD IN
THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
NUANCHAN SAETAEN

Present in partail fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
November 1995

The purpose of this study was to compare the Mathayom Suksa I students' English performance and responsibility in learning English using an instructional learning-center package developed on the Concentrated Language Encounter Teaching Method (Model 1) and the Teacher's Manual.

The Sample used in this study was 100 Mathayom Suksa I students of Kannasoot Saksalai School, Amphur Muang, Supanburi Province during the second semester of 1994 academic year. The samples were simply randomized and divided into experimental and control groups with 50 students in each. The randomized control group pretest-posttest design was used in this study. The experimental group was taught through an instructional learning-center package developed on the Concentrated Language Encounter Teaching Method (Model 1); whereas the control one was taught through the method in the Teacher's Manual. Each group was taught with the same contents for twenty 50-minute periods.

The instruments used were the English performance test and the responsibility questioniar. The t-test difference score was used to analyze the data.

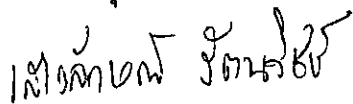
The results of the study revealed that :

1. The English performance (listening ability, speaking ability, reading ability and writing ability) of the students taught through an instructional learning-enter package developed on the Concentrated Language Encounter Teaching Method (Model I) was significantly higher than that of the student taught through the instructional based on the Teacher's Manual at the .01 level.

2. The responsibility in learning English of the students taught through an instructional learning-enter package developed on the Concentrated Language Encounter Teaching Method (Model I) was significantly higher than that of the students taught through the instructional based on the Teacher's Manual at the .01 level.

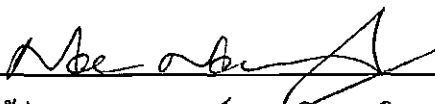
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

ประธาน

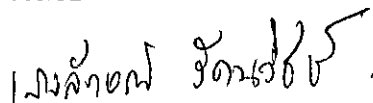
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

กรรมการ

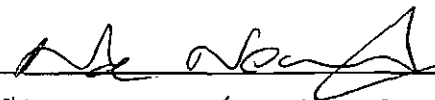
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิลก ดิลกานนท์)

คณะกรรมการสอบ

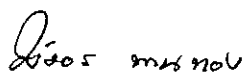
ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิลก ดิลกานนท์)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.บังอร พานทอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูงจาก รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช ผศ.ดร.ติลก ติลกานนท์ ดร.บังอร พานทอง และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างสูงในการดำเนินการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการแก้ไข และการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ คณะวิทยากรในการอบรมวิทยากรแกนนำ และครูสอนภาษาอังกฤษ แบบ CLE โดยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สโมสรโรตารีภาค 3350 สปช. กรมสามัญศึกษา รัฐบาลออสเตรเลีย ณ.โรงแรมเวล จังหวัดนครปฐม ระหว่าง วันที่ 9-12 มกราคม 2537 อาทิ Dr.Ray Oliver, Dr Richard Walker, Dr.B.J.Shaw, Mrs. Lesley Shaw ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ ขอบพระคุณ อาจารย์วิบูลย์ จันทรฉาย ผู้อำนวยการโรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย และอาจารย์ชาติ สว่างศรี ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ที่เอื้อเฟื้อ และอำนวยความสะดวกทำการวิจัย อาจารย์ดุสิต สว่างศรี หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ที่กรุณาช่วยเหลือทั้งในด้านคำแนะนำที่มีประโยชน์และเป็นกำลังใจ อีกทั้งตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาการดำเนินการวิจัย อาจารย์ในหมวดภาษาต่างประเทศ และอาจารย์ในโรงเรียนทุกท่าน อีกทั้งนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการทดลองในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ คุณสุภาพร องค์กรสุริยานนท์ และคุณอัญญา ราศรี เป็นอย่างสูงสำหรับการช่วยเหลือ ทั้งในด้านคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และจัดทำรูปเล่ม

ขอขอบคุณพี่ น้อง และเพื่อน ๆ วิชาเอกการมัธยมศึกษาทุกคน คุณนพพร แทนแสงทอง และครอบครัวที่มีส่วนช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณเจ้าของตำรา เอกสาร และงานวิจัยทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลสำหรับผู้วิจัยใช้ศึกษาและอ้างอิงในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอน้อมรำลึกและบูชาพระคุณคุณพ่อคุณแม่ที่ให้ทุกอย่างกับลูก และเป็นกำลังใจตลอดมา อีกทั้งขอรำลึกถึงคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้สนับสนุนและให้การศึกษามาเป็นพื้นฐานในความสำเร็จครั้งนี้

นวลจันทร์ แซ่แต้

สารบัญ

บทที่	หน้า.
1 บทนำ	
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	30
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบ	47
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	52
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	54
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	55
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	67
การวิเคราะห์ข้อมูล	68
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	73
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	76
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	76
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	76
การวิเคราะห์ข้อมูล	79
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	79
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	83
 บรรณานุกรม	 86
 ภาคผนวก	 96
ภาคผนวก ก	97
ภาคผนวก ข	113
ภาคผนวก ค	131
 ประวัติย่อของผู้วิจัย	 202

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง Steps	58
2 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง Toy Furniture	58
3 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง Toby's Gift	58
4 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง How To Make Jig-Saw	59
5 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูด	62
6 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน	65
7 แบบแผนการวิจัย	67
8 ค่าสถิติในการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน	74
9 ค่าสถิติในการเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่าง นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	75
10 คะแนนการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยผู้ตรวจ 2 ท่าน	114
11 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง	115
12 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูด	116
13 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	117
14 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน	118
15 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความรับผิดชอบในการใช้ภาษาอังกฤษ	119

16	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	121
17	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การพูด เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง.....	122
18	คะแนนความรับผิดชอบในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	123
19	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	124
20	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	125
21	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การพูด เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม.....	126
22	คะแนนความรับผิดชอบในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	127
23	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	128
24	คะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	129

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การจัดระบบการสอนของเกอร์แลช	18
2 การจัดศูนย์การเรียนรู้ในห้องเรียน	20
3 การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้	21
4 การเปลี่ยนศูนย์กิจกรรม	25
5 แผนภูมิกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง	32
6 ขั้นตอนการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1	35
7 ขั้นตอนการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2	36
8 ขั้นตอนการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3	37
9 แผนผังองค์ประกอบชุดการสอน	56
10 แผนผังองค์ประกอบของเอกสารแต่ละชุด	56
11 กิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้เสริม หรือศูนย์สำรอง	57

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เนื่องจากภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสาร ดังนั้นเป้าหมายของการสอนภาษาจึงเป็นไป เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร เดล ไชมส์ ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสารว่า หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไรควรพูด พูดกับใคร ที่ไหนและในลักษณะอย่างไร (คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)(ราชบุรีย. 2534 : 41; อ้างอิงมาจาก Hymes. 1972) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 19) ที่ว่าแนวการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยึดแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสารโดยให้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เกิดขึ้นในลักษณะบูรณาการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสาร จึงได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งกำหนดจุดประสงค์ไว้ ดังนี้คือเพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัด ในภาษาต่างประเทศ ตามความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีทักษะเบื้องต้น ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาที่เลือกเรียนสำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษา ในระดับสูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา อีกทั้งเพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 21)

จากงานวิจัยของนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่าน พบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบันยังไม่ประสบผลเท่าที่ควร และจากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 7 ปีการศึกษา 2530 พบว่า ไม่มีนักเรียน ในจังหวัดใด ในเขตการศึกษา 7 สอบได้คะแนนเฉลี่ยถึงครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (ผดุงชัย ภูพัฒน์ และคนอื่น ๆ. 2530 : 1109) สภาพการเช่นนี้มีสาเหตุจากปัญหา ซึ่งอาจพิจารณาได้ในหลายประเด็น ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนการสอน

การที่นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ เนื่องมาจากครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมบรรลุจุดประสงค์ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ อีกทั้งกระบวนการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับหลักทางภาษาศาสตร์ ไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ครูส่วนใหญ่ยังยึดวิธีสอนแบบเดิม คือครูสอนโดยวิธีบรรยายด้วยภาษาไทย ยึดตัวครูเป็นศูนย์กลางทำให้นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน (กรมวิชาการ. 2532 : 80)และการสอนแบบเดิมทำให้การสอนทักษะทั้ง 4 ไม่สัมพันธ์กัน นักเรียนจึงขาดทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นอกจากนี้ยังพบว่าครูผู้สอนส่วนมากใช้การแปลอธิบายศัพท์และโครงสร้างก่อนแล้ว จึงให้นักเรียนอ่านในใจ และทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ซึ่งวิธีนี้ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรง จากกระบวนการทางความคิดของตนเอง ในการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจเรียน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2528 : 339)

ชัยรงค์ พรหมวงศ์ (2517 : 29) ได้ทำการวิจัย พบว่าการจัดห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางโดยนักเรียนนั่งหันหน้าเข้าหาครูและฟังครูพูดตลอดเวลา มีผลให้นักเรียนขาดคุณลักษณะ 5 ประการ คือ

1. ไม่รู้จักและไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
2. ไม่รู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง
3. ไม่รู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่
4. ไม่รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
5. ไม่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

2. จำนวนนักเรียนในชั้นเรียน

ปัญหาที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนประเด็นหนึ่ง คือ จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป ห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ ทำให้เกิดปัญหาการจัดสภาพการเรียนการสอนที่จะอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน นักเรียนมีการส่งเสียงดังและพูดภาษาแม่ อีกทั้งเนื้อที่ภายในห้องมีไม่พอสำหรับจัดกิจกรรม นอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร และครูไม่รู้จักเด็กเป็นรายบุคคลจึงไม่รู้ปัญหาของนักเรียนแต่ละคน (กรมสามัญศึกษา. 2524 - 2526 : 610; ศูนย์

การพัฒนาหลักสูตร. 2528 : 147 ; Coleman. 1989)

3. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้มีเวลาเตรียมการสอนน้อยไม่มีโอกาสพัฒนาสื่อและอุปกรณ์ ผลของการเรียนการสอน จึงไม่บรรลุจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะ ในการใช้ภาษาอังกฤษ (ลำพูน มณฑล. 2534 : 1 - 7)

4. ผู้เรียน

ในส่วนของตัวผู้เรียนที่ไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากขาดแรงจูงใจ และไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่มีโอกาสได้ใช้ในชีวิตรจริง (ลำพูน มณฑล. 2534 : 1 - 7) อีกทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ดึงดูดความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีสอนมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ และเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้นักเรียนอยากเรียนตั้งใจเรียน และเกิดการเรียนรู้ วิธีสอนที่ให้นักเรียนมีทักษะในวิชาที่เรียน สามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้คือการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมาย มีการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษา ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 228) กล่าวว่า ลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ยึดทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งเพียงทฤษฎีเดียว แต่ควรจะเป็นไปในลักษณะการสอนแบบผสมผสาน การสอนที่เด็กได้แสดงออก ได้รวมกลุ่มฝึกทักษะ และเรียนรู้จากการทำกิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมคู่ เด็กจะสามารถกระตุ้นกันเอง ให้มีปฏิริยาตอบสนองในการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการสอน ด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 18 - 20)

จากผลงานการวิจัยหลายชิ้นเกี่ยวกับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในงานวิจัยของ วอล์คเกอร์, บาร์ทเลต และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Walker, Bartlette and Rattanavich. 1984); นัคดา ขจรนที (2530); สุธีพร ปาละดี (2531); กรรณิการ์ ชาติมนตรี (2533) และลำพูน มณฑล (2534) จากผลงานวิจัยของนักการศึกษา และนักวิชาการหลายท่าน อาทิ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2517); เรืองวิทย์ นนทะกา (2518); สุดา ลินสกุล (2518); ปรัชญา ใจสะอาด (2519); นิพนธ์ ศุภบริดี และคนอื่น ๆ (2524) พบว่า ผลการเรียนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ทำให้นักเรียนนักศึกษา มีความรู้เพิ่มขึ้นและ

มีความจำในเนื้อหาดีกว่าการสอนแบบบรรยาย แต่ได้มีผลงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน เช่น ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และสุดา ลินสกุล (2520); มณี เป็นสุข (2522); วิเชียร คำจันทร์ (2522); พยงค์ แสงเดช (2522) และ จุไรลักษณ์ ชาตณรงค์ (2530) เป็นต้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนไม่มีความแตกต่างจากนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน

การเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ นอกจากจะมีจุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในวิชาที่เรียนแล้วยังจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีจริยธรรมด้วยโดยเฉพาะความรับผิดชอบ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า สมควรอย่างยิ่งที่ครูจะฝึกฝนให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ โดยสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจากรายงานการวิจัย ของนักวิชาการหลายท่านเช่น นิภา วิจิตรศิริ (2525) และประภัสสร ชัยชนะใหญ่ (2529) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพรรณ บรรจงสวัสดิ์ (2534) และยังพบอีกว่า การเรียนแบบศูนย์การเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ รู้จักแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกล้าแสดงความคิดเห็น รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีวินัย ซื่อสัตย์ และมีความรับผิดชอบด้วย

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทดลองสอนโดยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนครพนมสุทธศึกษาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นห้องเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 45 คน เพื่อเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครูว่า จะส่งผลให้ความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) และการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) และการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการเลือกและพัฒนาวิธีสอน ตลอดจนการสร้างและปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น และฝึกฝนผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

กลุ่มประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่กำลังเรียนรายวิชาอังกฤษหลัก (อ 012) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 10 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 513 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่กำลังเรียนรายวิชาอังกฤษหลัก (อ 012) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 100 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 2 ห้องเรียน จากนักเรียนทั้งหมด 10 ห้องเรียน จากนั้นจับสลากแบ่งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีต่างกัน ดังนี้

กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

3. ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษาทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหา โดยยึดจุดประสงค์หมวดวิชา ภาษาอังกฤษต่างประเทศ ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 5 แล้วเลือกเนื้อหาตาม ทฤษฎีหรือรากฐาน ได้เนื้อหา 2 ประเภท คือ ประเภทบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) ได้แก่นิทานหรือนิยาย และประเภทวิธีการ (Procedure Genre) ได้แก่การแนะนำ การปฏิบัติ กระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติ รวม 4 เรื่อง ซึ่งเนื้อหามีความยากง่าย ในระดับเดียวกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English For A Changing World Book I ดังนี้คือ

เรื่องประเภทบรรยายเชิงจินตนาการ

- Steps
- Toby 's Gift

เรื่องประเภทวิธีการ

- Toy Furniture
- How To Make Jigsaw

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่วิธีสอน 2 วิธี

5.1.1 การสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เป็นเครื่องมือช่วยสอน ที่จัดเสนอเนื้อหาสาระในรูปของสื่อประสม คือ ประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ตามหลักการและทฤษฎีของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533 : 110-120) ชุดการสอนแต่ละชุดประกอบด้วยคู่มือครูและคู่มือนักเรียน แบบฝึกปฏิบัติสำหรับผู้เรียน สื่อสำหรับศูนย์กิจกรรม และแบบสอบประเมินผล

การจัดลำดับขั้นตอนการสอนในชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง

ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนา หรือ อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ฟัง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

จุดมุ่งหมาย เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ได้อ่าน ฟังจากการอ่านได้ และเพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่องได้

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครู และนักเรียน

จุดมุ่งหมาย เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังจากการอ่านได้ และเพื่อให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรที่ใช้แทนความหมายของคำต่าง ๆ ที่เคยเรียนรูมาแล้วในขั้นตอนที่ 1 และที่ 2 จากการฟังและพูด เพื่อให้นักเรียนสื่อความหมายของตน จากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนได้ แสดงความคิดสร้างสรรค์ และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย

ขั้นตอนที่ 4 ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง และแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำ และประโยคของเรื่องที่อ่านได้

ขั้นตอนที่ 5 ให้นักเรียนเล่นเกม หรือกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของ

ภาษาต่าง ๆ จนเกิดความมั่นใจว่าสามารถอ่านเรียบเรียงคำเป็นประโยค
เขียนคำและประโยคได้

วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) นี้ เป็นการสอนตามแนวทฤษฎีการสอน
แบบธรรมชาติ ทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร และทฤษฎีการสอนอ่าน โดยมุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มี
ความหมาย และกระบวนการเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และได้รับ
ประสบการณ์ตรง ในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างต่อเนื่องเป็นบูรณาการ
ด้วยตนเอง จากการพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง ไปสู่องค์ประกอบย่อยของ
ภาษา โดยยึดสื่อของการเขียน การจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมายในการนำรูปแบบภาษา
ไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นหลักของโครงสร้างการพัฒนา การสอนภาษาไทยแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 23-27)

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ขึ้น 4 ชุด ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา ประเภทวิธีการ 2 ชุด
และเนื้อหาประเภทบรรยายเชิงจินตนาการ 2 ชุด ในแต่ละชุดการสอนประกอบด้วยศูนย์กิจกรรม
ดังนี้

ชุดการสอนเนื้อหาวิธีการ

ศูนย์กิจกรรมที่ 1 ครูแนะนำวัสดุและสาธิตวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ละขั้นตอนอย่างช้า ๆ
และชัดเจน จากนั้น นักเรียนบอกวิธีการย้อนกลับ

ศูนย์กิจกรรมที่ 2 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 8 - 9 คน ฝึกปฏิบัติตามวิธีการที่เรียน
ในศูนย์กิจกรรมที่ 1

ศูนย์กิจกรรมที่ 3 นักเรียนสาธิต และบอกวิธีการให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง ที่ละกลุ่มหลัง
จากนั้นนักเรียนเขียนวิธีการร่วมกัน

ศูนย์กิจกรรมที่ 4 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 8 - 9 คน ทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกัน

ศูนย์กิจกรรมที่ 5 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 8 - 9 คน เล่นเกม และทำกิจกรรม
เสริมทางภาษาอื่นๆ

ชุดการสอนเนื้อหาประเภทบรรยายเชิงจินตนาการ

ศูนย์กิจกรรมที่ 1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 8 - 9 คน ฝึกบรรยายลีลาประกอบเรื่องที่ครูจัดไว้ให้ และเดาเรื่องจากภาพร่วมกัน

ศูนย์กิจกรรมที่ 2 ครูอ่านแบบเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง พร้อมดูภาพประกอบ จากนั้นนักเรียนตอบคำถาม และเล่าเรื่องย้อนกลับ

ศูนย์กิจกรรมที่ 3 แบ่งนักเรียนแยกกลุ่มย่อย 8 - 9 คน ฝึกบทบาทสมมติ

ศูนย์กิจกรรมที่ 4 นักเรียนแสดงบทบาทสมมติให้ครู และเพื่อน ๆ ชมทีละกลุ่ม หลังจากนั้นเขียนเรื่องร่วมกัน

ศูนย์กิจกรรมที่ 5 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 8 - 9 คน ทำหนังสือเล่มใหญ่

ศูนย์กิจกรรมที่ 6 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 8 - 9 คน เล่นเกมและทำกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่นๆ

2. การสอนตามคู่มือครู หมายถึงวิธีสอนภาษาอังกฤษตามแผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาอังกฤษหลัก (อ 012) ซึ่งใช้ขั้นตอนการสอนตามคู่มือของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจให้นักเรียน เกิดความตั้งใจจดจ่อต่อบทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยครูอาจใช้วิธีการพูดเร้าใจสนทนาซักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ
- ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบถึงผลการเรียนของบทนั้น โดยเฉพาะเจาะจงลงไป เพื่อให้ให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียนและทราบจุดประสงค์ปลายทางของการสอน
- ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้
- ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น เป็นการเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสอน
- ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นการบอกแนวทาง ให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง
- ขั้นที่ 6 ขันลงมือปฏิบัติ เป็นการให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ ด้วยตนเอง

- ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแสดงให้เห็นว่า ผลการปฏิบัติ หรือ กิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกนั้นมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร
- ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ เป็นการวัดหรือประเมินว่า พฤติกรรม หรือ ผลงานที่นักเรียนทำนั้น ได้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป
- ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ ที่ฝังแน่นขึ้น โดยให้แบบฝึกหัดเสริมหรือการให้กิจกรรมเพิ่มหรือการให้การบ้านเป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ในบริบทต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการใช้คำ ประโยค การจับใจความ การเรียงคำ เรียงประโยค ลำดับเหตุการณ์ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว

4. ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนใจ เอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร อดทน ต่ออุปสรรคไม่ย่อท้อ มีความละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ ตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความเอาใจใส่ พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น ควบคุมตนเองได้ ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ เข้าห้องเรียนและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงเวลา เมื่อมีปัญหา หรือไม่เข้าใจในบทเรียน ก็พยายามศึกษาค้นคว้าซักถามครูผู้สอนให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดผิดก็ยอมรับว่าทำผิดแล้ว พยายามแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องด้วยตนเอง รู้จักวางแผนงาน และป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสีย ในงานที่รับผิดชอบ ซึ่งสามารถวัด และประเมินได้จากแบบสอบถามความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบของ อาวุธ พรหมมานอก (2534 : 181 – 185)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้
2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

ความหมายของชุดการสอน

ชุดการสอน (Instructional Package หรือ Learning Package) เป็น นวัตกรรมการศึกษาชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นชุดการสอนที่ใช้สื่อการสอนตั้งแต่ 2 ชนิด ขึ้นไปร่วมกัน เพื่อให้ ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการ สื่อที่นำมาใช้ร่วมกันนี้จะช่วยเสริมประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ตามลำดับขั้นที่จัดเอาไว้สำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อเนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วย ที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับ โดยจัดเอาไว้เป็นชุด ๆ บรรจุอยู่ในซอง กล่องหรือกระเป๋าแล้วแต่ ผู้สร้างจะทำขึ้น ในการสร้างชุดการสอนนี้ จะใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เป็นหลักสำคัญ จึงทำให้มั่นใจได้ว่า ชุดการสอนจะสามารถช่วยให้ผู้เรียน ได้รับความรู้อย่างมี ประสิทธิภาพ และยังช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจพร้อมที่จะสอนด้วย

แนวคิดและหลักการของชุดการสอน

แนวคิดและหลักการของชุดการสอนสรุปได้ 5 ประการ คือ

1. การประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ความพยายามที่จะเปลี่ยนแนวการสอนไปจากเดิม
3. การใช้สื่อการสอนได้เปลี่ยนแปลงและขยายตัวออกไป
4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

5. การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัยการเรือน โดยจัดสภาพการที่ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม

ประเภทของชุดการสอน

1. ชุดการสอนประกอบการบรรยายใช้สำหรับช่วยครูผู้สอนในการสอนผู้เรียนกลุ่มใหญ่ เป็นเนื้อหาและประสบการณ์ที่ผู้สอนต้องการวางพื้นฐานให้ผู้เรียนได้รับไปพร้อมกัน โดยมีเวลาให้ผู้เรียนเข้าเรียนร่วมกัน บางครั้งตามที่กำหนดไว้ในตารางเรียนของแต่ละคน
2. ชุดการสอนแบบกลุ่มใช้ในการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนเป็นกลุ่ม ในชุดการสอนจะมีสื่อไว้ให้สมาชิกแต่ละคน ประกอบกิจกรรมตามคำสั่งในศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ ห้องเรียนที่ใช้ชุดการสอน แบบกลุ่มคือ "ห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้"
3. ชุดการสอนรายบุคคล ชุดการสอนแบบนี้ จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และก้าวหน้าไปตามความสามารถ และความสนใจของตนเอง โดยผู้เรียนจะดำเนินการเรียน ตามคำแนะนำ ที่ปรากฏอยู่ภายในชุดการสอนนั้น และศึกษาไปตามลำดับขั้นด้วยตนเอง เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับบทเรียนก็ปรึกษาครูผู้ควบคุมดูแลได้

องค์ประกอบของชุดการสอน

ชุดการสอนจะมีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือครู คู่มือนักเรียน
2. บัตรคำสั่ง หรือคำแนะนำ ใช้แทนตัวครู
3. บัตรเนื้อหา บัตรงานและสื่อ

บัตรเนื้อหา คือ ความรู้ที่ครูต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้

บัตรงาน หรือ บัตรกิจกรรม กำหนดเงื่อนไขให้ผู้เรียน ได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำกิจกรรม

4. แบบประเมินผลและบัตรเฉลยเพื่อทดสอบความรู้ ความสามารถ และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน (ชัยงค์ พรหมวงศ์. 2533 : 119 - 120)

แบบจำลอง (Model) การจัดระบบการผลิตชุดการสอน

1. เลือกเนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการ เป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. แบ่งเนื้อหาวิชา เป็นหน่วยการสอน (Unit) โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือหนึ่งครั้งๆ ละ 1-2 ชั่วโมง
3. แบ่งหน่วยการสอนเป็นหัวเรื่องย่อย (Topic)
4. กำหนดวัตถุประสงค์ในเชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลในแต่ละหัวเรื่อง
5. เลือกและผลิตสื่อการเรียนในแบบของสื่อประสม (Multi-Media)
6. รวบรวมสื่อการเรียนแต่ละหัวเรื่องไว้ในซองแล้วรวมซองประจำศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ ไว้ในกล่อง เรียกว่า ชุดการสอน

ข้อดีของชุดการสอน

1. ทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะผู้ผลิตชุดการสอน คือ ผู้ที่เชี่ยวชาญสาขาวิชานั้นเป็นครู และนักเทคโนโลยี ซึ่งร่วมกันทำ และชุดการสอนนั้นได้ผ่านการทดลองว่าใช้ได้ เป็นอย่างดีแล้ว
 2. การเรียนการสอน จะดำเนินไปตามชุดการสอนที่กำหนดไว้ ผู้เรียนผู้สอนเห็นแนวทางไปสู่จุดหมายที่ต้องการและปฏิบัติไปตามนั้น และนักเรียนได้รับความรู้ในแนวทางเดียวกันไม่ว่าครูคนใดสอน
 3. นักเรียนเป็นผู้พบประสบการณ์ด้วยตนเอง (นักเรียนเป็นผู้ประกอบกิจกรรม)
 4. ประหยัดเวลา แรงงาน และรายจ่าย ครูไม่ต้องเตรียมงานสอนมากนักไม่ต้องจัดทำใหม่สะดวกในการใช้ คือ ใช้ได้นานหลายปี
 5. แก้ปัญหาในโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้น
 6. ใช้ได้ทุกระดับการศึกษา
- (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2517)

การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้เป็นการเรียนรู้จากการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนเองโดยแบ่งบทเรียน ออกเป็น 4-6 กลุ่ม โดยจัดโต๊ะและเก้าอี้รวมกันแต่ละกลุ่ม เรียกว่าศูนย์กิจกรรม แต่ละศูนย์จะมีกิจกรรมแตกต่างกันไปตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะใช้เวลาประกอบกิจกรรม 15-20 นาที แล้วหมุนเวียนเปลี่ยนไปจนกว่าผู้เรียนทุกคนจะผ่านกิจกรรมทุกศูนย์ ผู้สอน

ในศูนย์การเรียนรู้ จะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานการเรียนรู้ โดยเนื้อหาวิชาที่จะให้ผู้เรียนเรียนนั้น ไม่ได้มาจากเพียงแหล่งเดียว ทว่า จะมาจากสื่อการสอนซึ่งมีหลายประเภท เรียกว่าสื่อประสม สื่อการสอนจะรวมอยู่ในช่องประจำศูนย์กิจกรรม ช่องทั้งหมดจะรวมอยู่ในกล่อง ฤๅกระดานหรือแฟ้ม เราเรียกว่า "ชุดการสอน" (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2516 - 2517)

องค์ประกอบของการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

ในการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ต้องมีบทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน ชุดการสอน หรือสื่อประสม รวมทั้งการจัดห้องเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ สำหรับองค์ประกอบแต่ละอย่าง มีสาระสำคัญพอสรุปได้ ดังนี้

บทบาทของครู

บทบาทของครูในห้องเรียน แบบศูนย์การเรียนรู้แตกต่างไปจากห้องเรียนที่มีครู เป็นศูนย์กลาง เพราะการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาและประสบการณ์แก่นักเรียนนั้น อาศัยกระบวนการที่จัดระบบไว้ในชุดการสอน และครูก็ไม่ต้องสอนนักเรียนด้วยการพูด หรือ "กรอกความรู้" ตลอดเวลาการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ ครูจึงมีบทบาทดังต่อไปนี้

1. กำกับการเรียนรู้โดยให้นักเรียนเป็น "ผู้แสดง" และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง ตามบทที่ครูกำหนดไว้ในชุดการสอน

2. ประสานงานกิจกรรมการเรียนรู้ โดยที่การเรียนรู้มีขอบข่ายกว้างขวาง ครูจะมีบทบาทในการประสานงานกิจกรรมของนักเรียนทุกกลุ่มตามที่กำหนดไว้ในชุดการสอน

3. บันทึกพัฒนาการ ของนักเรียนแต่ละคน ขณะที่นักเรียนกำลังประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ครูจะมีเวลาสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนแต่ละคน ในแต่ละกลุ่ม โดยสังเกตพัฒนาการของห้องเรียนในแง่

3.1 การทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่น

3.2 การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

3.3 ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งที่กำหนดไว้ในชุดการสอน

3.4 ความสามารถในการทำงานให้ลุล่วงไปด้วยตนเอง

3.5 ความสามารถที่จะเข้าใจเนื้อหาสาระมโนทัศน์ที่ถูกต้อง และ

3.6 ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

4. เป็นแหล่งความรู้แหล่งหนึ่งสำหรับนักเรียน แม้เนื้อหาส่วนใหญ่จะบรรจุอยู่ในชุดการสอน แต่ครูก็ต้องทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ และเป็นแหล่งความรู้ ที่นักเรียนจะหันมาพึ่งพาอาศัยได้เสมอ ครูอาจใช้เวลากับนักเรียนคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่ออธิบายข้อข้องใจในบทเรียน

5. เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอนเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ทัศนคติที่ครูควรเปลี่ยนและสิ่งที่ควรคำนึง

1. ครูต้องไม่ถือว่า ครูเป็นผู้รู้แต่ผู้เดียว ครูต้องตระหนักว่าตนเองมีความรู้ ที่จะช่วยเหลือนักเรียนเท่าที่จะช่วยได้

2. ครูต้องพยายามช่วยให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด เท่าที่จะมากได้ ต้องอดทน และปล่อยให้นักเรียนประกอบกิจกรรมอย่างค่วนซึ่งบอกคำตอบเสียก่อน

3. ต้องไม่ถือว่า "นักเรียนดีต้องเจียบ" แต่ครูจะชี้แจงให้นักเรียนสนทนากันในเรื่องที่เรียนด้วยเสียงดังพอที่จะได้ยินภายในกลุ่มและจะไม่คุยกันในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับสิ่งที่เรียน

4. ครูต้องใจกว้างและชมเชยนักเรียนที่ทำดี หรือประสบความสำเร็จแม้เพียงเล็กน้อย ไม่ตำหนิ ลงโทษเมื่อนักเรียนทำอะไรผิดพลาด

5. ครูต้องไม่ถือว่าการที่นักเรียนเดินไปมา เพื่อประกอบกิจกรรมการเรียนนั้นเป็นการแสดงความไม่มีระเบียบวินัย แต่ต้องคิดว่าการเคลื่อนไหวเป็นการช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างกระฉับกระเฉง และทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ทั้งยังเป็นการส่งเสริมกระบวนการกลุ่มได้อย่างดียิ่ง

6. ครูต้องพูดแต่น้อย เลือกคำพูดที่เข้าใจง่ายเมื่อครูพูดกับนักเรียนกลุ่มใดจะพูดเบา ๆ พอให้ได้ยินเฉพาะนักเรียนภายในกลุ่ม

7. ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ก่อนลงมือประกอบกิจกรรม

8. ครูต้องเอาใจใส่พัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน

9. การจัดตารางเวลาต้องยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับเนื้อหา

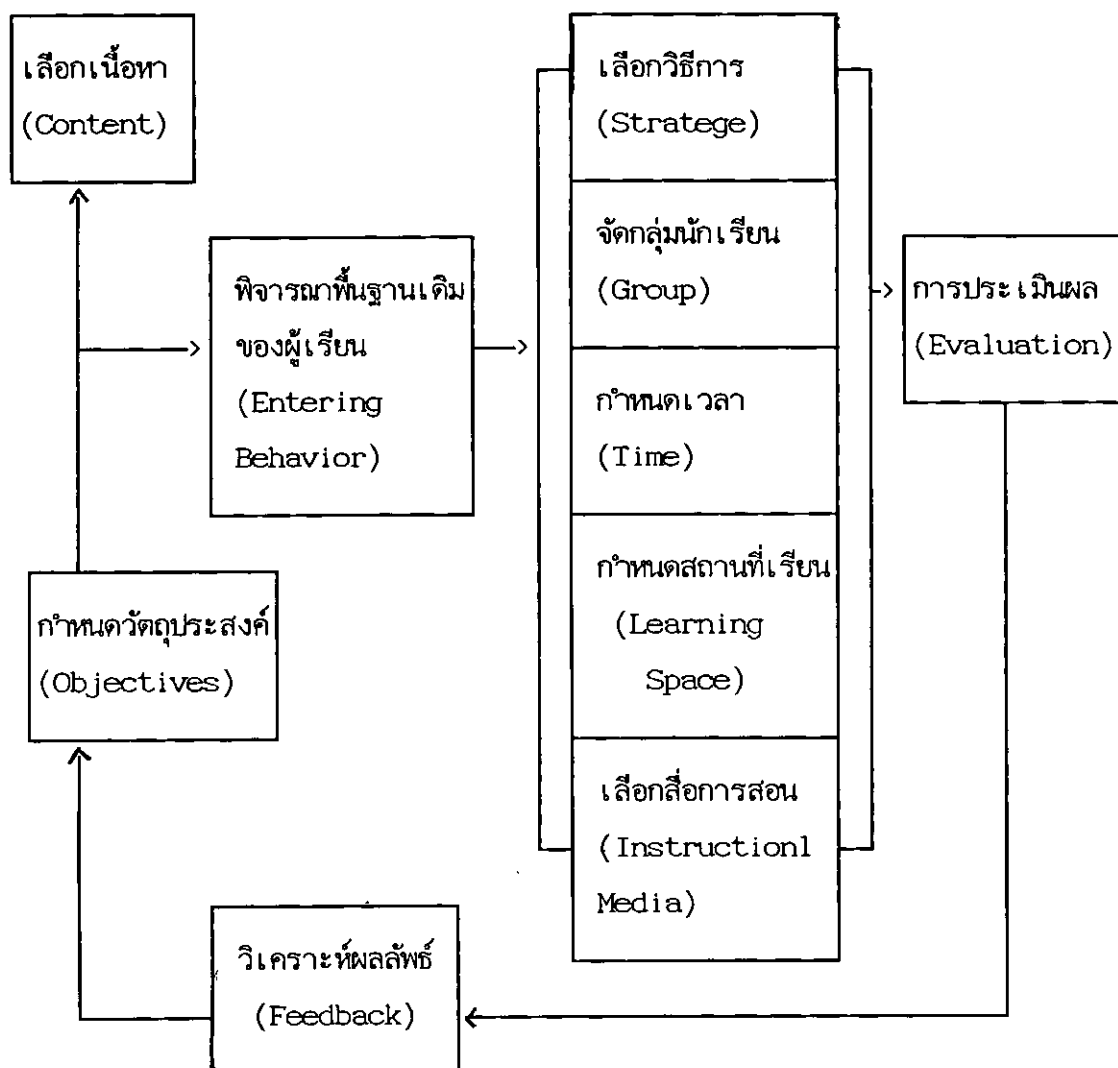
บทบาทของนักเรียน

1. ตั้งใจฟังคำอธิบาย เมื่อครูนำเข้าสู่บทเรียน สรุปบทเรียนและอธิบายเนื้อหาสาระบางอย่างจนเข้าใจ หากสงสัยต้องซักถามทันที
2. เมื่อได้รับชุดการสอนแล้วอ่านบัตรคำสั่งอย่างตั้งใจ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
3. เมื่อมีคำสั่งให้ "อภิปราย" นักเรียนต้องช่วยแสดงความคิดเห็นด้วยความตั้งใจแต่ไม่พูดเสียงดังจนเกินไป
4. ขณะประกอบกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนต้องทำงานด้วยความตั้งใจเพื่อให้งานลุล่วงไป ไม่ชวนเพื่อนคุยเรื่องอื่น ไม่ชวนเพื่อนเล่นและ ไม่นั่งเฉย
5. เมื่อได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่ม ต้องพยายามดูแลให้กิจกรรมของกลุ่มดำเนินไปโดยเรียบร้อย เปิดโอกาสให้เพื่อนแสดงความคิดเห็น หากมีปัญหาควรปรึกษาคูโดยยกมือขึ้นหรือเดินไปหาครู แต่ไม่ตะโกนข้ามศีรษะคนอื่น
6. นักเรียนที่ไม่ได้เป็นผู้นำกลุ่ม ต้องปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม โดยปฏิบัติงานตามบัตรคำสั่ง หรือที่หัวหน้ากลุ่มมอบหมาย
7. หัวหน้ากลุ่มคอยควบคุมดูแลสมาชิกในกลุ่มและอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ
8. เมื่อทำงานเรียบร้อยแล้วหัวหน้าจะรวบรวมงานส่งครู
9. เมื่อได้รับมอบหมาย นักเรียนจะช่วยหา หรือผลิตวัสดุอุปกรณ์อย่างเจียม ๆ เช่น แต่งกระดานนิเทศ หรือผนังห้องเรียน นักเรียนต้องเป็นคนช่างสังเกต เห็นอะไรน่าสนใจนำมาบอกเพื่อนร่วมชั้น
10. เมื่อมีการประเมินผลการเรียน นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามข้อสอบ หรือแบบฝึกหัดด้วยตนเองด้วยความระมัดระวังและสุจริต (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2516 - 17)

การจัดระบบการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้

การจัดโปรแกรมการสอน สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นการจัดกระบวนการสอน โดยอาศัยวิธีการจัดระบบในการสอน ในการจัดระบบการสอนนี้ จำเป็นต้องมีการวางแผนพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ให้สอดคล้องกัน (เรืองวิทย์ นนทะกา. 2518 : 42 - 43) ดังเช่น เกอร์แลช และอีลาย (Gerlach and Ely. 1971 : 12 - 13) ได้เสนอแบบของการจัดระบบการสอนแบบหนึ่ง ประกอบด้วย (ดูภาพประกอบ 1)

1. กำหนดวัตถุประสงค์
2. เลือกเนื้อหา
3. พิจารณาพื้นฐานเดิมของผู้เรียน
4. เลือกวิธีการที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์
5. จัดกลุ่มนักเรียน
6. กำหนดเวลา
7. กำหนดขนาดของสถานที่เรียน
8. เลือกสื่อการเรียนการสอน
9. ประเมินผล
10. วิเคราะห์ผลลัพธ์

ภาพประกอบ 1 การจัดระบบการสอนของเกอร์แลช

การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้หลักทฤษฎีการเรียนรู้และสื่อการสอน 2 ทฤษฎี ด้วยกัน คือ

1. ทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาด้วยวิธีทำงานกลุ่ม โดยเชื่อว่าการทำงานเป็นกลุ่มหรือร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการฝึกฝน การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทำงานกับผู้อื่นจะช่วยให้ประโยชน์ต่อการทำงานในชีวิตจริง
2. ทฤษฎีสื่อประสม (Multi - Media) เมื่อผู้เรียนได้เรียน ผ่านประสาทสัมผัสหลายด้าน จะช่วยรักษาระดับความสนใจ และช่วยให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม และสื่อการเรียน จึงต้องคำนึงถึงวิธีแปรเปลี่ยนความสนใจไม่จัดกิจกรรมและสื่อซ้ำ ๆ ในแนวเดียวกันตลอด (บุญเกื้อ คอรรหาเวช. 2530 : 94)

พัฒนาการของศูนย์การเรียนรู้

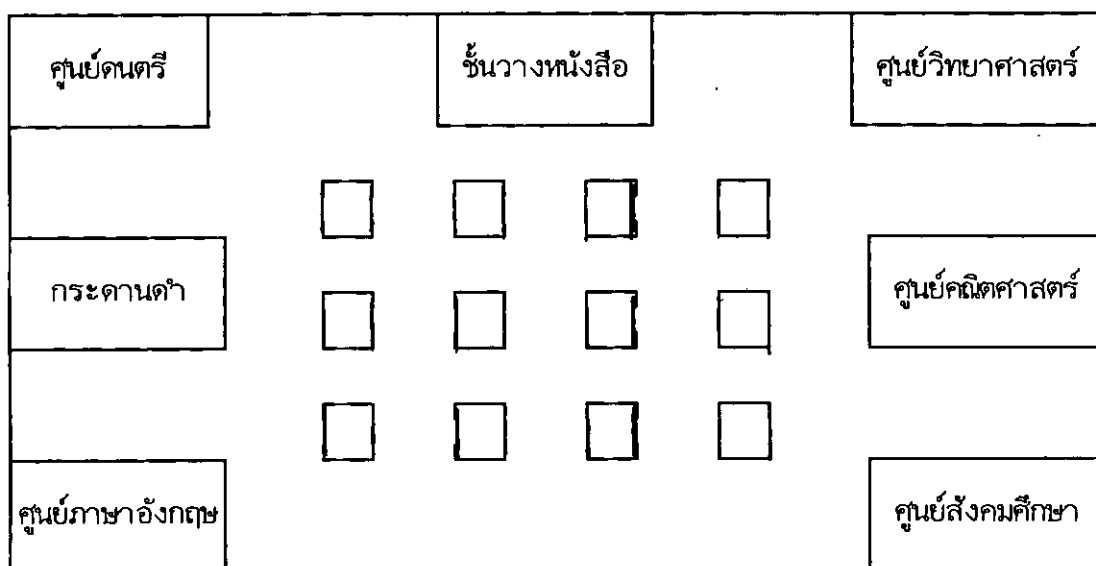
แนวความคิดของศูนย์การเรียนรู้เริ่มมีขึ้น ในศตวรรษที่ 17 โดยที่ ฟรานซิส เบคอน มีความคิดเห็นว่า นักเรียนควรประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง เขาได้ตั้งโรงเรียนสำหรับเด็กขึ้นในปี ค.ศ. 1816 ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของโรงเรียนอนุบาลในปัจจุบัน แนวความคิดในการเรียนการสอนของเขา คือนักเรียนควรได้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ โดยเสรี ควรส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีบทบาทและมีส่วนร่วมในสังคม มีประสบการณ์ด้านการใช้อวัยวะเคลื่อนไหวเช่น การใช้มือ เป็นต้น

แนวความคิดเรื่องการจัดห้องเรียน แบบถือประสบการณ์จากการกระทำ เริ่มปี ค.ศ. 1896 โดยนักการศึกษาชาวอเมริกันชื่อ จอห์น ดิวอี้ การจัดการสอนแบบนี้เป็นที่แพร่หลายในปี ค.ศ. 1972 วิธีการจัดห้องเรียน เริ่มเปลี่ยนแปลงจากครูมาเป็นผู้เรียน ที่เป็นศูนย์กลางของการเรียน การจัดการการสอน จัดเป็นหน่วยเวลา (Modules) โดยแบ่งเป็นหน่วย ๆ ละ 21 นาที การเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ เดิมกำหนดไว้แน่นอน 1 ชั่วโมง เริ่มยืดหยุ่นเวลา ตามลักษณะวิชา จัดเวลาสอนออกเป็นหน่วยย่อย เรียกว่า การจัดการการสอนแบบหน่วย (Modular Scheduling) แนวความคิดที่ศูนย์การเรียนรู้มาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนนั้นได้ทดลองปฏิบัติพร้อม ๆ กันหลายแห่งในอเมริกา ในปี ค.ศ. 1976 มหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์นแคลิฟอร์เนีย ในลอสแอนเจลิส ได้รับอนุมัติและช่วยเหลือทางการเงิน จากสำนักงานการศึกษา (Office of Education) ให้มาทำการทดลองปรับปรุงระบบศูนย์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพขึ้น โครงการนี้สิ้นสุดลงเมื่อปี ค.ศ. 1972

ศูนย์การเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

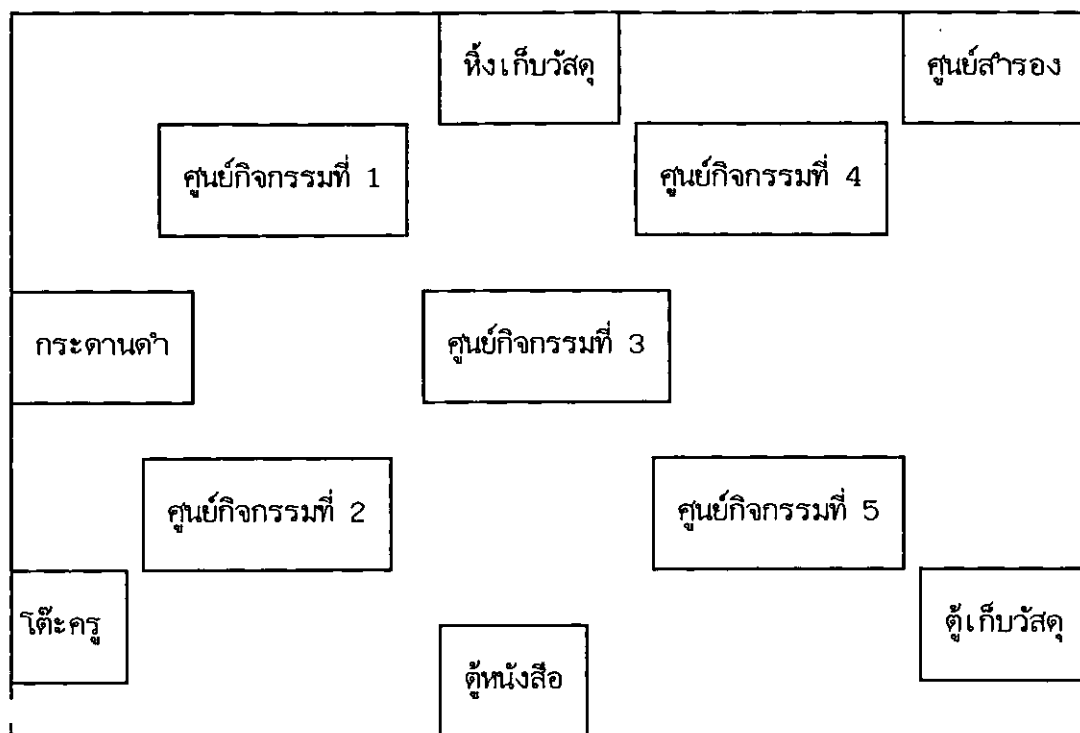
1. ศูนย์การเรียนรู้ที่ไม่แยกเป็นเอกเทศจากห้องเรียนมี 2 ลักษณะ คือ

1.1 ศูนย์การเรียนรู้ในห้องเรียน (Classroom Learning Center) (ดูภาพประกอบ 2) กระทำโดยการจัดศูนย์วิชาต่าง ๆ ไว้ข้าง ๆ ผนังห้องหรือมุมห้อง ซึ่งอาจมีศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์ดนตรี ศูนย์คณิตศาสตร์ ฯลฯ ศูนย์เหล่านี้ จะมีวัสดุอุปกรณ์ และกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้เมื่อนักเรียนคนใดทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จแล้วก็อาจมาทำงานที่ศูนย์ต่าง ๆ ตามความสนใจ การจัดศูนย์การเรียนรู้ในห้องเรียนเช่นนี้ จะช่วยส่งเสริมความสนใจความถนัด ของนักเรียนและป้องกันมิให้นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการเรียน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2516 - 2517 : 57)

ภาพประกอบ 2 การจัดศูนย์การเรียนรู้ในห้องเรียน

1.2 ห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center Classroom) (ดูภาพประกอบ 3) เป็นการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนแบบธรรมดาที่ครูเป็นผู้สอน มาเป็นการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกิจกรรมย่อย ๆ โดยครูเป็นผู้เตรียมกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้บทบาทของนักเรียนในการเรียนเพิ่มขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2516 - 2517 : 57)

ภาพประกอบ 3 การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้

2. ศูนย์การเรียนรู้ที่เป็นเอกเทศ ดังที่มหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์นแคลิฟอร์เนีย ได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จไปแล้วนั้น เป็นการใช้ห้องใดห้องหนึ่งของโรงเรียนหรืออาจเป็น 2 ห้องติดกัน เพื่อทำเป็นศูนย์การเรียนรู้โดยเฉพาะ โดยแบ่งโต๊ะออกเป็นกลุ่ม ๆ การจัดศูนย์กิจกรรมในห้องนี้จะกระจายไปทั่วห้อง และมีเก้าอี้มากพอที่จะให้ครูนักเรียนทั้งชั้นมาประกอบกิจกรรม ตามความสนใจเป็นเวทีให้ครูทำการสอนแบบใหม่ ๆ นอกจากนั้นครูอาจหยิบยืมวัสดุอุปกรณ์ไว้ใช้ในชั้นของตนด้วย การจัดศูนย์กิจกรรมอาจมีกำหนดการ เช่น มกราคมจะจัดห้องคณิตศาสตร์ กุมภาพันธ์เป็นห้องสังคม เป็นต้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2516 : 57)

3. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (Community Learning Center) คือ สถานที่ศึกษาที่จัดบรรยากาศให้ผู้เรียนสามารถเข้ามาศึกษา หาความรู้ใส่ตนเอง ด้วยการเรียนจากโปรแกรมการสอนที่จัดไว้ในรูปของชุดการสอนรายบุคคล (Individual Instructional Packages) ตามหมวดหมู่ของเนื้อหา และประสบการณ์ต่าง ๆ ในความดูแลของครู ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน ที่ปรึกษา และควบคุมโปรแกรมของผู้เรียน พร้อมทั้งจัดเตรียมและหาชุดการสอน ตามความต้องการของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ศูนย์การเรียนรู้เหล่านี้แยกจากห้องเรียน แต่อยู่ในศูนย์กลางของห้องเรียนมีห้องเรียนล้อมรอบ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2517 : 4)

การใช้ศูนย์การเรียนรู้

การใช้ห้องศูนย์การเรียนรู้ทำได้ 3 ประการ คือ

1. ใช้เป็นห้องปฏิบัติการสอน การใช้ห้องศูนย์การเรียนรู้แบบนี้เหมาะสำหรับสถาบันเอง หรือในโรงเรียน ที่มีนักเรียนฝึกสอนประจำอยู่ ควรเป็นห้องเอกเทศ มีวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม เรียกว่าศูนย์การเรียนรู้สำหรับครู

2. ใช้เป็นห้องเรียนปกติ การใช้ศูนย์การเรียนรู้แบบนี้ คือ การสอนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกิจกรรมย่อย ๆ โดยครูเป็นผู้เตรียมกิจกรรมวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้นักเรียนมีบทบาทในการเรียนมากที่สุด

3. ใช้เป็นห้องส่งเสริมการเรียนรู้รายบุคคล

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2518 : 11)

การจัดศูนย์กิจกรรม

ในการสอนแบบศูนย์การเรียนจะต้องมีศูนย์กิจกรรมให้นักเรียนได้มาศึกษา โดยใช้เวลาศึกษาประมาณศูนย์กิจกรรมละ 15-20 นาที ศูนย์การเรียนหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วย ศูนย์กิจกรรมหลายศูนย์ และศูนย์กิจกรรมแต่ละศูนย์จะประกอบด้วย

1. เนื้อหาของบทเรียนในการเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่ศึกษาออกเป็นตอนย่อย ๆ เนื้อหาตอนหนึ่งจะประจำอยู่ที่ศูนย์กิจกรรมหนึ่ง นั่นคือถ้าแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ตอน ก็จะมีศูนย์กิจกรรม 5 ศูนย์ และในแต่ละศูนย์นักเรียนจะเรียนเนื้อหาที่แตกต่างกัน

2. สื่อการเรียนเป็นวัสดุอุปกรณ์ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูต้องเลือกสื่อการเรียนชนิดต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละตอน วัสดุอุปกรณ์ในแต่ละศูนย์จะจัดอยู่ในรูปชุดการสอนซึ่งเรียกว่า "ชุดการสอนในศูนย์การเรียน" (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2517 : 31)

3. บัตรคำสั่ง บัตรคำสั่งทำหน้าที่แทนครู ในการอธิบายและสั่งนักเรียนให้เข้าใจวิธีการเรียน ในศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ ตามลำดับขั้น รวมทั้งหัวข้ออภิปราย หรือคำถาม ที่ครูประสงค์จะให้ให้นักเรียนรายงาน บัตรคำสั่งประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

3.1 คำอธิบายสั้น ๆ ในเรื่องที่จะศึกษา

3.2 คำสั่งให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม

3.3 การสรุปบทเรียน อาจใช้การอภิปรายหรือตอบคำถาม

บัตรคำสั่งที่ดี ต้องมีถ้อยคำกระชับรัด เข้าใจง่าย ชัดเจนและครอบคลุมกิจกรรม ที่ครูต้องการให้นักเรียนทำ บัตรคำสั่งควรทำให้แข็งแรงติดกับกระดาษแข็ง สำหรับใช้งานในคราวต่อไปได้

4. เครื่องเขียนหลังจากที่นักเรียนเสร็จสิ้นกิจกรรมที่กำหนดให้แล้วครูอาจให้นักเรียนรายงานผล เพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการวัดผลของนักเรียน และเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ตนเรียนดีขึ้น อาจจะต้องเตรียมเครื่องเขียนไว้ให้พร้อม เครื่องเขียนที่จำเป็นคือปากกา ดินสอ กระดาษสำหรับเขียนรายงาน เป็นต้น (ไชยยศ เรืองสุวรรณ และเริงลักษณ์ วิจารณ์พันธุ์. 2518 : 120 - 122)

การจัดกลุ่มกิจกรรม

การจัดกลุ่มกิจกรรม ซึ่งเป็นการจัดกลุ่มให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันนั้น มีหลักการจัด 3 ประการ คือ

1. จัดกลุ่มตามความสามารถ (Grouping by Activity) จัดนักเรียนที่มีระดับของความสามารถและสติปัญญาเท่า ๆ กัน
2. จัดกลุ่มตามความสนใจ (Grouping by Interest) มักเป็นการจัดกลุ่ม เพื่อศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม
3. จัดกลุ่มตามอัตราความสามารถในการเรียน (Grouping by Achievement) ใช้เมื่อต้องการพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล (ปราณี เลี่ยมพุทธทอง. 2520 : 19)

ในการทดลองครั้งนี้ กลุ่มทดลองใช้การแบ่งกลุ่มแบบคละ เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้เกณฑ์จากการสอบก่อนเรียน (Pretest)

กิจกรรมการสอนแบบศูนย์การเรียน

1. การทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีความเข้าใจในเรื่องที่จะเรียนเพียงใด การทดสอบก่อนเรียนนี้ ใช้เวลาไม่มากนัก อาจเพียง 5-10 นาที เมื่อผู้เรียนทำแบบทดสอบเสร็จแล้ว ผู้สอนตรวจและให้คะแนนไว้

2. การนำเข้าสู่งานเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ที่มีต่อบทเรียนกิจกรรม การเรียนการสอนใช้เวลา 10-15 นาที เช่น สอนบทสนทนาภาษาอังกฤษ เล่นเกม เล่นนิทาน หรือใช้สื่อ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ เป็นต้น

3. การประกอบกิจกรรมการเรียน

3.1 การแบ่งกลุ่มผู้เรียน แบ่งได้หลายวิธี เช่น แบ่งตามความเหมาะสม คือ คละกันระหว่าง เด็กเรียนเก่ง เด็กเรียนปานกลาง และเด็กเรียนอ่อน หรือให้ผู้เรียนเลือกกลุ่มกันเอง

3.2 เมื่อแบ่งกลุ่มแล้ว ผู้เรียนแยกเข้าศูนย์การเรียน ผู้เรียนจะอ่านบัตรคำสั่ง และปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้น แต่ละกลุ่มใช้เวลา 15 - 20 นาที เมื่อประกอบกิจกรรม ตามที่มอบหมายแล้วเตรียมเปลี่ยนกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมต่อไป

3.3 การเปลี่ยนกลุ่มกิจกรรม ผู้เรียนต้องประกอบกิจกรรมตามศูนย์ต่าง ๆ จนครบถ้วน

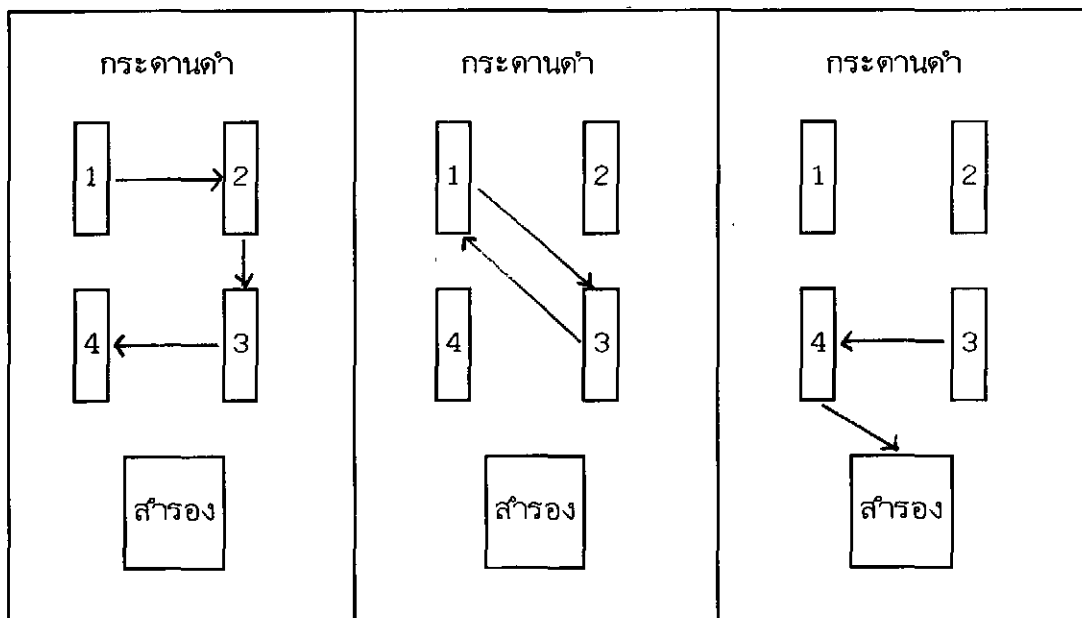
4. การสรุปบทเรียนเมื่อผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมครบทุกศูนย์แล้ว ผู้สอนจะต้องสรุปบทเรียนอีกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระจ่างชัดยิ่งขึ้น

5. การประเมินผลการเรียนผู้สอน จะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อดูว่านักเรียน มีความก้าวหน้าในการเรียนเพียงใด กล่าวคือ เรียนรู้มากขึ้นกว่าเดิมเท่าไร โดยนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน

สำหรับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ทำไปแล้วนั้น ผู้สอนควรประเมินผลและให้คะแนนด้วย เพื่อดูว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพเพียงใด (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2533)

การเปลี่ยนศูนย์กิจกรรม (ราชินี กฤษณารมย์. 2520 : 13) เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มได้ทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะมีการเปลี่ยนศูนย์กันโดยทำได้ 3 วิธี คือ

1. ให้ทุกกลุ่มทำพร้อมกันก่อนแล้วย้ายจากศูนย์ที่ 1 ไป 2, 3 ตามลำดับ
2. หากมีกลุ่มเสร็จพร้อมกัน 2 กลุ่ม ก็ให้สลับศูนย์ทันที
3. กลุ่มใดเสร็จก่อนให้ย้ายไปศูนย์สำรองแล้ว กลุ่มใดเสร็จก็ย้ายเข้ามาแทนที่ (ดูภาพประกอบ 4)

ภาพประกอบ 4 การเปลี่ยนศูนย์กิจกรรม

เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มได้หาประสบการณ์จากศูนย์กิจกรรมครบทุกศูนย์แล้ว ถือว่านักเรียนได้เรียนบทเรียนเรื่องนั้น หรือตอนนั้นแล้ว

คุณค่าของการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ของตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองตามอัธยาศัย
2. ส่งเสริมความเป็นผู้ใฝ่รู้ของผู้เรียน เปิดโอกาสในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง แขนการเรียนจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว
3. ส่งเสริมความรับผิดชอบในการเรียนของผู้เรียน
4. ส่งเสริมความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม นอกจากส่งเสริมความสามารถบุคคลแล้ว ยังส่งเสริมให้ผู้เรียน รู้จักการทำงานเป็นกลุ่มโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนกลุ่มที่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมในศูนย์เดียวกัน มีการช่วยเหลือร่วมมือดำเนินกิจกรรมการเรียนร่วมกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน เป็นต้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2516 - 2517)

ข้อดีของห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2518 : 1) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ไว้ว่าการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการแสดงความคิด การตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและรู้จักทำงานร่วมกันหมู่คณะอาจทำได้ ด้วยการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้โดยถือกิจกรรมการเรียน เป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ และเริงลักษณ์ วิจารณ์ (2518 : 124) ได้กล่าวถึงข้อดีของห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศการเรียนตามความสนใจของนักเรียน
2. ส่งเสริมให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
3. ฝึกการทำงานเป็นหมู่ เคารพในสิทธิ และฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีความรับผิดชอบ
4. ส่งเสริมในการแสดงความคิดเห็น

5. เปิดโอกาสให้ครูใกล้ชิดกับนักเรียนทุกกลุ่ม ให้ครูได้สังเกตการพัฒนาการ ของนักเรียนดีขึ้น
6. ช่วยในการถ่ายทอดความรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไม่ใช่ครูบังคับให้นักเรียนจดหรือท่องจำเพียงอย่างเดียว
7. ให้ครูตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาที่สอน สํารวจแหล่งวัสดุอุปกรณ์และคิดค้นประดิษฐ์อุปกรณ์ขึ้นเอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แมค โดแนลด์ (Mc Donal. 1972 : 1950 - 1951) แห่งมหาวิทยาลัยเมมphis ทำการวิจัย เรื่องพัฒนาการและการประเมินค่าของชุดการสอน แบบใช้สื่อประสม เพื่อเรียนด้วยตนเองสำหรับใช้กับการสอนภาษาอังกฤษ แบบซ่อมเสริมในวิทยาลัยชุมชนซานเมือง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาจาก Mid South Urban Community College จำนวน 126 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่ากลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากชุดการสอนแบบใช้สื่อประสม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากนักศึกษากลุ่มที่เรียนจากการบรรยายและการอภิปราย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนจากชุดการสอน มีทัศนคติในระดับสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่เรียนจากการบรรยาย และอภิปราย อย่างมีนัยสำคัญในระดับ .05

วิทเทียร์ (Whittier. 1973 : 216) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของประสบการณ์ จากศูนย์การเรียน ในการเปลี่ยนทัศนคติ โดยผลของเด็กชายและเด็กหญิง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลทางความรู้สึก (Affective) คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในแต่ละระดับ ข้อสังเกตในแต่ละระดับของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีความก้าวหน้ากว่า ปีการศึกษาแรก เด็กชายเมื่อเริ่มเรียนมีความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) ต่ำกว่าเด็กหญิงแต่ความก้าวหน้าค่อนข้างเห็นชัดมากกว่าและความคงอยู่ของเด็กชาย มีมากกว่าเด็กหญิงด้านสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่าความก้าวหน้าทางการเรียน แตกต่างกันเล็กน้อย คะแนนของเด็กหญิงคงอยู่ สูงกว่าเด็กชาย ทั้งในระหว่างการทำทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง คะแนนการอ่านและวิชาที่เป็นทักษะเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย

สเปียร์ส (Spears. 1974 : 4680 A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน และความคงทนในการจำของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในรัฐหลุยส์เซียนา ที่เรียนแบบศูนย์ การเรียนกับแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำของนักศึกษาที่

เรียนแบบศูนย์การเรียนสูงกว่านักศึกษา ที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

มาร์คส์ และมารี (Marks and Marie. 1991: 263) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนโดยชุดการสอนกับการสอนด้วยวิธีปกติพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนแตกต่างจากนักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และจากรายงานล่าสุด เบนซ์ (Bentz. 1992 : 189) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบ ความตั้งใจและ เจตคติต่อวิชาเต็นรำของนักเรียนระดับ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนเต็นรำแบบศูนย์การเรียนมีความตั้งใจและประสพผลสำเร็จมากกว่าการเรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในประเทศไทย

เรืองวิทย์ นนทะกา (2518) ได้ทำการวิจัย เรื่องการสร้างชุดการสอนสำหรับ ห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน "วิชาภาษาอังกฤษ 3" ในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนสำหรับห้องเรียน แบบศูนย์การเรียน วิชาภาษาอังกฤษ 3 ชุด 1, 2, 3 และ 4 (หน่วยที่ 1, 2, 3 และ 4) มีประสิทธิภาพ 90.17/90.00, 92.16/90.65, 90.65/90.33 และ 90.00/90.33 เรียงตามลำดับ ซึ่งได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ผลการสอนก่อนเรียน และหลังเรียน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่าจากการเรียน ด้วยชุดการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน จะสามารถช่วยให้ความรู้ ของนักศึกษาในวิชา "ภาษาอังกฤษ 3" เพิ่มขึ้น

การวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนในศูนย์การเรียนในวิชาศิลปศึกษา (ชาญชัย อินทรสุณานนท์. 2519 : 335) และวิชาสังคมศึกษา (ปรัชญา ใจสะอาด. 2519 : 237) จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่ใช้ในศูนย์การเรียนนั้นได้เกณฑ์สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (เกณฑ์มาตรฐาน 90/90) และจากการทดสอบผลของการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากศูนย์การเรียน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุดา สีนสกุล (2519 : ง - จ) ได้สร้างชุดการสอน สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้น จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 เรื่อง Telling Jim ชุดที่ 2 เรื่อง If-Clause (First Conditional) แล้วนำชุดการสอนทั้งสองชุด ไปทดลองสอน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยใช้เกณฑ์ 80/80 ผลปรากฏว่า ชุดการสอนทั้งสองชุดมีประสิทธิภาพ 80.20/94.00 และ 89.35/83.50 ตามลำดับ แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์

มาตรฐานที่ตั้งไว้ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นทั้งสองชุดนี้ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น

กอบกุล รัตนสุคนธ์อำไพ (2520 : 43) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนจากศูนย์การเรียน ที่ใช้การวิเคราะห์ระบบกับศูนย์การเรียนที่ไม่ใช้การวิเคราะห์ระบบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบึง (มัญญวิทยาการ) อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนจากศูนย์การเรียน ที่ใช้การวิเคราะห์ระบบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้การวิเคราะห์ระบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

สุเทพ อ่อนไสว (2520 : 41 - 42) ทำการทดลองเปรียบเทียบผลการสอน ในห้องเรียน แบบศูนย์การเรียนและแบบครูเป็นศูนย์กลาง ในวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการทดลองปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไปของนักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนสูงกว่านักเรียน ที่เรียนในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .01

นิพนธ์ ศุภปริดี และคนอื่น ๆ (2524 : 28) ได้สังเกตและสรุปผลการวิจารณ์ของนักศึกษา ที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนว่า มีความสนใจ และกระตือรือร้นตื่นตัวอยู่เสมอตลอดเวลา ตื่นเต้นกับการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ และรู้จักทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม นักศึกษารู้จักอภิปราย แสดงความคิดเห็นร่วมกัน มีความเข้าใจในกระบวนการเรียน แบบศูนย์การเรียนได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนยังช่วยส่งเสริมให้นักศึกษา ได้ฝึกทักษะการดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตยอย่างมีประสิทธิภาพ จากงานวิจัยได้ค้นพบว่า นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนมีความจำในเนื้อหาดีกว่าการสอนแบบบรรยายและการเรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ทำให้นักศึกษามีลักษณะนิสัย ของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น

จุไรลักษณ์ ชาณมรงค์ (2530 : 87) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาฝรั่งเศส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน แบบศูนย์การเรียน กับที่เรียนโดยมีครูเป็นศูนย์กลาง ผลการทดลอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ไม่แตกต่างกับนักเรียน ที่เรียนโดยครูเป็นศูนย์กลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนทั้งสองแบบอยู่ในเกณฑ์ดี

จากงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการนำเอาชุดการสอน มาใช้ในการเรียนการสอนมีประโยชน์และมีคุณค่า ทำให้การศึกษามีความก้าวหน้าไปอีกขั้นหนึ่ง คือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะ

เด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน เด็กบางคนเพียงแต่ฟังก็เข้าใจได้ แต่บางคนจะต้องลงมือกระทำจริง จึงจะเรียนรู้ได้ดังสุภาษิตไทยที่ว่า "สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็น ไม่เท่ามือคลำ สิบมือคลำ ไม่เท่าชำนาญ" ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า น่าจะได้สร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 012) ขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้ตระหนักว่าในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นนักเรียนก็สามารถเรียนรู้ได้ดี ด้วยการลงมือปฏิบัติจากการทำงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม และการรู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ย่อมส่งผลดีต่อการเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 18 – 19) ได้เรียบเรียงไว้ในหนังสือ การพัฒนา การอ่านแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 1 ไว้ ดังนี้

ความเป็นมาของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encouters หรือ CLE) ได้รับการพัฒนามาจาก นักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน และครูผู้สอนภาษาหลายคน เช่น ไบรอัน.เกรย์ ดร.ริชาร์ด วอร์คเคอร์ และเนีย ดอร์ จากประเทศออสเตรเลีย เมื่อต้นปี ค.ศ. 1980 ได้เริ่มมีการทดลองวิธีการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Project) กับนักเรียนพื้นเมือง ชาวออสเตรเลียเป็นครั้งแรก ที่โรงเรียนเตรเกอร์ พาร์ค (Trager Park School)

กลุ่มผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน เทรเกอร์ พาร์ค ได้ริเริ่มจัดโครงการเตรเกอร์ พาร์ค ขึ้นเนื่องจาก พบว่า การจัดโปรแกรมภาษาในโรงเรียนของตนไม่ประสบความสำเร็จ ประสิทธิภาพ ยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางภาษา ของนักเรียนในโรงเรียนนี้ ให้เป็นที่น่าพอใจได้ นักเรียนประมาณ 90 % ของโรงเรียนเป็นชาวพื้นเมือง ที่มีประสบการณ์ในการอ่านและการเขียนน้อยมาก และสร้างโครงการสอนทางภาษา ที่ เป็นไปตามธรรมชาตินั้น โดยให้การเรียนรู้ภาษา ได้ผ่านประสบการณ์การใช้ภาษาทุกด้าน หรือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผลของการทดลองการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษา ของโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค ประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง นักเรียน

ชาวพื้นเมืองเกือบ 100 % สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

จากนั้นวิธีการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงได้เผยแพร่ออกไปทั่วประเทศ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับในประเทศไทยได้มีการทดลองวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นครั้งแรก ในวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 และปีที่ 5 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2527 โดย ดร.ริชาร์ด วอร์คเกอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย และการเรียนรู้ทางการอ่าน ดร.เบรนต์ บาร์ทเลท ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน ของบริสเบน วิทยาลัยบัณฑิตศึกษา (Brisbane College of Advanced Education) ประเทศออสเตรเลีย และ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ร่วมมือกัน จัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อทดลองการสอนดังกล่าว และผลของการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ

ในเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2528 ได้เริ่มการประชุมปฏิบัติการ หนังสือภาษาไทย สำหรับสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ณ โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำมาใช้ทดลองสอนวิชาภาษาไทย ในเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2528 ผลของการทดลองการสอนปรากฏว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูด เรื่องที่อ่าน ได้รวดเร็วเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนานในการเรียนทุกชั้น ต่อมาได้จัดโครงการนำร่องกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาทางภาษา ณ จังหวัดสุรินทร์ เมื่อปีการศึกษา 2530 ผลของการทดลองโครงการในโรงเรียนนำร่องนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนกลุ่มทดลอง สามารถ อ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทย ได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนโรงเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการอ่าน และสามารถทำคะแนนวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มมวลประสบการณ์ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ ได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531)

หลักการและแนวทฤษฎีของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

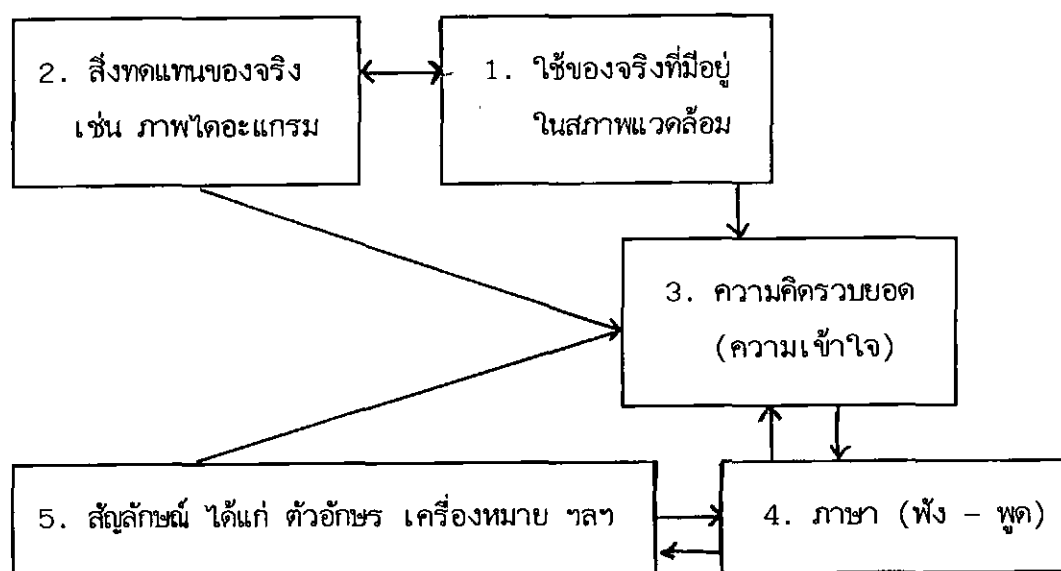
เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 7 - 9) กล่าวถึง แนวทฤษฎีการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไว้ว่า ประกอบด้วย 3 ทฤษฎี คือ

1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach) อาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context)

ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ในแต่ละชุมชน โดยเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียน จึงควรเน้นบริบททางภาษา ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน ตามหลักการใช้ภาษาในสังคม ในสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำและแก้ไข การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่การทำงานกลุ่มย่อย เพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง - พูดร่วมกัน

2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษา ของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการ ให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียน

การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย เป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจัดลำดับการสอนได้ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง

3. แนวทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach) ตามแนวภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่าน ของมนุษย์เป็นสำคัญ การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการ ทางความคิด (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Smith. 1971, 1973; Goodman. 1973) เป็นการถ้อยความครอบคลุมและองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิมและการระลึกสิ่งที่อ่านได้

ด้วยหลักการและทฤษฎี ทั้ง 3 ประการ ดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะเน้นการพัฒนาภาษาในบริบท ที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษา ไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา ซึ่ง ไบรอัน เกรย์ ผู้ริเริ่มได้เขียนไว้ เมื่อครั้งการประชุมสัมมนาทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ ประจำปี ค.ศ. 1987 ณ ประเทศออสเตรเลียว่า "แน่นอนที่สุด พื้นฐานสำคัญที่สุดสำหรับโปรแกรมทางภาษา อันสมเหตุสมผล และจะประสบความสำเร็จได้นั้น คือ การเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียน โดยกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติ ที่เด็กเคยรู้จักมาคุ้นเคยมาอยู่แล้วเป็นอย่างดี"

การจัดขั้นตอนการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ในทางภาษาจากการอ่าน เป็นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายและพัฒนาปัจจัยป้อนเข้านั้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการใช้เทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในลักษณะสื่อสาร ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในทักษะสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้ อย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดความคล่องตัว จนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา จนถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงเน้นการสอนความหมายรวมของภาษา ก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษา อันได้แก่รูปพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และ ไวยากรณ์

การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เพื่อให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การให้ปัจจัยป้อนเข้า ซึ่งหมายถึงการจัดบทเรียนที่บรรจุเนื้อหา ซึ่งผู้เรียนสามารถจะนำความรู้ทางภาษา ที่ได้ศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง กระบวนการเรียนการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำเป็นต้องยึดบทเรียนที่จัดเฉพาะประสบการณ์ภาษา ที่ผู้เรียนควรได้รับจากความหลากหลายของบริบททางภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจาก หน้าที่ของภาษา (Function) ที่ผู้เรียนใช้ตามความจำเป็นในบริบทต่าง ๆ เป็น

สำคัญตามระดับ วัย และความสนใจ นอกจากนี้ การจัดบทเรียนจะจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ (เพื่อ "ทำเป็น")
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า (เพื่อ "คิดเป็น")

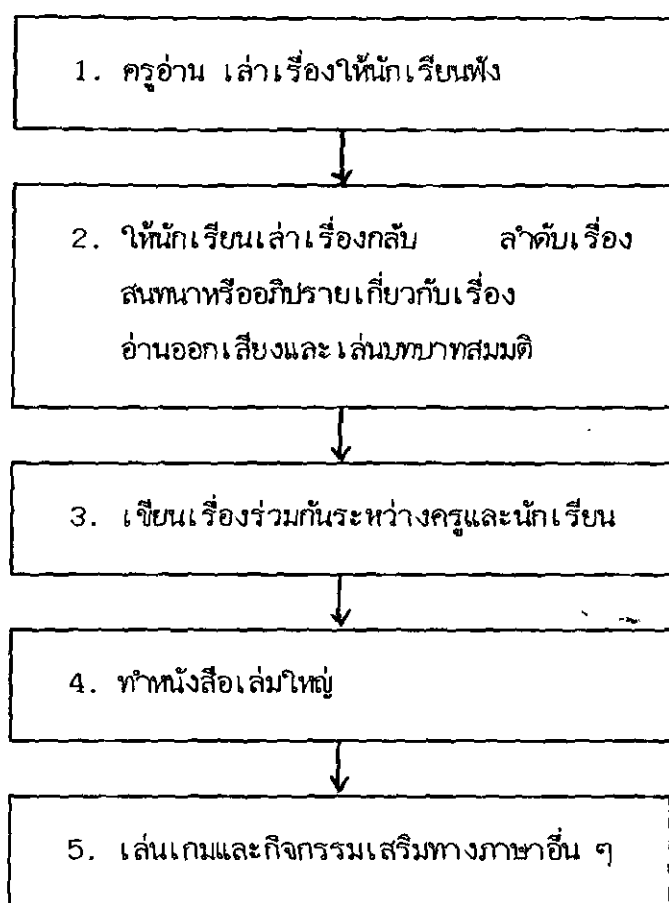
บทเรียนของวิธีการสอนดังกล่าว จึงจัดหนังสือเป็นเล่ม ๆ ที่มีความหมายพอประมาณตามระดับวัย ชั้นเรียน และความสนใจของนักเรียน โดยถือหนังสือแต่ละเล่มเป็นหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ

ภาษาที่ใช้ในหนังสือเหล่านี้ ควรแต่งให้เหมาะสมกับการใช้ภาษาของนักเรียนในแต่ละระดับวัย และประสบการณ์ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติ เพื่อความเป็นธรรมชาติของการใช้ภาษา

ความยากง่ายของเนื้อหาภาษาในบริบท บ่ออมจะแตกต่างกันไปด้วย ในแต่ละระดับชั้นสำหรับชั้นสูง ๆ ขึ้นไป หนังสือจะต้องมีเรื่องราว ที่ผู้เขียนอาจใช้โครงสร้างทางภาษาที่ยากขึ้น จำนวนความคิดรวบยอดมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ทางภาษาได้มากขึ้นตามวัย

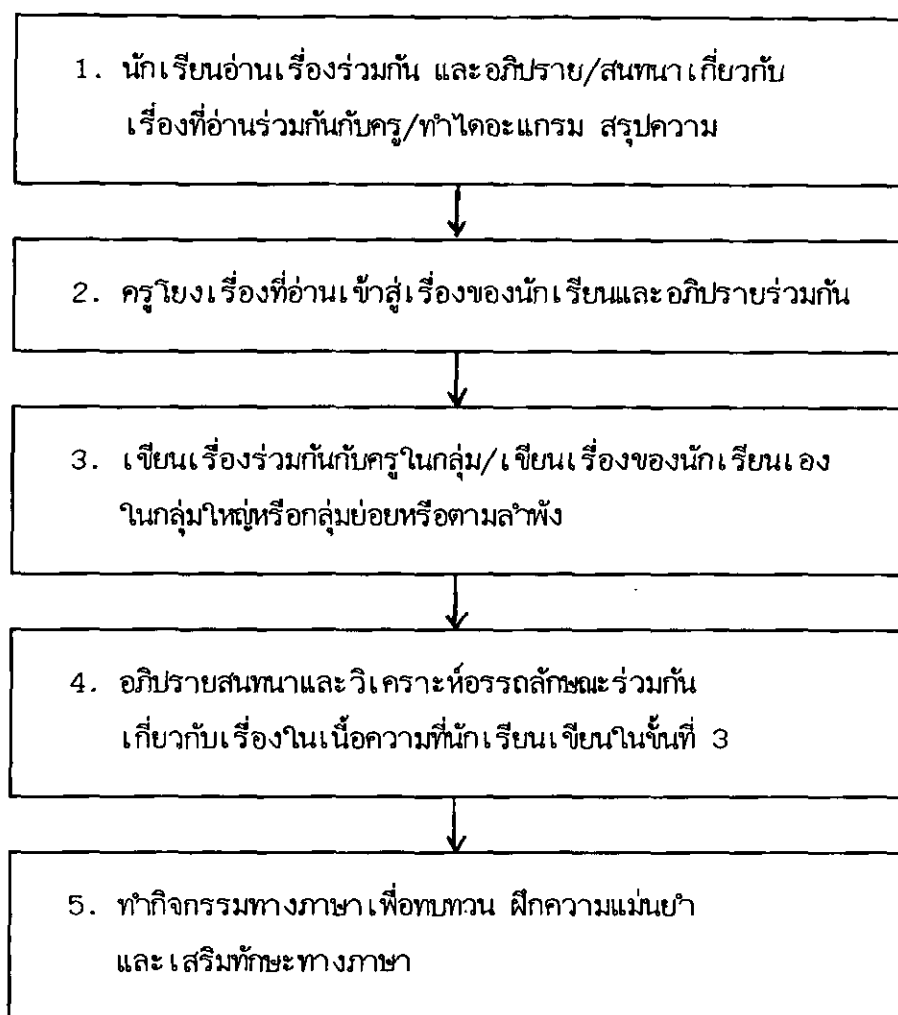
ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากหลักการและทฤษฎี ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงได้รับการพัฒนาขึ้น ให้มีลักษณะการพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการจากความหมายรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และไม่เพียงแต่จะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่าน ไปสู่ทักษะทางภาษาอื่น ๆ เป็นทักษะสัมพันธ์ เช่น การฟัง และการเขียน แต่ยังจะเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญแก่ผู้เรียนอีกด้วย โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคในการอ่านบางประการ เช่น การให้ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถ ในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือสามารถจับใจความ ที่ความ แปลความขยายความของเรื่องที่อ่านได้ ขั้นตอนการสอนดังกล่าวแบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอน อย่างต่อเนื่องกันเป็นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) (เสาวลักษณ์ รัตนาวิรัช. 2531: 22) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

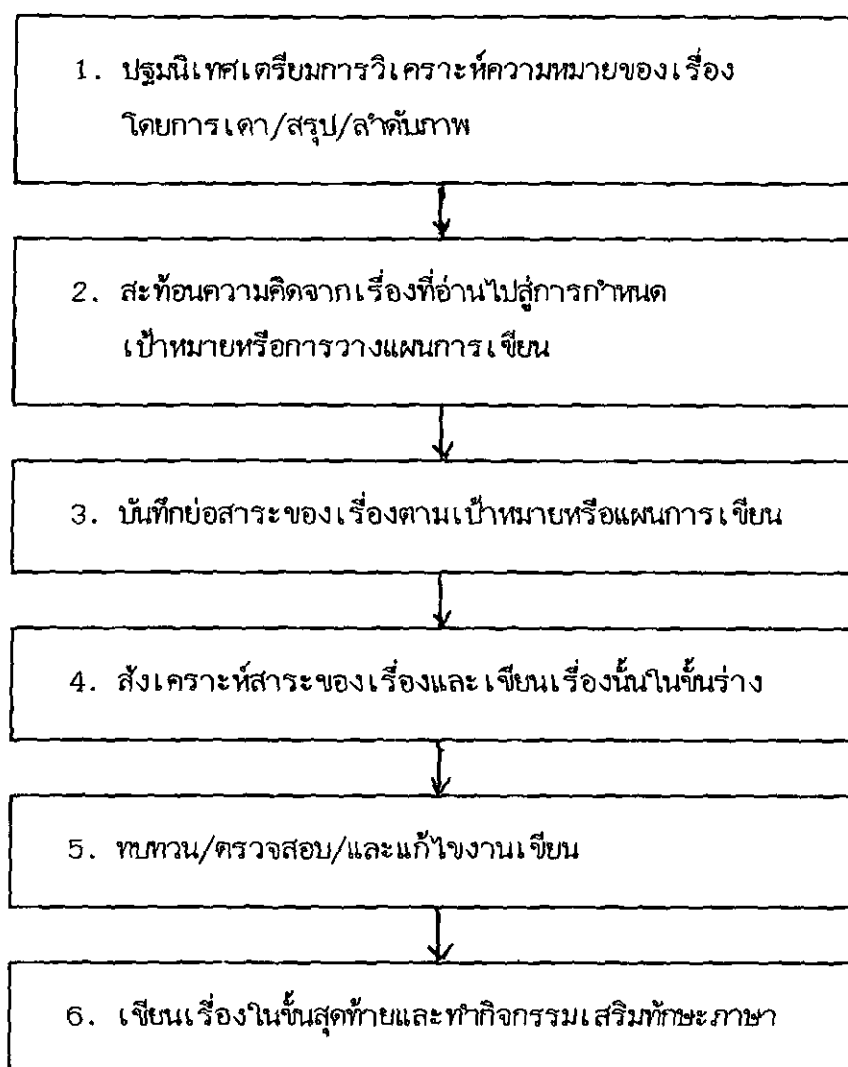
ภาพประกอบ 6 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

สำหรับขั้นตอนการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 เป็นกระบวนการ ที่นักเรียนเริ่มฝึกอ่าน และเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่มีลักษณะการเขียนหลากหลายมากขึ้น พร้อมทั้งใช้ความสามารถ ในการคิดแต่งความด้วยตนเองมากขึ้น โดยอาศัยการเลียนแบบ หรืออิงแบบอย่างจากบทเรียน หรือกิจกรรม ที่ผู้สอนเสนอแนะไว้ในชั้นเรียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 30 - 38) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ภาพประกอบ 7 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2)

ขั้นตอนการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 3) ซึ่งใช้สอนนักเรียน ที่มีประสบการณ์ และมีความสามารถในการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด ในบริบทต่าง ๆ ที่มีอรรถลักษณะหลากหลาย มาพอสมควรแล้ว เพื่อเพิ่มความชำนาญ และสมรรถนะในการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ในบริบทภาษาต่าง ๆ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 32) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 3)

รายละเอียดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

ขั้นตอนที่ 1 : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง

ในขั้นตอนนี้ ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังอย่างมีชีวิตชีวาโดยอาศัยเทคนิคการเล่าเรื่อง ให้นักเรียนสนใจฟัง ไม่ควรอ่านไปเรื่อย ๆ ตามหนังสือแต่ละหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้ไม้ชี้ไล่ตามตัวอักษรในขณะที่อ่าน อ่านทำนองการเล่าเรื่องก็เพียงพอแล้ว คำบางคำหรือบางประโยคครูจำเป็นต้องแสดงท่าทางประกอบไปด้วย ถ้าภาพยังไม่สามารถสื่อความหมายได้เพียงพอ เช่น คำหรือประโยค ที่แสดงความรู้สึก ได้แก่ คำว่า "เสียใจ" "ดีใจ" "เหนื่อย" เป็นต้น

คำที่เป็นนามธรรมและอธิบายเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ ไม่ได้ ครูอธิบายเป็นภาษาไทยได้ ถ้าจำเป็น

กระบวนการเรียนการสอนในขั้นนี้ ครูควรใช้การสนทนากับนักเรียนเข้าช่วยในการสื่อความหมายโดยใช้คำถามง่าย ๆ และให้ดูจากภาพประกอบเรื่องในแต่ละหน้าทุกหน้าตั้งแต่หน้าปกจนถึงท้ายเล่ม เช่น ภาพนี้คืออะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับเรื่อง โดยเน้นการใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะเริ่มพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายต่าง ๆ ของคำในเรื่องได้โดยง่ายและถูกต้อง

กระประเมินผล : สังเกตดูว่านักเรียนสามารถตอบคำถามของครูง่าย ๆ ได้ว่า เรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 : ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สันทนา หรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังจากการอ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่องได้

กระบวนการเรียนการสอนในขั้นนี้ ครูอาจดำเนินการสอนต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 1 ได้ทันที ถ้าเวลาในคาบเรียนยังมีอยู่ หรือนักเรียนยังไม่แสดงความรู้สึกรับเอานัย หรือเห็น้อยล้ำเสียก่อน ครูเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยการถามคำถามง่าย ๆ ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังไปแล้ว ในขั้นตอนที่ 1 เช่น ไหนลองเล่าให้ครูฟังว่าเรื่องที่อ่าน เป็นเรื่องอะไร มีใครบ้าง หรือมีอะไรบ้างในเรื่อง แล้วอย่างไรต่อละ

ครูควรพยายามกระตุ้นให้นักเรียนทุกคน ได้พูดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปแล้ว ครูอาจใช้รูปภาพประกอบในแต่ละหน้าให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนเล่าเรื่อง เพื่อช่วยให้นักเรียนเล่าเรื่องได้ง่ายขึ้น

เมื่อนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่อง และลำดับเรื่องได้จนจบแล้ว ครูควรย้อนกลับมาถามคำถามและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องอีกครั้งเป็นการทบทวน เช่น เอาละนักเรียนเก่งมาก เราลองมาอ่านกันใหม่ซิว่า เรื่องมันเป็นอย่างไร มีอะไรบ้างนะ ในเรื่องหนูชอบ... (ตัวละคร) นี้ไหม หรือเปิดหนังสือใหม่ที่ละหน้า แล้วสนทนากันเกี่ยวกับภาพในแต่ละหน้านั้น ในแต่ละหน้า ที่นักเรียนกับครูสนทนากัน ครูควรอ่านออกเสียงเรื่องในหน้านั้นใหม่อีกครั้งอย่างชัดเจน และให้นักเรียนอ่านตาม ทำอย่างนี้ไปทุก ๆ หน้า เมื่อสนทนากับนักเรียนจบหน้านั้น ๆ แล้วข้อควรระวัง ครูไม่ควรให้นักเรียน อ่านออกเสียงตาม ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง เพราะนักเรียนจะรู้สึกเบื่อหน่าย และขาดความสนใจ ในการอ่านทันที

เมื่อนักเรียนลองอ่านออกเสียงตามครูแล้ว ครูควรให้นักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยเลือกอาสาสมัครออกมาเป็นผู้แสดง ตามบทบาทของตัวละครต่าง ๆ นักเรียนที่เหลือ ให้อ่านออกเสียงตามครู คล้ายกับครูเป็นผู้กำกับการแสดง และกำกับบอกบทใน ละครแรก ๆ นักเรียนบางคนอาจไม่กล้าอาสาเล่นบทบาทสมมติ ครูควรใจเย็นและให้นักเรียน ทุกคนได้ลองเล่นบทบาทสมมติเป็นตัวละครต่าง ๆ พร้อม ๆ กันเสียก่อนสักเที่ยวหนึ่งจากนั้น จึง ค่อยเรียกนักเรียนที่ค่อนข้างกล้าออกมาแสดงก่อน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกได้เกิด ความคุ้นเคยกับบทที่เพื่อน ๆ ได้แสดงมาแล้ว และช่วยให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น เมื่อถึงคราวตน ต้องออกไปแสดง

ครูต้องใช้ความอดทนในการสอนหน่วยการเรียนรู้แรก ๆ เพราะนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับ วิธีสอนแบบนี้มาก่อน และยังไม่ชินกับการแสดงออกมากนัก

การประเมินผล : สังเกตความถูกต้อง จากการเล่าเรื่องย้อนกลับของนักเรียน การ ลำดับเรื่อง การสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องจากการแสดงบทบาทสมมติ

ขั้นตอนที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังจากการอ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักตัวอักษร ที่ใช้แทนความหมายของคำต่าง ๆ ที่เคยเรียนรู้มา แล้วในขั้นตอนที่ 1 และที่ 2 จากการฟังและพูด
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจหลักการเขียนตัวอักษร และความสัมพันธ์ของเสียง กับ ตัวอักษรนั้น
4. เพื่อให้นักเรียนสื่อความหมายของตนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนได้
5. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์ และใช้จินตนาการ ในการสื่อ ความหมาย

ครูเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยการให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่องที่อ่าน และเล่นบทบาท สมมติมาแล้วอีกครั้ง ครูบอกกับนักเรียนว่าต่อไปนี้จะช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่านกันมาแล้วเป็นหนังสือ ของนักเรียนเอง ครูใช้กระดาษแผ่นใหญ่ มีขนาดพอที่นักเรียนทั้งชั้นจะอ่าน และมองเห็นได้อย่างทั่วถึง ติดไว้บนกระดานหรือบนข้างฝา จากนั้นครูจึงเริ่มให้นักเรียนตกลงกันว่า จะเริ่มเรื่อง อย่างไร ใช้วิธีการถามตามไปเรื่อย ๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ครูต้องแน่ใจว่า นักเรียนต้องการ เขียนประโยคใดแน่ ถ้าไม่ตกลงกัน ครูอาจต้องประนีประนอมหาข้อยุติในการเขียนประโยคนั้น ๆ ถ้าประโยคที่นักเรียนคิดยังไม่ถูกต้อง ตามการใช้ภาษาที่ดี ครูก็ควรแก้ไขให้เสียก่อน โดยอธิบาย ให้นักเรียนเข้าใจ แล้วจึงจะลงมือเขียนประโยคนั้น ๆ ลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ สำหรับในระดับ ขั้นต้น ๆ นักเรียนยังไม่สามารถเขียนตัวอักษรเองได้ ครูควรเป็นผู้เขียนเรื่องให้ทั้งหมดในระดับ

ขั้นสูงขึ้นนักเรียนสามารถเขียนได้เองเป็นอย่างดีแล้ว ครูอาจให้นักเรียนออกมาเขียนเอง

ในขณะที่เขียน ครูไม่ควรหันหลังให้นักเรียน ครูควรยืนเฝ้าอย่างใกล้ชิดด้านข้างของกระดาน และเขียนเรื่อง นอกจากนี้แล้ว ทุกครั้งที่เขียนคำลงในกระดานแผ่นใหญ่ครูควรออกเสียงคำนั้น ๆ ในขณะที่เขียนด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เห็นลีลาการเขียน ที่ถูกต้อง และเข้าใจความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรที่เขียนนั้นไปด้วยในตัว

เมื่อครูเขียนคำหรือประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้ว ครูควรให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำก่อนเขียนคำหรือประโยคใหม่ทุกครั้ง เมื่อเขียนเรื่องไปได้สักระยะหรือตอนหนึ่งของเรื่อง ครูควรให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบตามเรื่องที่เขียนไว้ และให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียงพร้อม ๆ กับทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงตอนที่เขียนค้างไว้ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกว่าจะจบเรื่อง จากนั้นจึงให้นักเรียนช่วยกันอ่านทวนเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ และช่วยกันแต่งชื่อเรื่อง

ข้อสังเกต ในขณะที่ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องที่แต่งจากกระดานแผ่นใหญ่นั้น ครูอาจใช้ไม้ชี้ตัวอักษรตามไปด้วย และอาจชี้คำสลับที่ให้อ่านบ้าง เพื่อต่อนักเรียนอ่านได้แน่ หรือใช้การจำต่อเนื่องในประโยค

การประเมินผล : สังเกตดูการบอกลำดับเรื่องของนักเรียน การอ่านออกเสียงคำและประโยคต่าง ๆ และการจำคำในประโยคต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 4 : ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงและแสดงออกถึงความเข้าใจ ความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่อ่านได้

ในขั้นนี้ ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คน สำหรับในขั้นต้น ๆ นักเรียนยังเขียนเองไม่ได้ หรือยังไม่ค่อยดีนัก ครูควรเขียนเรื่องโดยลอกประโยคต่าง ๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ ในขั้นตอนที่ 3 ลงในกระดานขนาดใหญ่ พอที่จะใช้ทำหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อเป็นแหล่งในการเรียนรู้ของกลุ่ม และนำมาอ่านหน้าชั้นเรียนให้นักเรียนในชั้นอ่านและเห็นได้ชัดเจน

ครูควรตกลงกับนักเรียนว่า จะให้ครูเขียนหน้าใด ว่ารูปที่ใด ครูจะเว้นที่ให้นักเรียนวาดภาพประกอบในแต่ละตอนของเรื่อง และให้นักเรียนวาดภาพไปตามแต่จะตกลงกันในกลุ่มของนักเรียนเอง

หมายเหตุ ในตอนนี้ครูเขียนให้แต่ละกลุ่มไม่ทัน ครูอาจต้องใช้นอกเวลาเรียนเขียนให้ แต่ต้องหลังจากที่ได้ตกลงกับนักเรียนว่าเราอยากให้ภาพอยู่ตรงไหน ครูจึงเว้นที่ว่างไว้ให้ ครูควรเอาหน้ากระดาษที่เขียนแล้ว แบ่งให้นักเรียนผลัดกันอ่านในกลุ่มเสียก่อน จากนั้น จึงแบ่งงานให้นักเรียนทุกคน ได้วาดภาพประกอบตามเรื่อง ครูควรลอกเรื่องเขียนไว้หลาย ๆ ชุดเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ทำอย่างทั่วถึงเมื่อนักเรียนวาดภาพประกอบเสร็จแล้ว และช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่มของตน

เรียบร้อยแล้วจึงให้นักเรียนเขียน ชื่อ นามสกุลของตนทั้งกลุ่มไว้ด้านหลังปก จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมผลงาน โดยเรียงหน้ากระดาษหนังสือเล่มใหญ่ของตนให้เรียบร้อยแล้วนำไปให้ครูช่วยเย็บปกและหุ้มด้วยกระดาษขาวเพื่อให้คงทนพอที่จะใช้ได้นาน ๆ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำหนังสือเล่มใหญ่ของตนออกมาแสดง โดยช่วยกันอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น นักเรียนจะสนุกสนานในการอ่าน - ฟัง เพราะได้เห็นผลงานที่ตนได้วาดภาพประกอบเรื่องนั้น ๆ

การประเมินผล

1. สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม การเก็บของเข้าที่ การรู้จักแข่งขัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้งานเสร็จลุล่วงไปด้วยดี
2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของเรื่องว่ามีความสอดคล้องกับเรื่องได้ดี

ขั้นตอนที่ 5 : ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมเสริมทางภาษา

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษา ด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาต่าง ๆ จนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่านเรียบเรียงคำเป็นประโยค สะกดคำได้เขียนคำและประโยคได้ รวมทั้งเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่เราเรียนมาแล้วได้

ในขั้นตอนนี้ ครูจะให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งในการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้า การสะกดคำ การเขียนคำและประโยค พร้อมทั้งความหมายของคำ และประโยคจากหนังสือ

การประเมินผล สังเกตความถูกต้องในการทำกิจกรรมทางภาษาในแต่ละจุดประสงค์ เช่น ความถูกต้องในการเทียบคำ การเรียบเรียงคำเป็นประโยค การเขียนสะกดคำ การจัดหรือเขียนเครื่องหมายวรรคตอนในประโยคหรือในการเล่นเกมนต่าง ๆ

หนังสือประเภทนิทาน และสารคดี ไม่มีข้อแตกต่างมากนัก ในขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะต่างกัน เพียงในหนังสือประเภทสารคดี ซึ่งจะไม่มีตัวละครมากนักหรือไม่มีเลย ในการแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนจะใช้จินตนาการในการแสดง มากกว่าการแสดงออกทางกายและอารมณ์

หนังสือประเภทวิธีการนั้น กระบวนการของกิจกรรมการเรียนการสอน ในขั้นตอนที่ 1 และ 2 จะกระทำได้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ในขั้นตอนนี้จะเปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

ก. แนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง เช่น เรื่อง "มาทำหมวกกันเถอะ" ครูจะแนะนำวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการทำหมวกอันได้แก่ กระดาษแข็งที่ทำเป็นแบบของหมวก กระดาษสำหรับทำหมวก ที่หุ้มกระดาษ กาว ฯลฯ

วิธีแนะนำ ครูจะนำวัสดุแต่ละชิ้นออกมาแสดงให้นักเรียนดู พร้อมทั้งถามดัง ๆ ว่า เรียกว่าอะไร เช่น ชูกระดาษขึ้น พร้อมทั้งพูดว่า "กระดาษ" พูดซ้ำ ๆ กัน 2 - 3 ครั้ง ทำอย่างนี้จนกว่าจะหมดวัสดุที่จะแสดง

- ข. ครูสาธิต วิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ละขั้นตอน อย่างช้า ๆ และชัดเจน เช่น
- หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ
 - สอง - ทาบแบบกระดาษลงบนกระดาษแผ่นนี้ (ชี้ไปด้วย)
 - สาม - ใช้คินสอลากเส้นไปรอบ ๆ แบบกระดาษ

ขั้นตอนที่ 2 : ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่องสนทนาหรืออภิปรายอ่านออกเสียง เล่นบทบาทสมมติ ในขั้นตอนนี้ ให้นักเรียนลองเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปและลองลำดับเรื่องราว ครูทำอะไรบ้าง ช้า ๆ เช่น

"เมื่อก็ครูทำอะไรเอ่ย หนูจำได้ไหมว่าครูทำอะไร เอ้าไหนลองนึกซิ หนึ่ง..... ทำอย่างไร แล้วต่อไปละ " ฯลฯ

จากนั้นให้นักเรียนลองพูดซ้ำตามครู ถึงขั้นตอนในการทำสิ่งต่าง ๆ อย่างช้า ๆ แต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน

หลังจากนั้นครูจะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกประมาณ 4 - 5 คน พร้อมทั้งแจกวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ให้ครบทุกกลุ่ม และให้ทุกคนทำสิ่งที่เรียนมา ก่อนลงมือทำควรให้นักเรียนทุกคนลงทบทวนลำดับขั้นตอนของวิธีการทำสิ่งนั้นอีกครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนลงมือทำ ครูคอยเดินดูช่วยเหลือและแนะนำนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ให้ทำงานได้สำเร็จเรียบร้อย และเตรียมผลงานของกลุ่มไว้ พร้อมทั้งช่วยกันเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นตอนที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกัน

ครูให้นักเรียนช่วยกันลำดับขั้นตอนวิธีการทำสิ่งนั้นอีกครั้ง และเริ่มตกลงกันเขียนเรื่องเกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งนั้น ๆ เป็นขั้น ๆ หรือเป็นข้อ ๆ ก็ได้ เช่นเดียวกับที่เคยกล่าวมาแล้วในขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 4 และที่ 5 ดำเนินการไปเหมือนที่กล่าวมาแล้วในการสอนหนังสือประเภทนิทานหรือสารคดี

ในการทำหนังสือเล่มใหญ่ ให้นักเรียนวาดภาพประกอบ หรือเรียงภาพถ่ายของกิจกรรมตามวิธีการในแต่ละตอนด้วย

การจัดชั้นเรียน

ครูควรจัดห้องเรียนให้มีบริเวณโล่งและกว้างพอควร สำหรับนักเรียนทำกิจกรรม ให้นักเรียนนั่งกับพื้นหรือนบนเก้าอี้เล็ก ๆ ในลักษณะครึ่งวงกลมรอบครู

การจัดชั้นเรียนในลักษณะนี้ จะช่วยให้ครู และนักเรียนมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ซึ่งจะง่ายต่อการสอน และการใช้ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน นอกจากนี้แล้ว การควบคุมวินัยก็จะง่ายขึ้นด้วย เพราะครูสามารถกวาดสายตาไปได้อย่างทั่วถึง นักเรียนจะมีความรู้สึกว่าได้เรียน อยู่ในสภาพเป็นกันเองกับครูมากขึ้น และพันบรรยากาของห้องเรียนที่ซ้ำซากจำเจแบบเดิม ที่ว่างในชั้นเรียนด้านหน้าหรือด้านหลังห้องเรียน จะช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การทำหนังสือเล่มใหญ่ การเล่นเกม และกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ได้สะดวกขึ้น

ครูควรจัดที่เก็บของ และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น ในการทำกิจกรรมของนักเรียน โดยให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบดูแลเข้าของและเก็บเข้าที่เมื่อใช้เรียบร้อยแล้วทุกครั้ง

บริเวณฝาผนังห้องเรียนหรือบนบอร์ด อาจติดกระดาษแผ่นใหญ่ ที่นักเรียนเขียนเรื่องกับครู (ในขั้นตอนที่ 3) ไว้สักระยะหนึ่ง จนกว่านักเรียนจะเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ นั้น ๆ ไปแล้ว และมีหน่วยการเรียนรู้อื่นมาใหม่ เป็นต้น

การจัดที่สำหรับเก็บบัตรคำ และแวนสมุดเล่มใหญ่ของนักเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ควรจะเป็นบริเวณที่นักเรียน จะกลับมาอ่านหนังสือเล่มใหญ่เหล่านี้ได้สะดวก เช่น หลังห้องเรียนมุมห้อง เป็นต้น บัตรคำที่ใช้แล้ว ครูควรเก็บใส่กล่องไว้เป็นชุด ๆ พร้อมทั้งเขียนชื่อเรื่อง ที่นักเรียนเขียนหนังสือเล่มใหญ่ในกลุ่มไว้ด้วย เพื่อให้นักเรียนสะดวกที่จะกลับมาอ่านและค้นคว้าได้ตามต้องการ

การสอนซ่อมเสริม

ทุกขั้นตอนของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ครูสามารถสอนบทเรียนเสริมนักเรียนที่เก่งและที่อ่อนได้ในขณะเดียวกัน

นักเรียนที่เก่ง ครูอาจให้ทำกิจกรรมที่ท้าทายมากขึ้นก็ได้ เช่น ทำหน้าที่เป็นครู หรือผู้ช่วยคอยช่วยเหลือเพื่อน ๆ ช่วยครูเตรียมอุปกรณ์ เขียนบัตรคำ บอกเขียนคำบอก บอกบทตัวละคร ในการแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

นักเรียนที่อ่อน ครูอาจช่วยเหลืออย่างค่อยเป็นค่อยไป และให้การสอนแบบเอกัตภาพมากขึ้น โดยให้ทำกิจกรรมบางอย่าง ในบางขั้นตอนซ้ำ เช่น อ่านออกเสียงกับครู ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องอย่างง่าย ๆ กับครู ลองทำหนังสือเล่มใหญ่ตามลำพังกับครู หรือกับเพื่อนในกลุ่มเดียวกันใหม่ เล่นบัตรคำกับครู เล่นเกมต่าง ๆ เป็นต้น

ถ้าครูเอาใจใส่เสียแต่แรกว่า ผู้เรียนผู้ใดยังไม่สามารถบรรลุจุดหมายเฉพาะ ของหน่วยการเรียนรู้ใดแล้ว พยายามช่วยเหลือ จะสามารถช่วยให้นักเรียนที่อ่อน สามารถติดตามการเรียนลงไปได้จนถึงขั้นสุดท้ายได้ในไม่ช้า

แนวทางการประเมินผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ครูสามารถประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนการสอน ได้ดังนี้

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับหลังจากฟังครูจบแล้ว
2. จากสื่อการเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยการแสดงบทบาทสมมติและการวาดภาพประกอบ
3. การบอกลำดับก่อน - หลังของเรื่องในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่องในขั้นที่ 3
4. การออกเสียงคำต่าง ๆ (ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่นเกม)
5. การเรียงคำเป็นประโยค (จากการเล่นเกม)
6. การสะกดคำและการแต่งประโยค (ระยะหนึ่งหลังการเรียนด้วยวิธี CLE)
7. ความร่วมมือของนักเรียน และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่ม แบบ

ประชาธิปไตย

8. ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน (สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษาด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง)

วิธีประเมิน

ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียนทั้ง 8 ประการข้างต้น

จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จุดมุ่งหมายการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา คือ ผู้เรียนสามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสื่อสารทางภาษาในชีวิตประจำวัน

จุดมุ่งหมายเฉพาะ เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ ผู้เรียนจะสามารถ

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมาย ของคำทุกคำในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้

2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดตอบได้ แสดงความคิดเห็นและสรุปความให้เป็นที่น่าสนใจได้
4. เขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ได้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูดและเขียนเป็นตัวอักษรได้ถูกต้องให้เป็นที่น่าสนใจได้
6. บอกความหมายและเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายวรรคตอนได้
7. สื่อความหมายของภาษาทางกาย และอารมณ์ หรือวาจา และสีหน้าท่าทางได้

เช่น การแสดงบทบาทสมมติ วาดภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้

8. ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกันในการทำงานร่วมกันได้

การเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

การเตรียมความพร้อมของนักเรียนเป็นเรื่องสำคัญมาก วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสามารถใช้ในการเตรียมความพร้อมของเด็กได้ โดยไม่ต้องจัดประสบการณ์ภาษานั้น ผู้สอนสามารถเตรียมความพร้อมของเด็กในทุกขั้นตอนอยู่แล้ว เพียงแต่ผู้สอนพิจารณาเลือกใช้หนังสือ ที่ผู้เรียนจะมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้เตรียมความพร้อมได้ เช่น การใช้นิ้วมือ การฝึกสายตา การเปรียบเทียบการเขียนลากเส้น หนังสือที่เหมาะสม ในการเตรียมความพร้อม ได้แก่ หนังสือประเภทวิธีการ เช่น พับกระดาษอย่างไร เป็นต้น

กระบวนการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน จะช่วยเตรียมความพร้อมของเด็ก หลายประการ เช่น ในขั้นตอนที่ 1 จะเตรียมความพร้อมในการฟัง และพูด รวมทั้งการคิดในขั้นตอนที่ 2 จะเสริมการพัฒนาภาษา โดยการแสดงออกทางวาจา และสีหน้าท่าทาง ในขั้นตอนที่ 3 จะช่วยพัฒนาประสาทสัมผัสระหว่างสายตาและมือ โดยการลากเส้น ระบายสี (เด็กวาดภาพประกอบ) พัฒนาด้านความคิดในการรวบรวม และลำดับเรื่องราว ในขั้นตอนที่ 4 จะเตรียมความพร้อม ในการใช้สายตา การใช้กล้ามเนื้อ (ลากเส้น วาดภาพ และการใช้กรรไกร) ในการทำหนังสือเล่มใหญ่ และในขั้นตอนที่ 5 จะเตรียมความพร้อมในด้านสติปัญญา เช่น การเปรียบเทียบ ความคล้ายคลึง และความแตกต่าง (การเทียบคำ) ของตัวอักษร การจินตนาการ การเชื่อมโยงความคิดรวบยอด กับเนื้อหาบริบทภาษาต่าง ๆ ที่พบ

กระบวนการเรียนการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการเรียนในลักษณะกระบวนการทางสังคมใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน จึงเป็นการเตรียมความพร้อมทางสังคมของเด็ก ไปในตัวด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

งานวิจัยต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ (Walker. 1983 : 72) ได้ทำการทดลอง สอนภาษาอังกฤษ ในเทรเกอร์ พาร์ค เรียกว่า Concentrated Language Encounter Teaching หรือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยทำการทดลองกับนักเรียนพื้นเมือง ชาวออสเตรเลีย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ เด็กในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารทั้งการพูด และการเขียน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1983 วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others. 1983 : 45) ได้ทำการทดลองการสอนภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับโปรแกรมที่เทรเกอร์พาร์ค ที่โรงเรียน Napperby และ Marryvele โดยทำการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 โรงเรียน ในระดับ Junior และ Senior โดยใช้เนื้อหาในการทดลอง เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร ทั้ง 2

ระดับ ใช้เวลาทดลอง 18 เดือน ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนทั้ง 2 โรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารสูงมากขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

รูปแบบที่ 1

ใน ค.ศ. 1984 วอล์คเกอร์ บาร์ทเลต และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้เวลาทดลอง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น และมีความสามารถในการจำคำศัพท์ คำพูด และบทสนทนา จากหนังสือได้นาน ทั้ง ๆ ที่นักเรียนไม่มีพื้นฐาน ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาก่อน และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วย (Walker, Bartlette and Rattanavich. 1984 : 58)

นัตตา จกรนที (2530 : 104) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ทางด้านการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทน ในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำ แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุธีพร ปาละดี (2531 : 87) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ทางด้านการอ่าน การเขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามเสนวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน ใช้เวลาทดลอง 7 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถ ทางด้านการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีการระลึกได้ในสิ่งที่อ่านในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กรรณิการ์ ชาติมนตรี (2533 : 136) ได้ดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนไกรภักดีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 60 คน แบ่งกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการศึกษพบว่า

นักเรียน ที่เรียนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างไปจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

รูปแบบที่ 2

รัชนิภา ทองสุทธิ (2533 : 12) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ทางด้านการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับวิธีสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียน คำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จำนวน 80 คน โดยแบ่งกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รูปแบบที่ 3

ภาสกร แฉ่มจันทร์เกษม (2534 : 125) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับวิธีการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนพัชรกิติยาภา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำนวน 52 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 26 คน และกลุ่มควบคุม 26 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 16 คาบ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานมีความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากกลุ่ม ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบ

ความหมายของความรับผิดชอบ

ได้มีผู้ให้ความหมายของความรับผิดชอบ (Responsibility) ไว้ดังนี้

ชาวล แพร์ตกุล (2514 : 33) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึงความสนใจความตั้งใจที่จะทำงาน และติดตามผลงานที่ได้กระทำไปแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ยอมรับในสิ่งที่ตนเองกระทำลงไปทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย โดยแสดงออกในรูปการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง อย่างมีจุดหมาย

เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ได้รับงานมา

ละเอียด ลิมอักษร (2517 : 8) ได้ให้ความหมายว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติงานด้วยความจริงใจ และขยันขันแข็ง เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ไม่ถือเอาความชอบใจหรืออารมณ์เป็นใหญ่ ใช้ความพยายามแก้อุปสรรคต่าง ๆ ความรับผิดชอบ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ ของการปฏิบัติงาน

ชม ภูมิภาค (2518 : 55) กล่าวว่าความรับผิดชอบหมายถึงการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ลุล่วงไปตามเป้าหมายที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบนี้มีความหมายรวมถึง ทั้งความซื่อสัตย์ สุจริต และความตรงต่อเวลา

จรรยา สุภาพ (2520 : 84) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า คือการยอมรับรู้ สำนึกในการกระทำของตน ยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าจะเป็นผลดี หรือผลร้ายไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูก ไม่บิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่นและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ความรับผิดชอบนี้ เป็นสิ่งที่เกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติตามหน้าที่ของตน โดยไม่ต้องมีการบังคับเข้มงวดจากผู้อื่น

วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2526 : 5) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ การงานว่า หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การงานของตน ด้วยความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียรอดทน ต่ออุปสรรค ไม่ย่อท้อ มีความละเอียด รอบคอบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้ง หรือ หลีกเลียง พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น รู้จักวางแผนงาน และป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสีย ใน วงงานที่ตนรับผิดชอบ

สุโท เจริญสุข (2528 : 45) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถที่จะทำ จะแสดงออกมาเองให้เหมาะสม ต่อหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมายในสังคม อันเป็นไป หน้าที่ กฎ ระเบียบ วินัย ฯลฯ

ฟังก์ และ แวกแนลส์ (Funk and Wagnals. 1961 : 1073) ให้ความหมายว่า ความรับผิดชอบ คือ การแสดงออกถึงการรับผิดชอบ และรับผิดชอบในการกระทำของตน มีความซื่อสัตย์ ไว้วางใจได้ สามารถจัดหาเงิน และทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ยังหมายถึง ความสามารถในการตอบสนองต่อหน้าที่ หรือข้อตกลงที่ตั้งไว้ตามอุดมคติ กฎ ของ ศีลธรรม และหลักธรรม อีกด้วย

ฟลิปโป (Flippo. 1966 : 426) กล่าวว่า ความรับผิดชอบเป็นความผูกพันในการ ที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้และความสำเร็จนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัย 3 ประการ คือ พันธะ ผูกพันหน้าที่การงาน และวัตถุประสงค์

จากความหมาย ความรับผิดชอบที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ เป็นลักษณะ ของบุคคลที่แสดงออก ด้วยการปฏิบัติหน้าที่การงานของตนด้วยความเอาใจใส่ไม่หลีกเลี่ยงมีความ

พากเพียร เพื่อสู่เป้าหมาย มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา และพยายามปรับปรุงแก้ไขให้เกิดผลสำเร็จจุล่งไปด้วยดี ขอมรับผลการกระทำของตนเองด้วยความเต็มใจ ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย (อาวธ พรหมมานอก. 2534 : 69)

ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

บุพา อาเนทลิตี (2515 : 26) ได้ศึกษาถึงลักษณะของบุคคล ที่มีความสามารถ ในการรับผิดชอบไว้ว่า คือ บุคคลที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความบากบั่นพากเพียร ถือศักดิ์ศรี ยึดมั่นในเกณฑ์ไม่หลีกเลี่ยงข้อบกพร่อง

อภิลิตี วงษา (2517 : 6 - 17) ได้อ้างถึงคำกล่าวของ คาเทล (Catell) ว่าบุคคลที่มีความรับผิดชอบสูงจะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่มีความบากบั่นพากเพียร ถือศักดิ์ศรี ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ส่วนบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่ำ จะถือเอาความสะดวกเป็นเกณฑ์ มักหลีกเลี่ยงกฎข้อบกพร่อง ลักษณะพฤติกรรมของผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีดังนี้คือ ตรงต่อเวลา พยายามทำงานให้เสร็จติดตามผลงาน เสนอยอมรับความผิดพลาดรักษาชื่อเสียงของตนเองให้แก่ประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่นมีความซื่อสัตย์รักษาคำพูด ตั้งใจทำงานพิถีพิถัน ชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความอดทน และอดกลั้น

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2524 : 77) กล่าวว่าบุคคลที่มีความรับผิดชอบ จะต้องประกอบด้วย ความขยันหมั่นเพียร ความละเอียดรอบคอบ ความสามารถและความรอบรู้ ความเอาใจใส่ และความฝ่าฝืนแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

บราวเน และคอกัน (Browne and Cohn. 1958 : 58) ได้สรุปองค์ประกอบของความรับผิดชอบไว้ว่า ได้แก่ ความไว้วางใจได้ดี ความคิดริเริ่ม ความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ขยันขันแข็งในการทำงาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาที่จะทำได้ดีกว่าเดิม ผู้ที่มีความรับผิดชอบ ต้องเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จจุล่ง ไปตามเป้าหมายมีความซื่อสัตย์ สุจริต และตรงต่อเวลา

วิธีการปลูกฝังความรับผิดชอบ

เกียรติ ศีรพงษ์ (2505 : 13 - 17) ได้เสนอแนะวิธีการปลูกฝังความรับผิดชอบแก่เด็กไว้ว่า ผู้ใหญ่ต้องทำความเข้าใจธรรมชาติของเด็ก ให้คำแนะนำ และมอบงานให้แก่เด็กได้กระทำตามความสามารถของเขา ส่งเสริมหาทางให้เด็กได้เรียนรู้การแก้ปัญหา และรู้จักช่วยตนเอง ควบคุมแนะนำเมื่อจำเป็น ฝึกให้มีเหตุผล และต้องปลูกฝังความมีระเบียบวินัยอันดีงามแก่เด็กอยู่เสมอ

ก่อ สวัสดิพิบูลย์ (2505 : 54) ได้เสนอความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่การงานไว้ว่า โรงเรียนควรมุ่งสอนให้เด็กสร้างสมหลักธรรมประจำใจ ดังต่อไปนี้ การรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนและเคารพในสิทธิของผู้อื่น การทำงานให้สำเร็จเป็นชิ้นเป็นอันโดยไม่ละทิ้งงานที่ได้รับไว้แล้ว และความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

สุตจิ เหล่าสุนทร (2510 : 36) กล่าวว่า การสอนให้คิด และเคารพต่อเหตุผล มีความคิดเห็นของตนเอง ถ้าสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ในภายใน ปัญหาความไม่กล้าแสดงออกทางความคิดก็จะไม่มี เพราะได้สร้างอิสรภาพทางความคิด และการกระทำของคนให้มากขึ้น การศึกษาเป็นขบวนการต่อเนื่อง ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝนให้รู้จักคิดหาเหตุผลด้วยตนเองไม่รับแต่การบอกเล่าจากครู ก็จะทำให้สติปัญญาแตกฉาน เมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้ว ก็จะสามารถหาหนทางศึกษา หาวิชาความรู้ได้ด้วยตนเอง เท่ากับเป็นการส่งเสริมให้บุคคลควบคุมตนเองได้ และเกิดความรู้สึกรับผิดชอบในที่สุด

ชม ภูมิภาค (2518 : 5 - 15) กล่าวถึง การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อส่วนรวมต่อบุคคลว่าจะต้องปลูกฝังด้วยการทำให้เขาได้กระทำ มิใช่จะเกิดขึ้นได้จากการบอกเล่ากันเท่านั้น วิธีสอนในโรงเรียน มีส่วนสำคัญในการปลูกฝังความรับผิดชอบ การบอกให้จัดทำงาน เป็นรายบุคคล ไม่ได้มีส่วนช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบต่อส่วนรวมเลย ควรจะให้รู้จักทำงานเป็นกลุ่มเป็นคณะตามความเหมาะสม นอกจากนี้ ควรจัดให้มีครูที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนด้วย เพื่อฝึกความรับผิดชอบไปในตัว

นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อให้กับเด็กว่ามิใช่ด้วยการดัดเตือนว่ากล่าวอบรมเท่านั้น แต่ต้องให้ฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง จึงจะก่อให้เกิดความเคยชินเกิดเป็นนิสัย และน้ำใจที่ฝังแน่นเป็นคุณธรรมและค่านิยมต่อไป เพราะในการเรียนรู้ใด ๆ นั้นจะต้องให้เกิด 3 ประการ คือ เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติได้ และเกิดเป็นน้ำใจหรือความรู้สึกนึกคิดในทางที่ดีต่อสิ่งนั้น ๆ การฝึกปฏิบัติ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง (การปลูกฝังจริยธรรมและวัฒนธรรมให้แก่เด็ก. 2522 : 70)

มิตตัน และแฮริส (Mitton and Harris. 1982 : 407 - 416) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการฝึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน ดังนี้

1. การฝึกความรับผิดชอบ ควรเริ่มตั้งแต่เด็กอายุน้อย ๆ
2. เด็กทุกคน ควรมีโอกาสฝึกความรับผิดชอบ โดยการปฏิบัติจริงให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำงาน
3. การจัดประสบการณ์ให้เด็กรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน ควรให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถแต่ละบุคคล
4. ควรให้เด็กทราบว่าผู้ใหญ่หวังอะไรจากตัวเขา

5. ในการฝึก ความรับผิดชอบนั้น ผู้ใหญ่ต้องรู้จักยืดหยุ่น ไม่ควรเร่งรัดเด็กจนเกินไป
6. ต้องระลึกไว้เสมอว่า ในการทำงานนั้น เด็กต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่
7. เด็กต้องการความไว้วางใจจากผู้ใหญ่ ดังนั้นเมื่อมอบหมายงานให้ทำแล้วก็ควรให้เด็กได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่

8. การให้เด็กรับผิดชอบเกินความสามารถ ก็อาจจะเป็นอันตรายแก่เด็กได้

เซอร์ล็อก (Hurlock. 1970 : 244) กล่าวว่า การพัฒนาความรับผิดชอบให้กับเด็ก ควรจะเริ่มด้วยการให้ทำงานที่ง่าย ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และมีประสบการณ์ในการทำงานด้วยตนเอง

สรุปข้อเสนอแนะ ในการปลูกฝังความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่การงานของบุคคล ได้ว่าควรฝึกให้มีนิสัยรับผิดชอบตั้งแต่ในวัยเด็ก ทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน โดยเริ่มให้ทำงานง่าย ๆ เหมาะสมกับวัย และความสามารถแต่ละบุคคล และเมื่อมอบหมายให้ทำแล้ว ก็ควรให้เด็กได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่ มีประสบการณ์ในการทำงานด้วยตนเอง เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่น หัดไม่ให้เกิดความรับผิดชอบในหน้าที่แก่ผู้อื่น ให้ทำงานสำเร็จเป็นชิ้นเป็นอัน โดยไม่ละทิ้งงานที่ได้ทำไว้แล้วชี้แจงให้เด็กรู้จักขอบเขตหน้าที่การงานของตนว่ามีอะไรบ้าง เพื่อมิให้ไปก้าวก่ายงานของคนอื่น ๆ และต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นการปลูกฝังให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน

งานวิจัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

งานวิจัยต่างประเทศ

แม็คเคลแลนด์ (McClelland. 1953 : 10) ได้ศึกษาลักษณะของบุคคล ที่มีความจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง พบว่า บุคคลนั้นมีความรับผิดชอบสูงด้วย

เพค (Peck. 1958 : 347 - 350) พบว่า ความรับผิดชอบในหน้าที่การงานขึ้นอยู่กับ การฝึกวินัย และการฝึกวินัยโดยอาศัยความรักนั้น จะทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านความรับผิดชอบในหน้าที่การงานสูงขึ้นด้วย

ฟลาเฮอร์ตี้ และรูทเซล (Flaherty and Reutzel. 1965 : 409 - 411) ได้ทำการศึกษา เพื่อหาลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนสูงและนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนต่ำ โดยใช้แบบทดสอบ CPI (The California Psychological Inventory) วัดบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ และใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการเรียนในชั้นปีที่ 1 จากการศึกษาพบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้คะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ ชินพันธุ์ (2523 : 22 - 55) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียน กับความรู้สึกประทับใจ และมโนภาพแห่งตน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 พบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตย มีความประทับใจสูงสุด นักเรียนที่ปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปล่อยปละละเลย มีความประทับใจต่ำสุด การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย สัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกประทับใจของนักเรียน

วิริยะ บุญะนิวาสน์ (2523 : 49) ได้ทำการทดลอง พบว่านักเรียนกลุ่มที่สอนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มีทัศนคติทางจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และมีความรับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีธรรมดา

นิภา วิจิตรศิริ (2525 : 43) ได้ศึกษาถึงผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแค "สรกิจพิทยา" จังหวัดสระบุรี ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่ม มีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประภัสสร ไชยชนะใหญ่ (2529 : 59) ได้ศึกษาความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการให้ชุดการสอนมินิคอร์สกับคู่มือครู พบว่า มีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุปราณี ศรีวิสา (2531 : 32) ได้ศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยได้รับการสอนโดยสัญญาการเรียน กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยจะเห็นว่าความรับผิดชอบ เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนการสอน ซึ่งสามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ โดยการใช่วิธีการสอน ที่เหมาะสมและใช้เวลาในการฝึก โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกความมีระเบียบวินัย สามารถเรียนด้วยตนเองอย่างอิสระ รวมทั้งสามารถควบคุมจิตใจและบังคับตนเองได้ การสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เป็นวิธีหนึ่งที่จะฝึกความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนที่จะส่งผลให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ดังนั้น จึงควรนำมาศึกษาความสัมพันธ์ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน และการสอนตามคู่มือครู ว่ามีความรับผิดชอบทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบใน
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรมสิทธิ์ศึกษาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ที่กำลังเรียนรายวิชา อังกฤษหลัก (อ 012) จำนวน 10 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 513 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรมสิทธิ์ศึกษาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ที่กำลังเรียนรายวิชาอังกฤษหลัก (อ 012) จำนวน 100 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้หน่วยเป็นห้องเรียน ได้กลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 50 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 50 คน

กลุ่มทดลอง จำนวน 50 คน ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

กลุ่มควบคุม จำนวน 50 คน ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

2.1 ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) จำนวน 4 ชุด

2.2 แผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 012) โดยแบ่งเป็น 2 แผน ดังนี้

2.2.1 แผนการใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ของกลุ่มทดลอง

2.2.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

2.4 แบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1.1 ขั้นตอนเตรียมการ

(1) ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน วัตถุประสงค์รายวิชา และวัตถุประสงค์การเรียนรู้

(2) ศึกษาขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) จากหนังสือการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 1 ของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(3) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ และวิธีการสร้างชุดการสอน แบบศูนย์การเรียนรู้ จากเอกสารการสอน ชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา หน่วยที่ 1 – 5 ของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533) และผู้เชี่ยวชาญการสอนวิชาเทคโนโลยี และสื่อการสอน เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาและสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

(4) ศึกษาเอกสารจริงต่าง ๆ (Document Authentiques) เอกสารคำสอนหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531); การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปสู่เส้นทางอาจารย์ 3 ของ ชีระชัย ปุณณโชติ (2532); Let's Speak English ของอาจิณ มาริรัตน์ (2533); วิธีสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535); และกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) เพื่อนำมาประกอบในการสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

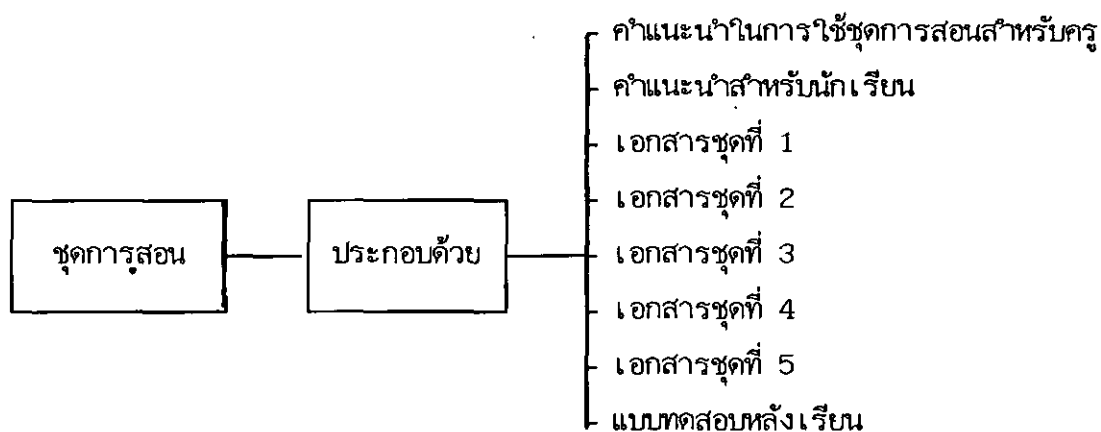
(5) พิจารณาคัดเลือกบทความ ตามลักษณะมาตรฐาน โดยพิจารณาร่วมกับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ได้บทความ 4 เรื่อง เป็นประเภทบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) 2 เรื่อง และประเภทวิธีการ (Procedure Genre) 2 เรื่อง จากหนังสือและนิตยสารต่าง ๆ ซึ่งมีความยากง่ายระดับเดียวกับเนื้อหาในหนังสือ English For A Changing World Book I

(6) ตั้งจุดมุ่งหมายทั่วไป และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนกรอบต่าง ๆ ในชุดการสอน อีกทั้งเป็นประโยชน์ต่อการสร้างแบบทดสอบ

3.1.2 ขั้นตอนดำเนินการ

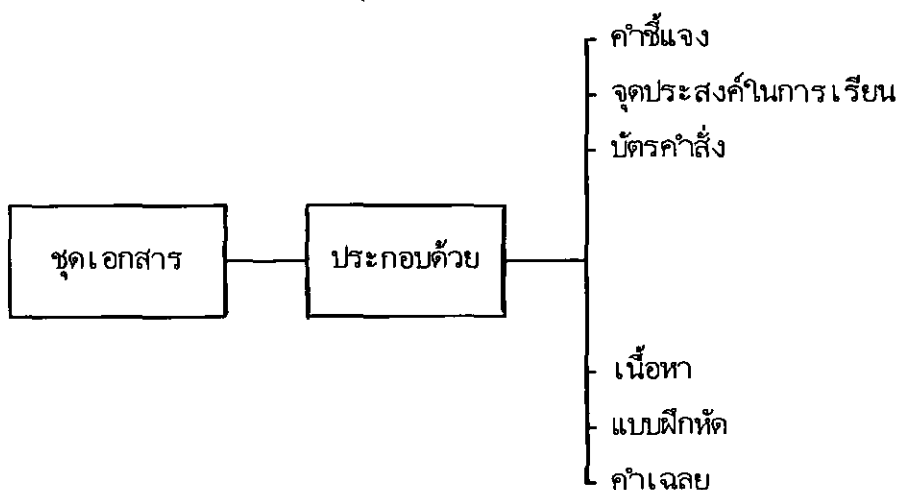
(1) สร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีเนื้อเรื่องประเภทบรรยายเชิงจินตนาการ 2 ชุด คือเรื่อง Steps และเรื่อง Toby's Gift และเนื้อเรื่องประเภทวิธีการ 2 ชุด คือเรื่อง Toy Furniture และเรื่อง How To Make Jigsaw และศูนย์การเรียนรู้เสริม หรือศูนย์สำรอง 1 ชุด

ชุดการสอนแต่ละเรื่อง มีองค์ประกอบดังนี้

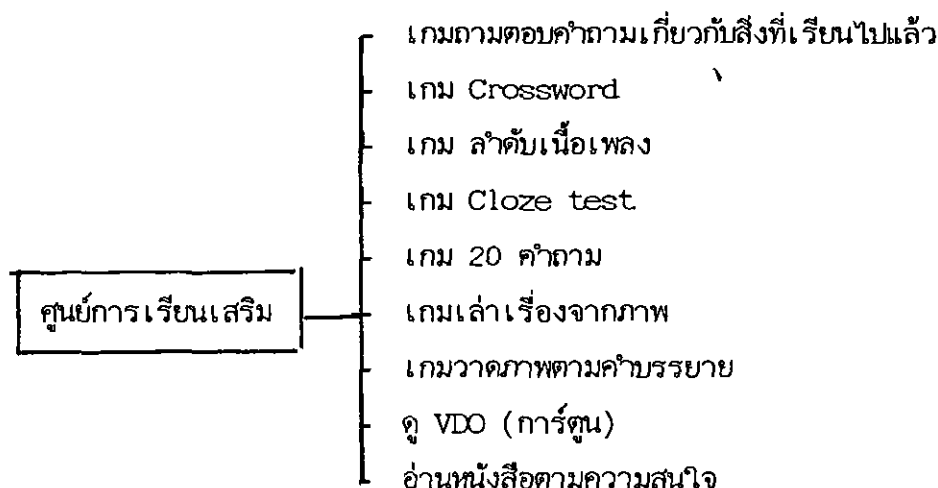
ภาพประกอบ 9 แผนผังองค์ประกอบชุดการสอน

ชุดเอกสาร มีองค์ประกอบดังนี้

ภาพประกอบ 10 แผนผังองค์ประกอบของเอกสารแต่ละชุด

ศูนย์การเรียนรู้เสริมหรือศูนย์สำรองมีองค์ประกอบดังนี้

ภาพประกอบ 11 กิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้เสริมหรือศูนย์สำรอง

(2) นำชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษพิจารณาว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้สอดคล้อง และถูกต้องตามคุณลักษณะของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) หรือไม่ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

(3) นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 คน เพื่อศึกษาข้อบกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

(4) นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง และเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ ในชุดการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

(5) นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 50 คน โดยดำเนินการสอนตามแผนการใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อหาข้อบกพร่องของแผนการใช้ชุดการสอนและหาคุณภาพของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 โดยตัวเลข 80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดในชุดการสอนถูกต้องคิดเป็นร้อยละ ตัวเลข 80 ตัวหลัง หมายถึงค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนถูกต้องคิดเป็นร้อยละซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพชุดการสอนเรื่อง Steps เท่ากับ 83/85; ชุดการสอนเรื่อง Toy Furniture เท่ากับ 88/90;

ชุดการสอนเรื่อง Toby's Gift เท่ากับ 87/88 และชุดการสอนเรื่อง How To Make Jigsaw เท่ากับ 90/95

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง Steps

คะแนนที่นักเรียนตอบถูก	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	คะแนนค่าเฉลี่ย ที่คิดเป็นร้อยละ
แบบฝึกหัด	15	12.5	83
แบบทดสอบหลังบทเรียน	15	12.7	85

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง Toy Furniture

คะแนนที่นักเรียนตอบถูก	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	คะแนนค่าเฉลี่ย ที่คิดเป็นร้อยละ
แบบฝึกหัด	15	13.2	88
แบบทดสอบหลังบทเรียน	15	13.5	90

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง Toby's Gift

คะแนนที่นักเรียนตอบถูก	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	คะแนนค่าเฉลี่ย ที่คิดเป็นร้อยละ
แบบฝึกหัด	15	13	87
แบบทดสอบหลังบทเรียน	15	13.2	88

ตาราง 4 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง How To Make Jigsaw

คะแนนที่นักเรียนตอบถูก	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	คะแนนค่าเฉลี่ย ที่คิดเป็นร้อยละ
แบบฝึกหัด	15	13.5	90
แบบทดสอบหลังบทเรียน	15	14.2	95

(6) นำชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนา ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา(รูปแบบที่ 1) ที่หาประสิทธิภาพแล้วนี้ ไปทำการสอนเพื่อการวิจัย

3.2 สร้างแผนการใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) สำหรับกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คาบ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 สร้างแผนการใช้ชุดการสอน 2 ชุด ในคาบการสอนเดียวกัน โดยใช้ชุดการสอน ที่มีเนื้อหาทางอรรถฐานต่างกัน โดยมีผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ รศ. ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และอาจารย์ดุสิตี สว่างศรี เป็นผู้ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข

3.2.2 นำแผนการใช้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขแล้วนี้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน โดยพิจารณาความเหมาะสมของขั้นตอน และเวลา เพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.2.3 นำแผนการใช้ชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้ในการสอนกลุ่มทดลองเพื่อการวิจัยต่อไป

3.3 สร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษหลัก (อ 012) สำหรับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ดังขั้นตอนต่อไปนี้

3.3.1 สร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษหลัก (อ 012) สำหรับกลุ่มควบคุม ที่ใช้วิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 20 คาบ ที่มีเนื้อหาเช่นเดียวกับชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนา ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ทั้ง 4 ชุด

3.3.2 นำแผนการสอนตามคู่มือครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจแก้ไข เพื่อปรับปรุง

3.3.3 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 50 คน เพื่อดูความเหมาะสมของขั้นตอนกิจกรรมการสอน และเวลา

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

3.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเอกสารคำสอน หลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 107 - 123); หนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 197 - 230); หนังสือ Language Test at School ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979); หนังสือ Testing Communicative Performance ของ แครอล (Carrol. 1980 : 37 - 48) และหนังสือ Writing English Language Test ของ ฮีตัน (Heaton. 1988 : 105-144)

3.4.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้สอน ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูด มีลักษณะเป็นคำถามภาษาอังกฤษพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และข้อมูลส่วนตัว จำนวน 15 ข้อ โดยทดสอบนักเรียน ครั้งละ 3 คน นักเรียนฟังคำถามจากแถบบันทึกเสียง แล้วบันทึกคำตอบลงแถบบันทึกเสียง เพื่อนำมาตรวจให้คะแนน โดยผู้ตรวจ 2 ท่าน ระหว่างสอบ ผู้วิจัยบันทึกลำดับการโต้ตอบ ของนักเรียนด้วย เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และแบบเขียนบรรยาย มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ วัดความสามารถ ในการจับใจความ ดีความ และวิเคราะห์ความจากการฟัง โดยนักเรียนฟังข้อความ และคำถามจากแถบบันทึกเสียง แล้วเลือกคำตอบจากแบบทดสอบ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ วัดความสามารถ ในการจับใจความ ดีความ และวิเคราะห์ความ จากการอ่าน

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ และแบบเขียนบรรยายภาพ 5 ประโยค วัดความสามารถ ด้านการผูกประโยค ไวยากรณ์ ความชัดเจน การลำดับขั้นตอนวิธีการ หรือ เหตุการณ์ และการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

3.4.3 กำหนดวิธีการตรวจให้คะแนนและการหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 (ด้านการพูด) กำหนดผู้ตรวจให้คะแนน 2 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้คือเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์การสอน คุณวุฒิและอายุใกล้เคียงกัน ตรวจให้คะแนนจากการฟังคำตอบของนักเรียนจากแถบบันทึกเสียง บิดหลักการตรวจให้คะแนนโดยใช้มาตราส่วน ซึ่งปรับมาจากเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบ FSI (The Foreign Service Institute Oral Interview) ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 320 - 323) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

(1) กำหนดระดับความสามารถจากพฤติกรรม 5 อย่าง คือ สำเนียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การจับใจความ ตามระดับความสามารถ 6 ระดับ ระดับ 1 (Poor) ถึงระดับ 6 (Excellent)

(2) นำระดับความสามารถที่ได้ไปลงตารางน้ำหนักพฤติกรรม ซึ่งแปลงเป็นคะแนน ทำผลรวมทั้งหมด ซึ่งมีคะแนนเต็มเท่ากับ 99 คะแนน

ระดับความสามารถตามพฤติกรรมในจุดต่างๆ

สำเนียง

- ระดับ 1 ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้
- ระดับ 2 ออกเสียงผิดอย่างเด่นชัดบ่อย ๆ ยากต่อการเข้าใจ ย่ำบ่อย ๆ
- ระดับ 3 ออกเสียงผิด ซึ่งทำให้เกิดการเข้าใจผิดในบางครั้ง
- ระดับ 4 ออกสำเนียงต่างประเทศ และผิดบางครั้ง ซึ่งไม่เกี่ยวกับการเข้าใจ
- ระดับ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่เด่นชัด แต่อาจจับได้บ้าง
- ระดับ 6 ออกเสียงเจ้าของภาษา ไม่มีสำเนียงต่างประเทศ

ไวยากรณ์

- ระดับ 1 เกือบไม่มีไวยากรณ์ถูกเลย ในแต่ละประโยค
- ระดับ 2 มีข้อผิดพลาดคงที่ ซึ่งไม่สามารถสรุปแบบประโยคที่สำคัญ ไม่ทำให้เกิดการสื่อสาร
- ระดับ 3 ผิดบ่อยครั้ง ไม่สามารถควบคุมรูปแบบประโยคที่สำคัญ ซึ่งทำให้เกิดการเข้าใจผิดได้
- ระดับ 4 มีข้อผิดบ้าง แสดงความไม่สมบูรณ์ของรูปแบบประโยค
- ระดับ 5 มีข้อผิดเพียงเล็กน้อย แต่ไม่ใช้ข้อผิดพลาดในรูปแบบประโยค
- ระดับ 6 มีข้อผิดพลาดไม่เกิน 2 แห่ง ตลอดการสัมภาษณ์

คำศัพท์

- ระดับ 1 มีคำศัพท์ไม่เพียงพอ สำหรับบทสนทนาง่ายๆ
- ระดับ 2 มีคำศัพท์ในวงจำกัด ในเหตุการณ์ประจำวัน
- ระดับ 3 ใช้คำศัพท์ไม่ละเอียดพอ และในวงจำกัดบางครั้ง
- ระดับ 4 ใช้คำศัพท์ระดับอาชีพ เพียงพอที่จะอธิบายความสนใจพิเศษ ไม่มีศัพท์เทคนิค
- ระดับ 5 ใช้คำศัพท์ระดับอาชีพ ได้อย่างกว้างขวางในสถานการณ์ต่างๆ
- ระดับ 6 ใช้คำศัพท์ถูกต้องและกว้างขวาง เทียบเท่าเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

- ระดับ 1 การพูดมีการหยุดแยกคำ ซึ่งทำให้การสนทนาคำเนินไปไม่ได้
- ระดับ 2 การพูดซ้ำมากจนไม่เป็นที่คาดหวังว่าจะจบประโยค
- ระดับ 3 การพูดที่ลั้งเลและกระตุกบ่อยครั้ง ไม่ทำให้ประโยคสมบูรณ์
- ระดับ 4 การพูดที่ลั้งเล และอีกอักบางครั้ง
- ระดับ 5 พูดได้คล่อง รวดเร็ว แต่ยังไม่ได้ระดับเจ้าของภาษา
- ระดับ 6 พูดได้คล่องแคล่ว เทียบได้กับเจ้าของภาษา

การจับใจความ

- ระดับ 1 เข้าใจได้เพียงเล็กน้อย แม้ในสถานการณ์ธรรมดาที่สุด
- ระดับ 2 เข้าใจในคำพูดที่ช้าและง่าย ที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำวัน
- ระดับ 3 เข้าใจในคำพูดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวนักเรียน ที่ทำให้ง่ายแล้ว
- ระดับ 4 เข้าใจได้ดีในคำพูดโดยปกติที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับนักเรียน แต่บางครั้งต้องย้ำ
- ระดับ 5 เข้าใจทุกอย่างในบทสนทนาปกติ
- ระดับ 6 เข้าใจทุกอย่างทั้งคำพูดแบบทางการและแบบสนทนาแบบเทียบเท่าเจ้าของภาษา

ตาราง 5 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูด

ระดับความสามารถ	1	2	3	4	5	6	รวม
สำเนียง	0	1	2	2	3	4	
ไวยากรณ์	6	12	18	24	30	36	
คำศัพท์	4	8	12	16	20	24	
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	2	4	6	8	10	12	
การจับใจความ	4	8	12	15	19	23	

3.4.4 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

นำแบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูด ไปให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, ดร.บังอร พานทอง และอาจารย์ดุสิตี สว่างศรี ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาความถูกต้องของการใช้ภาษา และความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้เกณฑ์การกำหนดความคิดเห็น ดังนี้ (สมบูรณ์ ชิตพงศ์. 2527 : 129)

- + 1 = แน่ใจว่าข้อทดสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 = ไม่แน่ใจว่าข้อทดสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1 = แน่ใจว่าข้อทดสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาลงความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงหรือดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยตัดออกหรือนำมาปรับปรุงใหม่

นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรมฐานศึกษาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ มาทดสอบหาค่านัยสำคัญ โดยใช้ t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185) แล้วคัดเลือกข้อสอบไว้ 10 ข้อ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 5.53 -12.72

นำคะแนนจากข้อสอบที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .87

หาค่าความเชื่อมั่น ในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 ท่าน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 163-165) ได้ค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ 2 ท่าน เท่ากับ .97

นำแบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย; ดร.บังอร พานทอง และ อาจารย์ดุสิตี สว่างศรี ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องของภาษา และความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. 2526 : 88-89)

- 1 = ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 -1 = ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา และดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า หรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยตัดออกหรือนำมาปรับปรุงใหม่

นำแบบทดสอบที่เลือกไว้ ไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก โดยกำหนดการให้คะแนนดังนี้ ข้อตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ข้อตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนใช้เทคนิค 27 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ เปิดตารางสำเร็จของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 – 32) แล้วคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าความยาก ระหว่าง .02-.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อทดสอบด้านการฟัง 15 ข้อ ด้านการอ่าน 15 ข้อ และด้านการเขียน 10 ข้อ

นำแบบทดสอบที่เลือกไว้ ไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้านการฟัง เท่ากับ .89 แบบทดสอบด้านการอ่านเท่ากับ .90 และแบบทดสอบด้านการเขียน (แบบเลือกตอบ) เท่ากับ .88

การวิเคราะห์แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน แบบเขียนบรรยายภาพ 5 ประโยค เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการใช้ภาษาด้านการเขียนแบบบรรยาย ยึดหลักการตรวจให้คะแนนของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (1987 : 54) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตาราง 6 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาด้านการเขียน

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน	คะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organizing)	5
2. ความคิด ใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกด ถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่น เข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	5

กำหนดคุณสมบัติ ของผู้ตรวจให้คะแนน 2 ท่าน เช่นเดียวกับผู้ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน ของผู้ตรวจ 2 ท่าน ได้ เท่ากับ .97

3.5 สร้างแบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.5.1 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ ต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของ อาวุธ พรหมมานอก (2534 : 181 - 185) ซึ่งมีลักษณะ เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ จริง(ทำ) ไม่จริง (ไม่ทำ) และไม่แน่ใจ แบบสอบถามนี้ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดข้อความ วัดทัศนคติ และพฤติกรรม เกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามประพจน์ปฏิบัติ ผู้ตอบแบบสอบถามนี้จะต้องอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ พิจารณาว่าข้อความนั้นเป็นจริงเพียงใดหากปฏิบัติจริงให้ตอบว่า จริง หากไม่ปฏิบัติให้ตอบว่า ไม่จริง และหากปฏิบัติไม่สม่ำเสมอให้ตอบว่า ไม่แน่ใจ

ตัวอย่าง

(0) ข้าพเจ้าทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษครบตามจำนวนที่ครูให้ทำ

ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดสถานการณ์ วัดทัศนคติ และพฤติกรรม เกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม จะต้องอ่านข้อความที่สมมุติสถานการณ์ เรื่องการแสดงความรับผิดชอบแต่ละสถานการณ์ แล้วพิจารณาว่าถ้าผู้ตอบอยู่ใน

สถานการณ์นั้น จะทำอย่างไร หากปฏิบัติตามให้ตอบว่า ทำ หากไม่ปฏิบัติตามให้ตอบว่า ไม่ทำ และหากตัดสินใจไม่ได้ให้ตอบว่า ไม่แน่ใจ

ตัวอย่าง

(00) ในวันอาทิตย์ พี่สาวของสมศักดิ์มารับสมศักดิ์และน้อง ๆ ไปดูภาพยนตร์ ซึ่งฉายวันนี้เป็นวันสุดท้าย สมศักดิ์อยากไปดูภาพยนตร์เรื่องนี้มาก แต่พรุ่งนี้เป็นวันสอบภาษาอังกฤษ ดังนั้นสมศักดิ์ จึงไม่ไปดูภาพยนตร์กับพี่สาว เพื่อดูหนังสือสอบ ถ้านักเรียนเป็นสมศักดิ์ จะทำเช่นนี้หรือไม่

ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ

3.5.2 กำหนดการให้คะแนนแบบสอบถามความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ถ้าข้อความ แสดงความคิด หรือการกระทำทางบวก (Positive) ตอบว่า จริง ได้ 3 คะแนน ตอบว่าไม่จริง ได้ 1 คะแนน และถ้าตอบว่า ไม่แน่ใจ ได้ 2 คะแนน ถ้าข้อความแสดงความคิด หรือการกระทำทางลบ (Negative) ตอบว่าจริง ได้ 1 คะแนน ตอบว่าไม่จริง ได้ 3 คะแนน และถ้าตอบว่า ไม่แน่ใจ ได้ 2 คะแนน

3.5.3 นำแบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปหาคุณภาพ โดยทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน นำผลการตรวจให้คะแนน มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยตรวจ และรวบรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคน แล้วเรียงลำดับคะแนน ใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ หาค่านัยสำคัญ โดยใช้ t -test คัดเลือกแบบสอบถามที่มี ค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ลิวน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 185) และหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170-171) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .86

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ตามแบบแผนการวิจัย ที่มีกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม และมีการสอบก่อนกับสอบหลัง (Randomized Control Group Pretest – Posttest Design) (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 216-217) ซึ่งมีรูปแบบดังแสดงไว้ในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 7 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T_1	X	T_2
CR	T_1	$\sim X$	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้สื่อความหมายดังนี้

ER	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
CR	หมายถึง	กลุ่มควบคุม
T_1	หมายถึง	การสอบก่อนการทดลอง
T_2	หมายถึง	การสอบหลังการทดลอง
X	หมายถึง	การสอนของกลุ่มทดลอง
$\sim X$	หมายถึง	การสอนของกลุ่มควบคุม

4.2 ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

(1) จัดปฐมนิเทศก์ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน ถึงวิธีการเรียน การสอน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียนในครั้งนี้และวิธีประเมินผลการเรียน

(2) ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษา และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

(3) ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง ใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครูโดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาของการสอนเท่ากัน คือใช้เวลาสอนกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที แต่ละกลุ่มสอน 4 คาบต่อสัปดาห์ ใช้เวลาสอน 5 สัปดาห์

(4) ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test
2. เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 59)

6.1.2 หาคความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ใช้สูตร

$$S^2 = \frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน คะแนน

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 62 - 63)

6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์
การเรียนรู้ โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
$\sum R$	แทน ผลรวมของคะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

(บุญเชิด วิทยุณันตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

6.2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน (แบบเลือกตอบ) โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จูเน่ ฟาน (Fan. 1952 : 5 - 32)

6.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะ การฟัง การอ่าน และการเขียน (แบบเลือกตอบ) โดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 p แทน สัดส่วนของการตอบถูกในแต่ละข้อ

$$P = \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$$

q แทน สัดส่วนของการตอบผิดในแต่ละข้อ $q = 1 - p$
 (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168-169)

6.2.4 หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ
 ด้านการพูด การเขียน (แบบบรรยาย) และแบบสอบถามความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษ
 โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
 S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมจาก
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ
 (Cronbach. 1970 : 161)

6.2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูด และแบบสอบถาม ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการทางสถิติ แบบ t (t-test)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อความ
 $\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
 $\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
 S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
 S_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
 n_H แทน จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
 n_L แทน จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ
 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 165)

6.2.6 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูด และการเขียน (แบบบรรยาย) ของผู้ตรวจ 2 ท่าน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน X
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนน Y
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
 N แทน จำนวนคน

(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 163-164)

6.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent ในรูป Difference Score

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD1-MD2}}$$

$$S_{MD1-MD2} = \sqrt{\frac{S_D^2}{n_1} + \frac{S_D^2}{n_2}}$$

$$S_D^2 = \frac{\Sigma(D_1 - MD_1)^2 + \Sigma(D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t	แทน ค่าสถิติของการแจกแจงแบบ t
MD_1	แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
MD_2	แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม
S_D^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
n_1	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

(Scott and Wertheimer. 1962 : 262-264)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$S_{MD1-MD2}$	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานร่วมของผลต่างของคะแนนทดสอบ ก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
t	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
**	แทน	มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่ พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาทดลอง ตามแผนการทดลอง แบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ข้อมูลที่ได้สามารถแสดงค่าสถิติพื้นฐาน โดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาได้ ดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย ของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าสถิติในการเปรียบเทียบความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	Pretest		Posttest		MD	$S_{MD1-MD2}$	t
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
<u>การฟัง</u>								
กลุ่มทดลอง	50	7.30	1.930	11.02	1.744	3.72	0.264	**8.11
กลุ่มควบคุม	50	7.18	1.859	8.76	1.965	1.58		
<u>การพูด</u>								
กลุ่มทดลอง	50	35.42	8.519	48.44	7.268	13.02	1.092	**7.65
กลุ่มควบคุม	50	36.80	8.760	41.46	8.500	4.66		
<u>การอ่าน</u>								
กลุ่มทดลอง	50	6.96	1.590	10.44	2.168	3.48	1.051	**3.32
กลุ่มควบคุม	50	6.72	1.830	8.64	2.798	1.92		
<u>การเขียน</u>								
กลุ่มทดลอง	50	12.90	3.950	21.60	3.010	8.90	0.600	**7.90
กลุ่มควบคุม	50	12.60	4.314	16.80	4.399	4.16		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม จึงกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ดังตาราง 9

ตาราง 9 ค่าสถิติในการเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	Pretest		Posttest		MD	$S_{MD1-MD2}$	t
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
กลุ่มทดลอง	50	64.92	5.938	77.34	6.495	12.42	1.051	4.45
กลุ่มควบคุม	50	65.28	6.437	69.56	7.565	7.74		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม จึงกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย อำเภอมะเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 012) จำนวน 10 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 513 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรมศาสตร์ศึกษาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ที่กำลังเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษหลัก (อ 012) จำนวน 100 คน ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 50 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) จำนวน 4 ชุด สำหรับกลุ่มทดลอง

2.2 แผนการสอน

2.2.1 แผนการใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ของกลุ่มทดลอง จำนวน 2 แผน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ผ่านการตรวจแก้ไข ได้ทดลองใช้กับชุดการสอน และปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 20 คาบ คาบละ 50 นาที

2.2.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 20 คาบ คาบละ 50 นาที

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ดังนี้

2.3.1 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูดเป็นข้อคำถามภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและข้อมูลส่วนตัวจำนวน 15 ข้อ ลักษณะการสัมภาษณ์ โดยนักเรียนฟังคำถามภาษาอังกฤษจากแถบบันทึกเสียงแล้วบันทึกการโต้ตอบลงแถบบันทึกเสียง แบบทดสอบนี้ได้ผ่านการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อแล้วคัดเลือกข้อที่ได้ค่า t ตั้งแต่ 5.53-12.72 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับได้ เท่ากับ .87 และหาค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจแบบทดสอบ 2 ท่าน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งเท่ากับ .97

2.3.2 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน

- ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อความบรรยายเรื่องราว

และกำหนดสถานการณ์ของบทสนทนา วัดความสามารถด้านการฟัง การจับใจความ การตีความ และการวิเคราะห์ความเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแล้ว โดยข้อคำถามแต่ละข้อมีค่าความยากระหว่าง .37 - .74 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .34-.79 โดยใช้เทคนิค 27 % ของจุง เต ฟาน และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 จากสูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

- ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบจำนวน 15 ข้อ วัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษด้านการจับใจความ การวิเคราะห์ความและการตีความ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์แล้ว โดยมีค่าความยากระหว่าง .43 - .77 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21-.64 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .90

- ตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ วัดความสามารถทางการเขียนด้านการเรียงคำเป็นประโยค การเรียงลำดับเหตุการณ์ และขั้นตอนวิธีการ และแบบเขียนบรรยายภาพ 5 ประโยค วัดความสามารถด้านการผูกประโยค ไวยากรณ์ ความชัดเจนและการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ซึ่งแบบทดสอบนี้มีค่าความยากระหว่าง .34 - .78 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .22-.49 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88

2.4 แบบสอบถามความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งในและนอกห้องเรียนได้แก่ ความรู้สึกรับชอบ ความกระตือรือร้น ความมานะพยายาม การใช้เวลาว่าง การมองเห็นคุณค่าประโยชน์คุณค่าการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีคำถามในทางบวกและลบจำนวน 30 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามนี้ ได้ผ่านการวิเคราะห์หาคุณภาพ โดยการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ได้ค่าระหว่าง 2.68 - 7.52 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้เท่ากับ .78

3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัย ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง คือ ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเวลากลุ่มละ 20 คาบ รวมทั้งสิ้น 40 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ประชุมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนัก เรียนถึงวิธีการเรียนบทบาทของผู้เรียน เป้าหมายการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีประเมินผลการเรียน

3.2 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการใช้

ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

3.3 ดำเนินการสอนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันตามแผนการสอนที่สร้างไว้ กลุ่มตัวอย่างละ 20 คาบ

3.4 หลังการทดลองแล้ว ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษฉบับเดิม

3.5 ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC +

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร โดยหาค่าเฉลี่ยและความแปรปรวน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ *Difference Score*
3. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ *Difference Score*

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการทดลองปรากฏว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีคะแนนการสอบหลังการทดลองเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่า เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

กระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลการสอน ของกลุ่มทดลอง ที่ใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ซึ่งจัดเป็นขั้นตอนตามหลักการพัฒนาภาษาตามธรรมชาติเน้นการเข้าใจความหมายโดยรวมของเนื้อหาบทบริบท ไปสู่การพัฒนาองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น การสะกดคำ และความเข้าใจกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ต่าง ๆ นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างต่อเนื่องอันได้แก่ในขั้นตอนที่ 1 นักเรียนสามารถพัฒนาความคิดรวบยอดทางภาษาจากการฟังเรื่องที่ผู้สอนอ่านเมื่อสามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี นักเรียนจะสามารถฝึกการพูด จากการตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ได้ฟัง ในขั้นตอนที่ 2 และถ่ายทอดภาษาพูดเป็นภาษาเขียน ซึ่งผู้สอนและผู้เรียน จะเขียนเรื่องร่วมกัน ในขั้นตอนที่ 3 นอกจากนี้ ยังสามารถฝึกการอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่องกันตามความคิดของนักเรียนในกลุ่มใหญ่และย่อย ทั้งในขั้นตอนที่ 4 และโดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 5 นักเรียนมีโอกาสฝึกความแตกต่าง ของระบบตัวสะกดต่าง ๆ จากคำที่เคย ฟัง พูด อ่าน และเขียนมาก่อน ทำให้เกิดการซ้ำ ย้ำ ทวน และเข้าใจระบบความแตกต่างของตัวสะกดได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนั้น นักเรียนยังได้ฝึกภาษาทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยเกมต่าง ๆ อย่างสนุกสนานทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้อย่างแม่นยำ เนื่องจากต้องใช้ความคิดในการสื่อความหมายทางภาษา ด้วยตนเองมิใช่จากการท่องจำ

การนำเทคโนโลยีการสอนในรูปแบบการใช้สื่อการสอน การจัดชั้นเรียนและการจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นการพัฒนารูปแบบ กระบวนการเรียนการสอน ที่เอื้อประโยชน์ต่อการซ่อมเสริมผู้เรียนได้ทุกขั้นตอนการสอน ในขณะที่เดียวกันก็สามารถปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม แก่นักเรียน

เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ ความสามัคคี โดยนักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมดังกล่าวในทุกขั้นตอน โดยเฉพาะการทำสมุดเล่มใหญ่ เพราะผลงานจะต้องอาศัยความร่วมมือ และความรับผิดชอบจากสมาชิกในกลุ่ม ในการเขียนอักษรบรรยายเรื่อง การวาดภาพ และระบายสีภาพประกอบเรื่อง การจัดหน้าและตกแต่งรูปเล่ม การที่ผู้เรียนในกลุ่มทดลอง มีโอกาสปฏิบัติทำงานในกลุ่มบ่อยหลายครั้ง ทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ นักเรียนเก่งปานกลาง อ่อน สามารถปรึกษาหารือ ให้การซ่อมเสริมช่วยเหลือกัน ด้วยความรู้สึกร่วมกันใจในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนเก่ง เป็นผู้นำ หรือผู้ช่วยครู แบ่งเบาภาระในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนในการใช้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของ วอล์คเกอร์, บาร์ทเลท และ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Walker, Bartlett and Rattanavich. 1984 : 58) ที่พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนอ่าน เขียน และพัฒนาทักษะฟัง และพูดได้ดี มีความสนใจ ในการอ่านมากขึ้นจนเห็นได้ชัด แม้จะผ่านการเรียนรู้มาเป็นเวลานาน นักเรียนยังสามารถจำศัพท์และคำพูดบทสนทนาจากหนังสือได้พร้อมทั้งยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่พบว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 ของวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แตกต่างจากวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (กรรณิการ์ ชาติมนตรี. 2533 : 128 ; รัชนิภา ทองสุทธิ. 2533 : 120; พรพิมล ประสงค์พร. 2535 : 143)

กระบวนการการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเน้นความเข้าใจกฎเกณฑ์ภาษา มากกว่าความสามารถในการใช้ภาษา รวมทั้งการให้เรียนรู้ภาษาโดยแยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ เช่น ศัพท์ โครงสร้างประโยค ก่อนที่จะให้นักเรียนเข้าใจความต่อเนื่องของเนื้อหาบทเรียน การฝึกทักษะทางภาษาจึงไม่ต่อเนื่องกัน เพราะมีการแยกฝึกส่วนต่าง ๆ ของภาษาเป็นตอน ๆ ทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีความต่อเนื่องกันน้อย ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทางภาษาโดยการรับคำสั่งเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนมีโอกาสฝึกการใช้กระบวนการทางความคิด การเดาความและตีความตามบริบทภาษาค่อนข้างน้อยทำให้มีการพัฒนาทางภาษาไม่มากเท่าที่ควรโดยเฉพาะทักษะอ่าน ฉะนั้นเมื่อนักเรียนมีโอกาสอ่านเนื้อหานอกเหนือบทเรียนจึงรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ยากขาดความมั่นใจและทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร

นอกจากนี้ การฝึกกิจกรรมทางภาษาของกลุ่มควบคุมเป็นไปในลักษณะกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การฝึกปฏิบัติทางภาษาของนักเรียนไม่มากพอและไม่ทั่วถึง อีกทั้งผู้เรียนต้องคอยระมัดระวังข้อผิดพลาดเกี่ยวกับศัพท์ การใช้คำและไวยากรณ์อยู่ตลอดเวลา จึงเกิดความกลัวและไม่มั่นใจ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วรวมทั้งการแปลความหมายประโยคหลังการ

ให้รูปแบบคำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาเป็นส่วน ๆ โดยเคร่งครัด กับระบบของภาษามากกว่าการสื่อสาร นอกจากนี้กระบวนการเรียนการสอนในกลุ่มควบคุม มีการวัดผล และประเมินผลเป็นช่วง ๆ ไม่ต่อเนื่องกัน โดยเน้นการทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบย่อย นักเรียนไม่มีโอกาสใช้คำศัพท์ที่เรียน ในสภาพการณ์ของเนื้อความที่แตกต่างไปจากบทเรียน ทั้งนี้ เพราะการจำกัดรูปแบบคำศัพท์และ โครงสร้างไวยากรณ์อีกทั้งการทดสอบดังกล่าวเป็นงานลักษณะทางการ โดยระบุจำนวนข้อคำถามจำกัดเวลา ทำให้นักเรียนบางส่วนเกิดอาการเครียดและวิตกกังวลในการทำแบบทดสอบทั้งก่อน และหลังการสอน

2. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการทดลอง ปรากฏว่า ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เพิ่มขึ้นสูงกว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่า เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุต่อไปนี้

การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในขั้นตอนการสอนของกลุ่มทดลองโดยใช้ชุดการสอนที่จัดตาม แนวทฤษฎีธรรมชาติที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นหลัก และการเรียนรู้ โดยการเข้าใจความหมายโดยรวมของภาษา ตามเนื้อหาบทบริบทก่อนองค์ประกอบของภาษา และการมีโอกาสรับรู้ความก้าวหน้าของตนเอง โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที เป็นแรงจูงใจสำคัญในการตั้งใจเรียน เพราะรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ เกิดความสนุกสนานในการเรียน และเมื่อนักเรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ได้รับการแก้ไขทันทีจากครูผู้สอน

นอกจากนี้ การเรียนโดยใช้ชุดการสอน นักเรียนมีโอกาสนำปฏิทินกิจกรรมกลุ่ม ได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการแบ่งหน้าที่ ทำให้เกิดการพัฒนาความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้เห็นคุณค่าของความรับผิดชอบ

การได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ ทำให้รู้สึกว่าการเรียนนั้นไม่ยากเกินกำลังและเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น การรับรู้จุดมุ่งหมายในการเรียน และการพัฒนาตนเองให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ เป็นผลให้นักเรียนสัมผัสถึงผลในการเรียนและ เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

กระบวนการการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เป็นการเรียนร่วมกันของนักเรียนทั้งชั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดเป็นกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นเรียน เป็น

ส่วนใหญ่ นักเรียนมีโอกาสแสดงออกตามความสามารถและความสนใจไม่ทั่วถึง และครูผู้สอนก็ไม่สามารถดูแลนักเรียนโดยทั่วถึงเช่นกัน ซึ่งต่างจากกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหลากหลาย โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ครูมีโอกาสพบนักเรียนแต่ละกลุ่มได้โดยทั่วถึง นอกจากนี้ การสอนตามคู่มือครูยังเน้นการทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ภาษา และการเรียนรู้เป็นรายบุคคล นักเรียนมีโอกาสฝึกตนเองให้เกิดความรับผิดชอบน้อยมาก ส่วนการทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อยของกลุ่มทดลองนักเรียนมีโอกาสฝึกตนเองให้เกิดความรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี โดยมีเพื่อนร่วมงานในกลุ่ม ช่วยกันดูแลตักเตือน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) นี้ จึงมีความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยควรซักซ้อมทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และการใช้ชุดการสอน ตลอดจนสื่ออื่น ๆ ให้ชัดเจน ก่อนที่จะเริ่มเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลของการศึกษาค้นคว้า พบว่า การสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ส่งผลต่อนักเรียนในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนความรับผิดชอบในการเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันเป็นส่วนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น จึงสมควรเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พิจารณานำเทคนิควิธีการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ และควรจะได้มีการเผยแพร่การสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

1.2 การเลือกเนื้อหา เพื่อนำมาจัดสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ควรเลือกเรื่องที่สนุกสนานให้คิดสนใจและ

เหมาะกับวัย ประกอบกับการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในแต่ละชุด ควรผ่านการทดลองใช้และถ้าสามารถปรับปรุงสื่อและวัสดุอุปกรณ์ให้ทันสมัยและมีคุณภาพดีก็จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างเช่น การจัดทำเนื้อหาและภาพประกอบเรื่องที่สวยงามน่าสนใจเป็นหนังสือเล่มใหญ่ อีกทั้งการใช้แผ่นใสเขียนเนื้อเรื่องด้วยสีเส้นสดใส และชัดเจนสวยงาม เป็นที่ดึงดูดความสนใจ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับวัย ความรู้ ความสนใจและเวลา

1.3 การสอนโดยใช้ชุดการสอน แบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ก่อนนำไปใช้ ครูควรศึกษารายละเอียดขั้นตอนการสอนและการสอนแต่ละขั้นอย่างชัดเจน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดเวลา สื่อ และอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอน เป็นไปตามขั้นตอนด้วยความถูกต้องเหมาะสม และควรบันทึกสภาพปัญหาหลังการใช้ ข้อเสนอแนะสภาพการเรียนการสอนในการใช้ชุดการสอนแต่ละครั้งตลอดจนการประเมินผลการสอน โดยการออกแบบสอบถามนักเรียน ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดการสอนเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการแก้ไขปรับปรุงชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 จำนวนสมาชิกในกลุ่มประมาณ 6-8 คน จะพอดีกับการทำงานกลุ่มสำหรับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) และเป็นการสะดวก ในการจัดโต๊ะทำงานกลุ่มด้วย โดยขณะที่นักเรียนทำงานกลุ่ม ครูควรให้อิสระในการทำงาน ขณะเดียวกันก็ควรเดินดูการทำงานในแต่ละกลุ่ม ประกอบกับการเสริมต่อการเรียนรู้ และการพูดให้กำลังใจ ถ้าเป็นไปได้ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การกำหนดรางวัล หรือโบนัสให้เป็นดาว หรือเครื่องหมายสถิติเกอร์สะสมในการปฏิบัติงานกลุ่มแต่ละครั้งจะเป็นการเสริมแรงที่ดียิ่ง โดยมีการประกาศกลุ่มชนะเลิศ เมื่อการสอนสิ้นสุด (แต่ละชุดการสอน)

1.5 การจัดสรรเวลาในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1 - 3) โดยผลิตขึ้นจากการนำเนื้อเรื่องจากอรรถลักษณะของภาษา (Genre) อื่น ๆ อาทิ รายงาน (Report) การอธิบาย (Explanation) เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) วิธีการ (Procedure) ฯลฯ ไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายและพัฒนาปรับปรุงชุดการสอนในด้านสื่อสัปดาห์พิมพ์

รวมทั้งวิจัย ในลักษณะอื่น ๆ เกี่ยวกับการใช้งานของชุดการสอน เพื่อเป็นแนวทางให้การเรียนการสอนทางด้านภาษา มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2.2 ควรนำชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1-3) ไปใช้ในการสอนวิชาภาษาอื่น ๆ อาทิ ภาษาไทย ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ซึ่งน่าจะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จเช่นกัน

2.3 ควรทำการศึกษาผล ของตัวแปรอื่น ๆ ด้วย เช่น ความสนใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ความเชื่อมั่นในตัวเอง พฤติกรรมการกล้าแสดงออก เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ชาติมนตรี. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และมนุษย์สัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง ประสิทธิภาพภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2505.
- กอบกุล รัตนสุคนธ์อำไพ. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบศูนย์การเรียนที่ใช้การวิเคราะห์กับศูนย์การเรียนที่ไม่ใช่ การวิเคราะห์ระบบ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- เกียรติ ศรีพงษ์. "การฝึกให้เด็กรู้จักความรับผิดชอบ," จุลสารสมาคมการศึกษาฉบับที่ 8. สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย โรงพิมพ์บรรพ, 2505.
- จรรยา สุภาพ. แบบเรียนสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- จุไรลักษณ์ ชาณณรงค์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.
- ชม ภูมิภาค. "การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อส่วนรวม," รวมบทความวิทยุกระจายเสียง. เมษายน 2518.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2514.
- ชาญชัย อินทรสุณานัน. การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชา "ศิลปะ" ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. "ศูนย์การเรียนแนวทางใหม่สำหรับปฏิรูปห้องเรียน," วารสาร คุรุศาสตร์. 2(6 - 7) : 54 - 58; ตุลาคม 2516 - มกราคม 2517.
- . "แนวคิดการจัดระบบพัฒนาหลักสูตรและห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน," วารสารคุรุศาสตร์. 5(29 - 31): พฤศจิกายน - ธันวาคม 2517.
- . "ศูนย์การเรียนแนวทางใหม่สำหรับปฏิรูประบบห้องเรียน," เทคโนโลยีทางการ ศึกษาเล่ม 1. ม.ป.ท., 2518.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. "ระบบสื่อการสอน," เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา หน่วยที่ 1- 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, 2533.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และสุดา สิ้นสกุล. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนจากห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางและห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ และ เรืองลักษณ์ วิจารณ์. หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. พิษณุโลก : แผนกคำสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2528.
- ธีระชัย บุณนิตติ. การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- นิพนธ์ ศุภปริดี และคนอื่น ๆ. โครงการบ้านโรงเรียนมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอน. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2524.
- นิภา วิจิตรศิริ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแค "สรีกิจพิทยา" จังหวัดสระบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- นิตดา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2530.
- บุญเชิด ภิญโญนันทพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ประภัสสร ไชยชนะใหญ่. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ปราณีต สุขอุดม. การเปรียบเทียบสังคมประกิตและบุคลิกภาพระหว่างคนไทยกับคนจีน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514. อัดสำเนา.

- ปรัชญา ใจสะอาด. การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาภูมิศาสตร์
หลักสูตร ป.ศ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
อัสสาเนา.
- ผดุงชัย ภูวัฒน์ และคนอื่นๆ. "รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2530 เขตการศึกษา 7," เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ เรื่อง การวิจัยทางการศึกษา และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ครั้งที่ 6.
เล่ม 2. 1109 : 16-20; ตุลาคม 2532.
- พยนต์ แสงเดช. ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- พรพิมล ประสงค์พร. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) ซึ่งใช้
และไม่ใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาบัตร
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัสสาเนา.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน
ภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้
รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) กับ
การสอนตามคู่มือครู. ปริญญาบัตร กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2534. อัสสาเนา.
- มณี เป็นสุข. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวิชา
วิทยาศาสตร์ ชั้น ม. 2 โดยใช้บทเรียนโปรแกรมการเรียน แบบศูนย์การเรียนและ
การเรียนการสอนตามหลักสูตร สสวท. ปริญญาบัตร กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัสสาเนา.
- บุภาพ อานันทสิทธิ์. การศึกษาผลการสอนแบบสืบสวนสอบสวน (Active Inquiry) ในวิชา
วิทยาศาสตร์ที่มีต่อความรับผิดชอบแบบสอบถาม ความถนัดทางการเรียนในความรู้สึก
รับผิดชอบ. ปริญญาบัตร กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2515. อัสสาเนา.
- รัชเนนถ ทองสุทธิ. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ
และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้รับการสอนด้วย
วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญาบัตร กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัสสาเนา.

- เรืองวิทย์ นนทะกา. การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชา
อังกฤษ 3 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.
- ละเอียด ลิ้มอักษร. "ประชาธิปไตยในโรงเรียน," ประชากรศึกษา. 11 : 6 - 16 ;
 มิถุนายน 2517.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร,
 2536.
- ลำพูน มณฑล. การสอนภาษาอังกฤษ. พิษณุโลก : เอกสารโรเนียว, 2534.
- วิชาการ, กรม. รายงานการวิจัยสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.
2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- วิริยะ บุญชนะนิวาสน์. การเปรียบเทียบการสอนจริยธรรมโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
กับการสอนแบบธรรมดา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- วิเชียร คำจันทร์. การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
(ม. 1) โดยการใช้การสอนแบบศูนย์การเรียนกับการสอนแบบปกติ. ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยะลา. ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมสามัญศึกษา. คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้น
กระบวนการ วิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
และมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
 ราชบุรี, 2534.
- ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครู
สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2528.
- ศูนย์การพัฒนาหลักสูตร. "เด็กหลักสูตรใหม่เรียนภาษาอังกฤษกันอย่างไร," ประชากรศึกษา.
 33: 4; เมษายน 2528.

- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. การพัฒนาคุณภาพประชากรไทย. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2524.
- สบโชค พูลนวม. ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อสัจยกับความรู้สึกรับผิดชอบ.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2523. อัดสำเนา.
- สมควร เกตุทอง. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนการระลึกสิ่ง
ที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2534. อัดสำเนา.
- สมบูรณ์ ชิดพงศ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521 :
วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- สมศักดิ์ ชินพันธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึกรับ
ผิดชอบและมโนภาพแห่งตน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- สามัญศึกษา, กรม. หลักสูตรมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา, 2524 - 2526.
- สุตา ลินสกุล. การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2519. อัดสำเนา.
- สุตใจ เหล่าสุนทร. "การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม," เอกสารวิจัยส่วนบุคคลใน
ลักษณะวิชาสังคมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2510.
- สุธีพร ปากะดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ
และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุเทพ อ่อนไสว. การทดลองเปรียบเทียบผลการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้
และแบบครูเป็นศูนย์กลางในวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2520. อัดสำเนา.
- สุโท เจริญสุข. "ข้อคิดพัฒนาคนให้มีความรับผิดชอบ," แนะแนว. 96 : 45 - 51 ;
ธันวาคม 2527 - มกราคม 2528.

- สุปราณี ศรีไสคำ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความรับผิดชอบและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. เล่ม 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2531.
- _____. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2531.
- _____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. เล่ม 2. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์พิมพ์จำกัด, 2534.
- _____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. เล่ม 3. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์พิมพ์จำกัด, 2536.
- อังกณ สายยศ. "การวิเคราะห์ข้อสอบของแบบทดสอบ," วารสารการวัดผลการศึกษา. 14 (43) : 31 - 32 ; พฤษภาคม - สิงหาคม 2536.
- อภิสิทธิ์ วงษา. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกรับผิดชอบ การปรับตัวและลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนชั้น ป.7 และ ม.ศ.3 ในเขตเทศบาลเมืองตาก. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- อรวรรณ บรรจงสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่จัดกิจกรรมการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- อาจิณ มาริรัตน์. Let's Speak English I. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2533.
- อาวุธ พรหมมานอก. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนด้วยบทเรียนโมดูลกับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

- Bentz, Sheryl Kay. The Development and Evaluation of A Dance Learning Center For Third Grades. p. 408. AAC 1346818 Proquest Dissertation Abstract, MAI 30/03, 1992.
- Browne, C.G. and Thomas S. Cohn. The Study of Leadership. The Interstate Printer and Publishers, Inc., Illinois, 1958.
- Carrol, Brendan J. Testing Communicative Performance. Pegamon Press, 1980.
- Coleman, Hywel. Large Class in Nigeria. 1989.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3 rd ed. New York : 1970.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New jersey : Reproduced in Thailand by Permission of Educational Testing Service Princeton, 1952.
- Flaherty, Rita M. and Reutzel Eileen. "Personality Traits of High and Low Achievers in College," The Journal of Educational Reserch. 59 ; May - June, 1965.
- Flippo, Edwin B. Management ; A Beavioral Approach. Allyn and Bacon, 1966.
- Funk and Wagnalls. New Standard Dictionary of The English Language. 1961.
- Gerlach, Vernon S. and Donald P. Ely. Teaching and Media : A Systematic Approach. New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice - Hall Inc., 1971.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : Mc Fraw-Hill, 1983.
- Heaton, J.B. Writing English Language Test. London : Longman Group Ltd., 1977.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. 3rd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1970.

- Marks, Long and Betty, Marie. A program Evaluation Study of the Nursing Learning Center At Imperial Valley College (California, Remediation). p 1177. AAC 9126332 Proquest Dissertation Abstracts, DAI-A 52/04, 1991.
- McClelland, David C. The Achievement Motive. New York : Applation Century Croffs Inc., 1953.
- Mc Donald, Ellen J.B. "The Development and Evaluation of a set of Multi - Media - Self - Instructional Learning Activities Package for use in Remedial English at an Urban Community College," Dissertation Abstracts International. 34 (4) : 1590 A - a; October, 1972.
- Mitton, Betty L. and Dale B. Harris. "The Development of Responsibility in Children," The Child : A Book of Reading. 46-407-416; 1982.
- Oller, John W. Language Test at School : A Progmatic Approach. London : Longman, 1975.
- Peck, R., F. and R.J. Havighurst. Child Development and Personality. New York : John Welley Sons, Inc., 1958.
- Spears, Carl Dewey. "A Comparative Analysis of an Adult Learning Center and a Formal Adult Education Program with Reference to Selected Variables," Dissertation Abstracts International. 34; 1974.
- Scott, William A. Introduction to Psychological Research. New York : John Willy & Sons, Inc., 1967.
- Walker, Richard F. and others. The English Used by Entering Children at Trager Park School. Canberra : Australian Curriculum Development Center Occasional Paper 11, 1983.
- Walker, Richard F., Brendan J. Bartlett and S. Rattanavich. Teacher's Notes on a Program of Concentratd Language Encounter Teaching. October, 1984.

Whittier, R.H. "Relationship of a learning Center Experience to
Change in Attitude and Achievement of Girls and Boys,"
Dissertation : Abstracts International. 34 : 216 - A ;
July, 1973.

ภาคผนวก

.

ภาคผนวก ก

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
- แบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูด

Speaking Test

1. Hello. My name is Susan Brown. What's your name, please ?
2. Glad to know you, ———. How old are you now ?
3. Good. So you are still a student. What's your school's name ?
4. And what class are you in ?
5. Do you learn many subjects at school ?
So, what subject do you like best ? Why ?
6. What do you want to be when you're grown up ?
7. Have you ever come to school late ?
So. At what time do you usually get up ?
8. How do you come to school ?
9. How long does it take you to come to school ?
What is your hobby ? Why do you like ——— ?
10. What kind of fruits do you like ? Why ?

แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 100 นาที

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1	แบบทดสอบด้านการฟัง (Listening Test)	15	ข้อ	15	คะแนน
ตอนที่ 2	แบบทดสอบด้านการอ่าน (Reading Test)	15	ข้อ	15	คะแนน
ตอนที่ 3	แบบทดสอบด้านการเขียน (Writing Test)				
	- แบบเลือกตอบ	10	ข้อ	10	คะแนน
	- แบบเขียนบรรยาย	5	ประโยค	20	คะแนน

Part I Listening Test

- เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ

จุดประสงค์ นักเรียนฟังข้อความ และคำถาม แล้วสามารถเข้าใจเรื่องได้ (ด้านการจับใจความ แปลความ ของเรื่องที่ฟัง)

Part II Reading Test

- เป็นข้อสอบวัดความสามารถทางการอ่านชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถอ่านเรื่องแล้วเติมคำ และตอบคำถาม โดยแสดงความเข้าใจเรื่องได้ (ด้านการจับใจความ แปลความ ตีความ และขยายความ เรื่องที่อ่าน)

Part III Writing Test

- เป็นข้อสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และอัตนัย โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพ 5 ประโยค

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถเรียงคำเป็นประโยค เรียงลำดับประโยคเป็นเรื่องและเขียนบรรยายภาพได้

(เมื่อกำหนดรูปภาพให้นักเรียน สามารถเขียนบรรยายภาพได้ โดยลำดับความ แสดงความคิดเห็นชัดเจน การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกด ถูกต้อง มีความสมบูรณ์ ในการเขียน และสื่อความหมาย)

PART I LISTENING TEST

A : First listen to the passage without writing anything. Listen for the second time, then choose the correct word for the missing one by marking (X) on the answer sheet.

(จงฟังข้อความครั้งแรก โดยไม่ต้องเขียนสิ่งใด เมื่อฟังข้อความครั้งที่สอง จึงเลือกคำตอบที่ถูกต้องสำหรับคำที่เว้นไว้ โดยทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบ)

Example (o)

Samlee is a little cat. It is a fat kitten with..... spots.

a. white	b. blue
c. black	d. red

Answer	(o)	a.	b.	c.	d.
		()	()	(X)	()

Mr. and Mrs. Write live in a small town. Mr. Write is a policeman and Mrs. Write is a(1)... They have two children Tom and Linda. They are good and kind. Tom loves his sister very much. He always looks(2).. her very well. They go to school together every day. Tom is in Pratom Two and Linda is in a Nursery(3)... They always get up early in the morning. They clean their teeth and....(4).... their faces, take a bath, dress themselves and then go to school.

One morning, Tom and Linda were ...(5)... to school. They saw a hungry puppy lying on the pavement. They felt sorry and gave him some food. In the evening when they got home, they told ...(6).. mother about the poor little puppy. She said they had done good thing.

After having dinner with their ...(7)... Tom and Linda watched TV for a while, then they went to bed. They slept well all night.

1. a. teach	b. teacher
c. teaches	d. teaching
2. a. after	b. utter
c. matter	d. letter

3. a. school	b. stool
c. scholar	d. score
4. a. what	b. was
c. watch	d. wash
5. a. watching	b. washing
c. walking	d. waking
6. a. there	b. dear
c. their	d. dare
7. a. parrot	b. parrots
c. parent	d. parents

B : Listen to the passage and choose the best answer by marking (X) on the answer sheet.

(จงฟังข้อความและเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบ)

(Hi, Linda. How are you ? Why didn't you go to school yesterday ?

Miss Sumalee did not give any homework, so I'm very happy today and my parents will take me to the zoo this afternoon. See you on Monday. Bye. What day is today ?)

8. In the story "today" is

a. Friday	b. Sunday
c. Saturday	d. Wednesday

(My little brother, Piya, likes to eat only pork and chicken. He doesn't like cabbage, tomato and cucumber. What does he not like to eat ?)

9. They are

a. fruits	b. meat
c. beans	d. vegetables

(Danai met his friends at the party on 25th December. What did his friend say to him ?)

10. His friends said, "....."

a. Merry Christmas!	b. Happy New Year!
c. Have a good trip!	d. Happy anniversary!

(Sanit's birthday is on Friday. Piya's birthday is next to Sanit's Suda's birthday is before Sanit's. What day is Suda's birthday ?)

11. Suda's birthday is

a. Saturday	b. Thursday
c. Tuesday	d. Wednesday

(Jariya is in M.1. One of her sisters is in M.4 and the other is in Pratom 5. How many sisters has Jariya ?)

12. She has sisters.

a. only one	b. only two
c. more than two	d. only three

(There are many students in my class. We are electing a leader. Thirty-six students elect Suwit and twenty-two students elect Panu. How many students are there in my class ?)

13. There are students.

a. fifty-nine	b. fifty-eight.
c. sixty	d. fifty-seven

(There are many important holidays this month. King Bhumibhol's Birthday is in this month too. What month is it ?)

14. It is

a. November	b. August
c. December	d. January

(Somchai has only five baht. It is for his lunch. He sees a beggar and gives him one baht. What do you think about him ?)

15. Somchai is a boy

a. crazy	b. pity
c. clever	d. kind

PART II READING TEST

A : Read the story and choose the best answers to complete the sentences by marking (X) on the answer sheet.

(จงอ่านเนื้อเรื่อง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบ)

Sak was a little, good boy. In the toyshop there was one special toy which Sak wanted, but.....(16).... was a poor boy and never had money to buy it.

One sunny day, Sak saw something glittering on the ...(17)..... Sak ran to it and picked it up. It was a new coin. He ran ...(18)....the toyshop. Then, he saw a poor.....(19).... begging. He looked ever so hungry.

Sak felt sorry for him and(20)... him the coin. The shop owner ...(21).... what Sak had done. He gave Sak a toy as a present for being kind and generous.

When Sak grew up, ...(22)... became the owner of the toy shop.

16. a. he	b. she	c. that	d. this
17. a. mud	b. sand	c. sky	d. ground
18. a. to	b. in	c. into	d. through
19. a. thing	b. man	c. girl	d. baby
20. a. borrowed	b. took	c. gave	d. lent
21. a. sow	b. sew	c. saw	d. see
22. a. she	b. her	c. him	d. he

B : Read the passage and choose the correct answer to complete the sentence by marking (X) on the answer sheet.

(จงอ่านข้อความ แล้วตอบคำถาม โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบ)

23. Paitoon was thirty years old. He had very long hair. He did not find any work for one year, so he went to a barber and said, "Please cut most of it."

Why didn't Paitoon get any work ? Because.....

- a. he was too old
- b. he didn't like to work
- c. he looked dirty
- d. he was lazy

24. Tong lived in a big house in the country with his two sons. He had quite a big garden. He grew vegetables and he had some rice and fat chickens, too. He sold the eggs and chicken, and got a lot of money for them.

"them" refer to

- a. his children
- b. his chickens
- c. vegetables and meat
- d. eggs and chicken

25. Taneer goes to work at eight o'clock every morning, and he gets home at half past six every evening from Monday to Friday. Taneer goes to work days a week.

- a. seven
- b. six
- c. five
- d. two

26. Mrs. Laura had two children, Sammy and Anne. Sammy went to school, but Anne did not. When Sammy was at home, he often played with his sister while their mother was cooking or washing. How old probably were Sammy and Anne ?

- a. Four and two
- b. Seven and five
- c. Six and four
- d. Nine and seven

27. A is a person who looks after the sick.

- a. teacher
- b. daughter
- c. maid
- d. nurse

28. A is a place where the young can learn many things.

- a. park
- b. college
- c. school
- d. theatre

29. A is a person who grows rice.

- a. farmer
- b. fisherman
- c. architect
- d. workman

✓ 30. A is a place where we cook food.

a. chicken	b. kitchen
c. house	d. restaurant

PRAT III WRITING TEST

A : Rearrange the following words into a good sentence

(จงเรียงคำเหล่านี้ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง)

✓ 31. Tommy is a little boy. He fell down and broke his arm yesterday. He cried out loudly and

1. took	2. his mother	3. him	4. hospital	5. to
a. 1 3 5 4 2	b. 5 3 4 2 1			
c. 5 3 2 1 4	d. 2 1 3 5 4			

32. Sanit and his friends tried to count the steps. They went up the staircase and started to count, "One, two, three, four, five....." Then they stopped and

1. the	2. again	3. down	4. went	5. staircase
a. 1 5 2 4 3	b. 2 4 3 1 5			
c. 4 3 1 5 2	d. 1 5 2 4 3			

33. Last Sunday, John met a girl at the supermaket. He went to her and said,

"Hi, I'm John. What's your name, please ?"

"My name is Lalita."

".....", said John.

1. you	2. know	3. to	4. I'm	5. glad
a. 5 3 2 1 4	b. 3 5 4 2 1			
c. 4 5 3 2 1	d. 1 5 3 2 4			

✓ 34. Good students must study hard. They come to school early in the morning They learn many things at school.

1. their	2. do	3. homework	4. well	5. They
a. 4 5 3 1 2	b. 5 2 1 3 4			
c. 5 4 2 1 3	d. 1 3 5 2 4			

35. Suda went to school by bus last Friday. She got wet so she felt sick.
1. it 2. very 3. because 4. hard 5. rained
- a. 1 5 3 4 2 b. 1 2 4 5 3
- c. 3 1 2 5 4 d. 3 1 5 2 4

B : Rearrange the following sentences into correct orders.

(จงเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง)

36. Pradit wants to plant a tree. He'll do this :
1. water the tree 2. fill the ground
3. dig the ground 4. put the tree in the ground
- a. 3 4 2 1 b. 2 3 4 1
- c. 1 3 2 4 d. 3 4 1 2
37. Mrs. Jariya is going to cook rice. She'll do this :
1. light the gas 2. clean the rice.
3. put some water in the pot 4. put the pot on the stove
- a. 1 2 3 4 b. 2 3 4 1
- c. 3 4 1 2 d. 4 1 2 3
38. Saksit climbed up a tree. He felt tired and slept there.
1. He broke his left arm. 2. The doctor put the medicine on his arm.
3. He fell down. 4. His mother took him to hospital.
- a. 1 4 3 2 b. 4 3 1 2
- c. 2 3 1 4 d. 3 1 4 2
39. Mrs. Dara has two children. Her house is a long way from the market. Last Saturday she did not cook. So
1. she walked to the bus-stop 2. she bought some food there.
3. she went to the market 4. she had dinner with her family
- a. 1 3 2 4 b. 1 3 4 2
- c. 3 2 4 1 d. 4 1 3 2

- ✓40. Dick lived in England. He flew to New York. When he reached there.
1. He found a nice hotel in the city
 2. He put his things in the room
 3. He went to the cinema
 4. He had nothing to do.
- a. 2 3 4 1 b. 2 4 1 3
- c. 4 3 2 1 d. 1 2 4 3

C : Choose one picture and write 5 sentences about it.

(เลือกรูปภาพเพียง 1 ภาพ และเขียนบรรยายภาพ 5 ประโยค)

41.
42.
43.
44.
45.

แบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมี 2 ตอน
 ตอนที่ 1 มี 20 ข้อ
 ตอนที่ 2 มี 10 ข้อ
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบ ให้ตรงกับความเป็นจริง แล้วทำเครื่องหมาย X ลงใน
 กระดาษคำตอบ คำตอบของนักเรียน จะไม่มีผลต่อผลการเรียนของนักเรียน เพราะไม่มีคำตอบ
 ถูกหรือผิด ฉะนั้นให้นักเรียนสบายใจได้ และตอบคำถามได้อย่างเสรีตามความรู้สึกที่แท้จริง
3. คำว่า "ข้าพเจ้า" หมายถึงตัวนักเรียนเอง

ภาคผนวก ข
ตารางการวิเคราะห์ข้อมูล

- ตาราง 10 คะแนนการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูด โดยผู้ตรวจ 2 ท่าน
- ตารางที่ 11 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง
- ตารางที่ 12 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูด
- ตารางที่ 13 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน
- ตารางที่ 14 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน
- ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ตารางที่ 16 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
- ตารางที่ 17 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม
- ตารางที่ 17 คะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 10 คะแนนการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูด
โดยผู้ตรวจ 2 ท่าน

ผู้ตรวจ	คนที่ 1	คนที่ 2	ผู้ตรวจ	คนที่ 1	คนที่ 2
นักเรียน	คะแนน	คะแนน	นักเรียน	คะแนน	คะแนน
1	45.00	44.00	21	25.00	25.00
2	54.00	54.00	22	33.00	33.00
3	24.00	26.00	23	34.00	25.00
4	55.00	54.00	24	49.00	48.00
5	34.00	36.00	25	25.00	24.00
6	54.00	42.00	26	39.00	28.00
7	26.00	25.00	27	45.00	39.00
8	31.00	29.00	28	35.00	45.00
9	45.00	44.00	29	31.00	43.00
10	31.00	30.00	30	56.00	31.00
11	65.00	65.00	31	36.00	55.00
12	47.00	45.00	32	45.00	36.00
13	39.00	38.00	33	36.00	45.00
14	29.00	29.00	34	45.00	38.00
15	38.00	38.00	35	49.00	44.00
16	41.00	39.00	36	39.00	48.00
17	50.00	50.00	37	55.00	39.00
18	45.00	45.00	38	45.00	55.00
19	21.00	22.00	39	32.00	45.00
20	29.00	28.00	40	49.00	31.00

ค่าสัมพันธภาพสอดคล้องของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน (r) = .97

ตารางที่ 11 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.45	0.64	11	0.40	0.34
2	0.65	0.40	12	0.60	0.74
3	0.37	0.75	13	0.43	0.45
4	0.74	0.55	14	0.66	0.68
5	0.57	0.67	15	0.64	0.56
6	0.64	0.46			
7	0.59	0.65			
8	0.63	0.74			
9	0.48	0.79			
10	0.42	0.66			

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Alpha) = .89

ตารางที่ 12 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูด

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจ จำแนก t
	X_H	SD	X_L	SD	
1	45.21	5.63	23.22	4.52	6.12
2	62.35	8.70	15.25	8.30	5.53
3	32.40	6.38	17.45	6.14	7.72
4	50.35	4.98	15.90	7.19	9.94
5	40.55	7.45	22.45	3.24	12.35
6	37.45	4.24	8.35	8.80	9.35
7	64.24	4.88	12.65	6.60	8.07
8	43.30	8.64	9.35	6.35	12.72
9	36.54	6.18	17.56	7.15	10.72
10	54.60	3.32	28.19	5.73	6.83

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Alpha) = .87

ตารางที่ 13 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.45	0.35	11	0.60	0.42
2	0.56	0.46	12	0.55	0.39
3	0.76	0.34	13	0.63	0.22
4	0.65	0.25	14	0.49	0.31
5	0.65	0.45	15	0.72	0.37
6	0.74	0.64			
7	0.43	0.47			
8	0.44	0.61			
9	0.77	0.21			
10	0.76	0.32			

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Alpha) = .90

ตารางที่ 14 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.55	0.22	11	0.65	0.30
2	0.68	0.32	12	0.49	0.22
3	0.45	0.46	13	0.80	0.49
4	0.58	0.34	14	0.71	0.24
5	0.78	0.41	15	0.64	0.31
6	0.77	0.25			
7	0.61	0.36			
8	0.41	0.40			
9	0.34	0.31			
10	0.70	0.22			

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Alpha) = .88

ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจ จำแนก t
	$\bar{X}_H$	SD	$\bar{X}_L$	SD	
1	2.88	.43	2.33	.83	3.01
2	2.54	.65	1.92	.73	3.24
3	2.65	.69	2.00	.88	3.02
4	2.54	.76	1.81	.78	3.41
5	2.88	.43	2.26	.94	3.08
6	2.92	.39	2.11	.89	4.26
7	2.88	.32	2.37	.92	2.68
8	2.69	.62	2.04	.90	3.11
9	2.81	.49	2.22	.89	2.94
10	2.69	.62	1.96	.80	3.70
11	2.96	.19	1.92	.82	6.21
12	2.88	.43	2.18	.88	3.66
13	2.77	.59	2.11	.85	3.30
14	2.73	.53	1.81	.88	4.57
15	2.81	.40	2.04	.80	4.37
16	2.81	.57	1.89	.85	4.62
17	2.78	.51	2.18	.92	2.86
18	2.85	.54	1.96	.85	4.47
19	2.81	.57	2.04	.81	4.03
20	2.50	.81	1.70	.77	3.65

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจ จำแนก t
	$\bar{X}_H$	SD	$\bar{X}_L$	SD	
21	2.96	.19	1.96	.65	7.52
22	2.81	.49	2.22	.75	3.34
23	2.96	.19	2.18	.92	4.20
24	2.96	.19	2.44	.85	3.03
25	2.92	.39	1.89	.85	5.67
26	2.42	.70	1.89	.89	2.43
27	2.54	.65	1.81	.92	3.32
28	2.61	.64	1.74	.90	4.09
29	2.65	.48	2.07	.92	2.86
30	2.50	.58	1.92	.92	2.71

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Alpha) = .78

ตารางที่ 16 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบ
ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
1	10	12	2.00	26	9	12	3.00
2	9	10	1.00	27	6	9	3.00
3	10	13	3.00	28	5	8	3.00
4	7	10	3.00	29	8	9	1.00
5	7	11	4.00	30	5	10	5.00
6	10	14	4.00	31	4	8	4.00
7	9	11	2.00	32	10	14	4.00
8	9	10	1.00	33	6	11	5.00
9	9	12	3.00	34	5	10	5.00
10	9	10	1.00	35	4	10	6.00
11	8	11	3.00	36	8	11	3.00
12	9	12	3.00	37	4	8	4.00
13	7	10	3.00	38	7	10	3.00
14	8	10	2.00	39	9	13	4.00
15	8	11	3.00	40	6	9	3.00
16	5	8	3.00	41	5	10	5.00
17	10	13	3.00	42	10	14	4.00
18	5	7	2.00	43	5	11	6.00
19	6	9	3.00	44	6	10	4.00
20	6	10	4.00	45	5	12	7.00
21	7	12	5.00	46	9	14	5.00
22	6	10	4.00	47	8	11	3.00
23	10	13	3.00	48	10	14	4.00
24	6	8	2.00	49	6	10	4.00
25	9	10	1.00	50	6	12	6.00

ตารางที่ 17 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การพูด เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบ
ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
1	41	47	6.00	26	43	50	7.00
2	28	37	9.00	27	49	53	4.00
3	22	33	11.00	28	46	57	11.00
4	31	37	6.00	29	47	53	6.00
5	28	37	9.00	30	37	47	10.00
6	40	52	12.00	31	28	52	24.00
7	30	45	15.00	32	23	37	14.00
8	33	52	19.00	33	27	53	26.00
9	38	53	15.00	34	46	53	7.00
10	45	60	15.00	35	38	43	5.00
11	29	36	7.00	36	47	58	11.00
12	30	45	15.00	37	35	50	15.00
13	21	47	26.00	38	28	53	25.00
14	41	53	12.00	39	45	60	15.00
15	27	45	18.00	40	31	41	10.00
16	39	57	18.00	41	39	42	3.00
17	42	50	8.00	42	30	45	15.00
18	33	51	18.00	43	27	52	25.00
19	23	37	14.00	44	39	54	15.00
20	37	45	8.00	45	23	36	13.00
21	22	36	14.00	46	36	54	18.00
22	45	55	10.00	47	48	54	6.00
23	52	54	2.00	48	33	52	19.00
24	36	45	9.00	49	26	53	27.00
25	38	53	15.00	50	49	58	9.00

ตารางที่ 18 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบ
ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
1	9	15	6.00	26	7	8	1.00
2	8	12	4.00	27	7	10	3.00
3	8	12	4.00	28	6	8	2.00
4	10	10	4.00	29	5	8	3.00
5	7	10	3.00	30	8	7	-1.00
6	10	13	3.00	31	4	6	2.00
7	8	12	4.00	32	5	9	4.00
8	10	15	5.00	33	5	12	7.00
9	9	13	4.00	34	8	8	0.00
10	7	10	3.00	35	6	7	1.00
11	7	11	4.00	36	6	10	4.00
12	8	10	2.00	37	5	8	3.00
13	6	9	3.00	38	7	9	2.00
14	3	8	5.00	39	9	11	2.00
15	7	12	5.00	40	6	12	6.00
16	7	13	6.00	41	10	13	3.00
17	8	11	3.00	42	6	8	2.00
18	6	11	5.00	43	8	10	2.00
19	6	12	6.00	44	7	11	4.00
20	6	9	3.00	45	8	10	2.00
21	7	10	3.00	46	4	7	3.00
22	8	13	5.00	47	9	9	0.00
23	9	13	4.00	48	5	11	6.00
24	7	13	6.00	49	7	9	2.00
25	5	10	5.00	50	7	10	3.00

ตารางที่ 19 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน เปรียบเทียบระหว่าง
การทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
1	12	22	10.00	26	21	25	4.00
2	11	19	8.00	27	7	16	9.00
3	13	24	11.00	28	10	20	10.00
4	18	26	8.00	29	7	22	15.00
5	14	22	8.00	30	13	21	8.00
6	12	24	12.00	31	7	16	9.00
7	15	21	6.00	32	15	21	6.00
8	20	24	4.00	33	16	24	8.00
9	12	19	7.00	34	7	19	12.00
10	20	23	3.00	35	6	17	11.00
11	14	23	9.00	36	8	21	13.00
12	14	22	8.00	37	11	23	12.00
13	16	26	10.00	38	11	21	10.00
14	12	19	7.00	39	18	26	8.00
15	15	19	4.00	40	10	16	6.00
16	17	24	7.00	41	13	23	10.00
17	17	19	2.00	42	22	25	3.00
18	9	21	12.00	43	7	18	11.00
19	14	25	11.00	44	11	20	9.00
20	11	21	10.00	45	10	19	9.00
21	12	23	11.00	46	17	28	11.00
22	9	20	11.00	47	12	20	8.00
23	14	21	7.00	48	17	27	10.00
24	10	22	12.00	49	13	23	10.00
25	9	17	8.00	50	16	25	9.00

ตารางที่ 20 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง เปรียบเทียบระหว่างการ
ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
1	7	10	3.00	26	7	7	0.00
2	8	11	3.00	27	7	9	2.00
3	10	12	2.00	28	9	10	1.00
4	9	10	1.00	29	9	11	2.00
5	6	8	2.00	30	5	6	1.00
6	8	8	0.00	31	8	7	-1.00
7	8	9	1.00	32	6	8	2.00
8	8	10	2.00	33	9	11	2.00
9	8	9	1.00	34	5	7	2.00
10	5	7	2.00	35	5	6	1.00
11	7	8	1.00	36	3	5	2.00
12	8	10	2.00	37	4	5	1.00
13	10	12	2.00	38	4	7	3.00
14	5	6	1.00	39	6	8	2.00
15	9	9	0.00	40	6	9	3.00
16	6	8	2.00	41	5	7	2.00
17	8	9	1.00	42	6	8	2.00
18	9	11	2.00	43	5	6	1.00
19	7	9	2.00	44	4	5	1.00
20	8	9	1.00	45	8	9	1.00
21	9	12	3.00	46	9	10	1.00
22	6	8	2.00	47	9	11	2.00
23	10	11	1.00	48	7	9	2.00
24	6	8	2.00	49	8	10	2.00
25	10	10	0.00	50	10	13	3.00

ตารางที่ 21 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การพูด เปรียบเทียบระหว่างการ
ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
1	40	43	3.00	26	33	40	7.00
2	27	29	2.00	27	37	45	8.00
3	22	27	5.00	28	23	28	5.00
4	30	35	5.00	29	22	30	8.00
5	31	36	5.00	30	31	36	5.00
6	28	34	6.00	31	45	41	-4.00
7	40	40	0.00	32	36	33	-3.00
8	38	32	-6.00	33	41	45	4.00
9	33	37	4.00	34	38	48	10.00
10	45	51	6.00	35	47	53	6.00
11	52	63	11.00	36	52	51	-1.00
12	46	45	-1.00	37	53	58	5.00
13	53	58	5.00	38	45	45	0.00
14	30	33	3.00	39	38	39	1.00
15	26	31	5.00	40	46	48	2.00
16	21	42	21.00	41	33	38	5.00
17	30	37	7.00	42	27	37	10.00
18	29	35	6.00	43	28	31	3.00
19	40	45	5.00	44	44	49	5.00
20	27	36	9.00	45	37	43	6.00
21	28	31	3.00	46	41	44	3.00
22	41	52	11.00	47	45	48	3.00
23	30	37	7.00	48	49	56	7.00
24	39	45	6.00	49	43	40	-3.00
25	42	48	6.00	50	38	45	7.00

ตารางที่ 22 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน เปรียบเทียบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
1	8	12	4.00	26	7	12	5.00
2	9	13	4.00	27	7	10	3.00
3	10	13	3.00	28	8	10	2.00
4	8	12	4.00	29	8	7	-1.00
5	7	13	6.00	30	8	5	-3.00
6	9	10	1.00	31	3	9	6.00
7	9	13	4.00	32	9	6	-3.00
8	9	14	5.00	33	3	10	7.00
9	6	11	5.00	34	8	10	2.00
10	4	11	7.00	35	7	7	0.00
11	5	10	5.00	36	4	4	0.00
12	9	9	0.00	37	6	6	0.00
13	8	8	0.00	38	6	11	5.00
14	8	11	3.00	39	6	8	2.00
15	8	12	4.00	40	7	8	1.00
16	4	10	6.00	41	6	3	-3.00
17	5	8	3.00	42	4	5	1.00
18	8	6	-2.00	43	7	6	-1.00
19	4	8	4.00	44	3	6	3.00
20	5	9	4.00	45	6	8	2.00
21	7	8	1.00	46	6	5	-3.00
22	7	7	0.00	47	5	4	-3.00
23	9	8	-1.00	48	6	4	-2.00
24	8	9	1.00	49	6	10	4.00
25	8	5	-3.00	50	8	8	0.00

ตารางที่ 23 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน เปรียบเทียบระหว่างการ
ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
1	12	17	5.00	26	20	18	-2.00
2	19	23	4.00	27	16	23	7.00
3	17	21	4.00	28	10	16	6.00
4	13	19	6.00	29	9	15	6.00
5	7	11	4.00	30	13	17	4.00
6	13	12	-1.00	31	14	21	7.00
7	16	19	3.00	32	18	8	-10.00
8	20	23	3.00	33	18	22	4.00
9	16	20	4.00	34	3	8	5.00
10	7	11	4.00	35	15	22	7.00
11	8	11	3.00	36	13	17	4.00
12	18	21	3.00	37	16	19	3.00
13	12	12	0.00	38	7	12	5.00
14	17	20	3.00	39	8	10	4.00
15	12	20	8.00	40	6	10	4.00
16	9	15	6.00	41	9	11	2.00
17	10	14	4.00	42	15	21	6.00
18	21	24	3.00	43	12	19	7.00
19	8	12	4.00	44	11	15	4.00
20	16	23	7.00	45	15	18	3.00
21	14	15	1.00	46	8	18	10.00
22	12	20	8.00	47	11	17	6.00
23	16	19	1.00	48	4	12	8.00
24	11	18	7.00	49	8	11	3.00
25	14	17	3.00	50	13	21	8.00

ตารางที่ 24 คะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
1	77	83	6.00	1	70	78	8.00
2	56	66	10.00	2	63	73	10.00
3	73	81	8.00	3	68	70	2.00
4	67	73	6.00	4	63	78	15.00
5	57	75	18.00	5	72	76	4.00
6	68	86	18.00	6	76	83	7.00
7	78	85	7.00	7	70	75	5.00
8	72	78	6.00	8	70	78	8.00
9	63	86	23.00	9	77	81	4.00
10	67	73	6.00	10	65	68	3.00
11	60	75	15.00	11	58	69	11.00
12	62	77	15.00	12	66	72	6.00
13	68	72	4.00	13	70	76	6.00
14	64	70	6.00	14	58	67	9.00
15	76	86	10.00	15	73	78	5.00
16	70	83	13.00	16	68	70	2.00
17	67	78	11.00	17	75	75	0.00
18	58	65	7.00	18	66	72	6.00
19	67	74	7.00	19	68	78	10.00
20	69	85	16.00	20	72	82	10.00
21	63	79	16.00	21	63	66	3.00
22	57	74	17.00	22	60	72	12.00
23	66	82	16.00	23	56	60	4.00
24	53	78	25.00	24	72	84	12.00
25	63	82	19.00	25	60	72	12.00

ตารางที่ 24 (ต่อ)

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
ลำดับที่	PRE	POST	DIFF	ลำดับที่	PRE	POST	DIFF
26	65	88	23.00	26	63	73	10.00
27	63	86	23.00	27	60	74	14.00
28	58	79	21.00	28	63	72	9.00
29	62	86	24.00	29	73	86	13.00
30	76	78	2.00	30	58	66	8.00
31	63	80	17.00	31	63	73	10.00
32	69	75	6.00	32	61	75	14.00
33	62	77	15.00	33	65	72	7.00
34	60	75	15.00	34	78	81	3.00
35	67	78	11.00	35	59	65	6.00
36	71	86	15.00	36	58	73	15.00
37	57	65	8.00	37	73	78	5.00
38	62	75	13.00	38	59	69	10.00
39	59	63	4.00	39	57	65	8.00
40	60	66	6.00	40	59	60	1.00
41	63	77	14.00	41	62	72	10.00
42	58	74	16.00	42	77	78	1.00
43	75	78	3.00	43	53	64	11.00
44	60	63	3.00	44	61	75	14.00
45	63	75	12.00	45	57	63	6.00
46	68	79	11.00	46	68	70	2.00
47	63	73	10.00	47	58	72	14.00
48	62	82	20.00	48	63	75	12.00
49	70	84	14.00	49	70	75	5.00
50	69	79	10.00	50	67	72	5.00

ภาคผนวก ค

- แผนการใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
- ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
- แผนการสอนตามคู่มือครู

แผนการใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

วิชาอังกฤษหลัก 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 4 คาบ (คาบที่ 1-4)

จุดมุ่งหมาย นักเรียนสามารถบอกวิธีทำชุดรับแขกกระดาษ หรือเล่าเรื่อง Steps ได้ถูกต้อง
 นักเรียนสามารถสื่อความหมายของตนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนได้

จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	ประเมินผล
นักเรียนสามารถแนะนำตัวเองได้	ครูสอนบทสนทนาเบื้องต้น ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย และการแนะนำตนเอง (15 นาที)	สังเกตดูความสนใจ และความร่วมมือในการฝึกบทสนทนา
	ครูจัดแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มใหญ่ กลุ่มละ 25 คน นักเรียนกลุ่ม (1) ใช้ชุดการสอน เรื่อง Steps / นักเรียนกลุ่ม (2) ใช้ชุดการสอน เรื่อง Toy Furniture	
	เรื่อง Steps	เรื่อง Toy Furniture
	นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ประจำชุดการสอน (10 นาที)	
กลุ่ม (1) นักเรียนสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งเรื่องจากภาพ และระบายสีภาพให้สวยงาม กลุ่ม (2) นักเรียนสามารถเข้าใจวิธีการพับโต๊ะและ แก้วอีกกระดาดได้ถูกต้อง และสามารถระลึกวิธีการที่ฟังได้	นักเรียนแยกเป็นกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย (8-9 คน) นักเรียนกลุ่มย่อยช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพที่ครูจัดไว้ และระบายสีให้สวยงามเหมาะสม	ครูแนะนำวัสดุที่ใช้และ สาธิตวิธีการพับโต๊ะและ แก้วอีกกระดาดอย่างช้า ๆ และชัดเจน นักเรียนทบทวนวิธีพับโต๊ะและ แก้วอีกกระดาด (30 นาที)
สังเกตดูความถูกต้องในการบอกวิธีการ		

จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม		ประ เนิ นผล
	เรื่อง Steps	เรื่อง Toy Furniture	
กลุ่ม (1) นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องที่ฟังได้ กลุ่ม (2) นักเรียนสามารถจัดทำชุดรับแขกกระดาษ และอธิบายวิธีการเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	ครูอ่านแบบเล่าเรื่องประกอบภาพ นักเรียนตอบคำถามแล้วเล่าเรื่องย้อนกลับ	นักเรียนแยกเป็นกลุ่มย่อย (8-9 คน) ฝึกพับกระดาษเป็นโຕະและเก้าอี้พร้อมกับอธิบายวิธีการทำชุดรับแขกกระดาษ (20 นาที)	สังเกตดูความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม
กลุ่ม (1) นักเรียนสามารถจัดวางตัวบุคคลและฝึกบทบาทสมมติจากเรื่อง Steps ได้ กลุ่ม (2) นักเรียนสามารถบอกลำดับวิธีการพับกระดาษเป็นโຕະและเก้าอี้ได้ถูกต้อง และสามารถเขียนวิธีการพับโຕະและเก้าอี้กระดาษ	นักเรียนแยกเป็นกลุ่มย่อย (8-9 คน) ศึกษานื้อเรื่องและฝึกบทบาทสมมติ	นักเรียนสาธิตและอธิบายวิธีการพับกระดาษเป็นโຕະและเก้าอี้ที่ละกลุ่มย่อยแล้วเขียนวิธีการพับโຕະ และเก้าอี้กระดาษร่วมกัน (25 นาที)	สังเกตดูความถูกต้องในการสาธิตและอธิบายวิธีการพับกระดาษที่เรียนมา
จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม		ประ เนิ นผล
นักเรียนสามารถโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องพื้นฐานทั่ว ๆ ไปได้	ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับรูปภาพหรือข่าวสารที่น่าสนใจหรือสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษเบื้องต้นที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (15 นาที)	แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละประมาณ 25 คนตามเดิม แต่ละกลุ่มแยกไปใช้ชุดการสอนเดิม	สังเกตดูความสนใจและการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม		ประ เนิ นผล
กลุ่มที่ 1 -นักเรียนสามารถระลึก เรื่องที่ได้ฟังได้ -นักเรียนสามารถอ่าน ออกเสียงและแสดงออก ถึงความเข้าใจความ หมายของคำและ ประโยค -นักเรียนสามารถเขียน และแต่งประโยคพื้นฐาน ได้	กลุ่มที่ 1 <u>เรื่อง Steps</u>	กลุ่มที่ 2 <u>เรื่อง Toy Furniture</u>	สังเกตดูการทำงาน กลุ่มและความรับผิดชอบ ในกิจกรรมที่ได้ มอบหมาย
	-นักเรียนสามารถแสดง บทบาทสมมติที่ละกลุ่ม ย่อย 8-9 คน แล้ว เขียนเรื่องร่วมกัน	-นักเรียนทำหนังสือเล่นใหญ่ ร่วมกันในกลุ่มย่อย 8-9 คน (30 นาที)	
	-นักเรียนทำหนังสือเล่ม ใหญ่ร่วมกันในกลุ่มย่อย 8-9 คน	-นักเรียนทำกิจกรรมเสริม ทางภาษาในกลุ่มย่อย 8-9 คน (25 นาที)	
	-นักเรียนทำกิจกรรม เสริมทางภาษาในกลุ่ม ย่อย 8-9 คน	-นักเรียนเสนอวิธีพับกระ- ดาษแบบอื่น ๆ ในกลุ่มย่อย 8-9 คน (20 นาที)	
	-นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนประจำชุดการสอน (10 นาที)		

หมายเหตุ เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมในชุดการสอนเรียบร้อยแล้ว ให้สลับชุดการสอนกัน นักเรียนกลุ่มที่ 1 ใช้ชุดการสอนเรื่อง Toy Furniture และนักเรียนกลุ่มที่ 2 ใช้ชุดการสอนเรื่อง Steps โดยใช้เวลา คาบเรียน ที่ 5-8 ส่วนคาบเรียนที่ 9-10 ครูและนักเรียนสรุปบทเรียนร่วมกัน

แผนการใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

วิชาอังกฤษหลัก 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 4 คาบ (คาบที่ 11-14)

- จุดมุ่งหมาย
- นักเรียนสามารถโต้ตอบคำถามพื้นฐานทั่ว ๆ ไปได้
 - นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง
 - นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง แสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำ และประโยคของเรื่องที่ได้ฟังได้
 - นักเรียนสามารถสื่อความหมายของตนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนได้ถูกต้อง

จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม		ประ เนิ ผล
-นักเรียนสามารถโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องพื้นฐานรอบ ๆ ตัวได้	ครู สันทนา กับนักเรียน เรื่องที่น่าสนใจทั่ว ๆ ไป หรือสอนบทสนทนา (15 นาที)		สังเกตุความสนใจและความร่วมมือในการสนทนา
	แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 25 คน แยกใช้ชุดการสอนกลุ่มละชุด นักเรียนกลุ่ม(1)ใช้ชุดการสอนเรื่อง Toby's Gift นักเรียนกลุ่ม (2) ใช้ชุดการสอนเรื่อง How To Make Jigsaw		
	กลุ่ม 1 <u>เรื่อง Toby's Gift</u>	กลุ่ม 2 <u>เรื่อง How To Make Jigsaw</u>	
	ทำแบบทดสอบก่อนเรียนประจำชุดการสอน(10 นาที)		
กลุ่ม 1 นักเรียนสามารถอ่านข้อความและจับใจความได้	-นักเรียนแยกเป็นกลุ่มย่อย 8-9 คน อ่านข้อความที่ตัดตอนมาจากเรื่อง Toby's Gift แล้ววาดภาพประกอบข้อความ	ครูแนะนำวัสดุและสาธิตวิธีการทำภาพตัดต่ออย่างช้า ๆ และชัดเจน -นักเรียนทบทวนวิธีการทำภาพตัดต่อ (25 นาที)	สังเกตุความร่วมมือในการประกอบกิจกรรม
กลุ่ม 2 นักเรียนเข้าใจวิธีการทำภาพตัดต่อ			

จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม		ประ เนิ่นผล
กลุ่ม 1 นักเรียนสามารถเข้าใจความหมาย โดยรวมของเรื่องได้ และระลึกเรื่องที่ฟังได้ กลุ่ม 2 นักเรียนสามารถทำภาพตัดต่อได้ และอธิบายวิธีทำได้ด้วย	กลุ่ม 1 <u>เรื่อง Toby's Gift</u>	กลุ่ม 2 <u>เรื่อง How To Make Jigsaw</u>	สังเกตดูความถูกต้องในการเล่าเรื่องย้อนกลับ
	—ครูอ่านแบบเล่าเรื่องประกอบภาพ และฉายสไลด์เนื้อเรื่อง —นักเรียนตอบคำถามและเล่าเรื่องย้อนกลับ	—แยกกลุ่มย่อย 8-9 คน ฝึกทำภาพตัดต่อ (30 นาที)	
กลุ่ม 1 นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่องได้ กลุ่ม 2 นักเรียนสามารถบอกลำดับวิธีการทำภาพตัดต่อได้ถูกต้อง	แยกกลุ่มย่อย 8-9 คน ศึกษาเนื้อเรื่องและฝึกบทบาทสมมติ	—นักเรียนสาธิตและอธิบายวิธีทำภาพตัดต่อที่ละกลุ่มย่อย แล้วเขียนวิธีทำร่วมกัน (20 นาที)	สังเกตดูความถูกต้องในการสาธิตหรือการแสดงบทบาทสมมติ
นักเรียนสามารถให้ข้อมูลส่วนตัวได้	ครูสนทนากับนักเรียน หรือสอนบทสนทนา 15 นาที		
	แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 25 คน แยกใช้ชุดการสอนเดิม		

จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม		ประเมินผล
	กลุ่ม 1 <u>เรื่อง Toby's Gift</u>	กลุ่ม 2 <u>เรื่อง How To Make Jigsaw</u>	
นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและแสดงออกถึงความเข้าใจในคำและประโยคของเรื่องที่อ่านได้	–นักเรียนแสดงบทบาทสมมติทีละกลุ่มย่อย 8-9 คน แล้วเขียนเรื่องร่วมกัน	–นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันในกลุ่มย่อย 8-9 คน (30 นาที)	สังเกตดูการทำงานกลุ่ม และความรับผิดชอบในกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย
นักเรียนสามารถเขียนเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง	–นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันในกลุ่มย่อย	–นักเรียนทำกิจกรรมเสริมทางภาษาในกลุ่มย่อย (25 นาที)	
	–นักเรียนทำกิจกรรมเสริมทางภาษาในกลุ่มย่อย	–นักเรียนฝึกทำหนังสือเล่มเล็ก โดยใช้กิจกรรมคู่ (20 นาที)	
	–นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนประจำชุดการสอน (10 นาที)		

หมายเหตุ เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมในชุดการสอนเรียบร้อยแล้ว ให้สลับชุดการสอน กลุ่มที่ 1 ใช้ชุดการสอนเรื่อง How To Make Jigsaw และกลุ่มที่ 2 ใช้ชุดการสอนเรื่อง Toby's Gift โดยใช้เวลาดำเนินการที่ 15-18 ส่วนคาบเรียนที่ 19-20 ครูและนักเรียนสรุปบทเรียนร่วมกัน

โครงสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วย
วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

เรื่อง	"Steps"
วิชา	ภาษาอังกฤษหลัก (อ. 012)
ชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1

หลักการและเหตุผล

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฝึกทักษะทางภาษาอย่างบูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม แต่ในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบัน พบว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่ ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกทักษะต่าง ๆ เนื่องจาก รูปแบบการสอนส่วนใหญ่ เน้นบทบาทของครูโดยครูเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิธีสอนและอุปกรณ์ การสอนของครู จึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข นักการศึกษาได้นำนวัตกรรมทางการสอน และแนวคิด ด้านเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในวงการศึกษา เพื่อที่จะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำนวัตกรรมทางการสอน และแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา มาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี คือ การใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีการ สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (CLE Model I) จะช่วยให้ผู้สอนดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึง จากการแบ่งเด็กเป็นกลุ่มย่อย ขณะปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละศูนย์กิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสะดวกใน การนำไปใช้ดำเนินการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นผลให้นักเรียนมีความสามารถ ในการใช้ ภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น เนื่องจากมีโอกาสดูฝึกทักษะต่าง ๆ จนบรรลุจุดหมายปลายทางได้อย่างแจ่มชัดนอก จากนี้ นักเรียนยังมีความรับผิดชอบในการเรียนสูงขึ้นด้วย

เป้าหมาย

การสอนโดยการใช้ชุดการสอน แบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา (รูปแบบที่ 1) จะช่วยอำนวยความสะดวก แก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากมีแผนการใช้ชุดการสอนที่ชัดเจนรัดกุม เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และวัตถุประสงค์เฉพาะของชุดการสอนนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้น ในการใช้ภาษาด้าน ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน และมีนิสัยรักการอ่าน

วัตถุประสงค์ทั่วไป ของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เรื่อง "Steps"

- นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม เรื่อง "Steps")

เมื่อนักเรียน เรียนจบบทเรียน เรื่อง "Steps" จากชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) นักเรียนสามารถ

1. ฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้
3. เล่าเรื่องและลำดับเรื่องที่ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้
4. แต่งประโยคจากคำ ภาพ หรือข้อความที่กำหนดให้ได้

การวัดและการประเมินผล

1. ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
2. ใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)
3. ใช้แบบทดสอบและแบบประเมินผลหลังจากผู้เรียนเสร็จกิจกรรมในชุดการสอนแต่ละชุด

ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% จึงถือว่าผ่าน และแบบประเมินผลหลังใช้ชุดการสอน ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% เช่นเดียวกัน

คู่มือครู

ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เป็นเครื่องมือช่วยสอน ประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการตามหลักทฤษฎีของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533 : 110-120) และ วัณณะ จูฑะวิภาต (2518 : 29-30) ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- คู่มือครู
- คู่มือนักเรียน
- แบบฝึกปฏิบัติสำหรับผู้เรียน
- สื่อสำหรับศูนย์กิจกรรม
- แบบสอบประเมินผล
- เอกสารประจำศูนย์กิจกรรม

การจัดศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามขั้นตอนของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

(รูปแบบที่ 1) ดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่

ฟัง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน ระหว่างครูและนักเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นตอนที่ 5 เล่นเกม และกิจกรรมเสริมทางภาษาที่จัดเตรียมไว้

บทบาทและหน้าที่ของครูในการใช้ชุดการสอนนี้

1. ดูแลและแนะนำการเรียนรู้ โดยนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองตามที่กำหนดไว้

2. ประสานงานกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนทุกกลุ่ม โดยนักเรียนทั้งหมดร่วมกันเล่าเรื่องและเขียนเรื่องที่นักเรียนได้ฟัง

3. เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียนที่จะปรึกษาหรือขอคำอธิบายข้อข้องใจในบทเรียน

4. เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

5. จัดบันทึกพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนและประกอบกิจกรรมโดยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ในแง่ของการทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ การเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งที่กำหนดไว้ ความสามารถที่จะเข้าใจเนื้อหาสาระ มโนทัศน์ที่ถูกต้อง และความเป็นระเบียบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นตอนของกิจกรรมในชุดการสอน เรื่อง Steps

นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (10 นาที)

-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย (8-9 คน)
นักเรียนเล่าเรื่องจากภาพที่จัดไว้ให้ และระบายสีภาพให้สวยงาม (30 นาที)
-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 2 นักเรียนทั้งหมดพบครู ฟังครูอ่านเรื่อง หลังจากนั้น นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ลำดับภาพแล้วเล่าเรื่องร่วมกัน (20 นาที)
-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 3 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 8-9 คน แต่ละกลุ่มอ่านเรื่อง หลังจากนั้นเตรียมบทบาทสมมติ (25 นาที)
-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 4 นักเรียนทั้งหมดพบครู นักเรียนแสดงบทบาทสมมติที่ละกลุ่มย่อย หลังจากนั้น นักเรียนและครูเขียนเรื่องที่ฟังร่วมกัน (30 นาที)
นักเรียนกลุ่มย่อย 8-9 คน ทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันภายในกลุ่ม (25 นาที)
-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 5 นักเรียนกลุ่มย่อย 8-9 คน เล่นเกม และกิจกรรมเสริมทางภาษาที่จัดไว้ (20 นาที)
หลังจากนั้นนักเรียนทำกิจกรรมในศูนย์ต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ทำแบบทดสอบหลังเรียน (10 นาที)
-

หมายเหตุ การทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง และแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำ และประโยคของเรื่องที่อ่านได้

ในขั้นนี้ ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 8-9 คน นักเรียนลอกประโยคต่าง ๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ในขั้นตอนก่อน ลงในกระดาษขนาดใหญ่ พอที่จะใช้ทำหนังสือเล่มใหญ่เพื่อเป็นแหล่งในการเรียนรู้ของกลุ่มและนำมาอ่านหน้าชั้นให้นักเรียนในชั้นอ่านและเห็นได้ชัดเจน

นักเรียนภายในกลุ่มผลัดกันอ่านเรื่องที่เขียน หลังจากนั้น นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุลของสมาชิกในกลุ่มไว้ที่ปกหลัง นักเรียนเรียงหน้ากระดาษหนังสือเล่มใหญ่ให้ถูกต้องเรียบร้อย แล้วจึงเข้าเล่มให้สวยงาม นักเรียนทั้งกลุ่มช่วยกันอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น ในการทำกิจกรรมขั้นนี้ นักเรียนจะสนุกสนานในการอ่านและการฟังเพราะได้เห็นผลงานที่ตนทำขึ้น

อุปกรณ์ที่จำเป็น

1. กระดาษแผ่นใหญ่ ราคาไม่ต้องแพงนัก นำมาตัดให้ขนาดพอดีกับที่ต้องการ
2. กระดาษวาดเขียนสำหรับทำปก หรือกระดาษชนิดอื่น ๆ ที่สามารถนำมาทำปกได้ ควรให้มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษที่ใช้เขียนด้านใน
3. กาว หรือ แป้งเปียก
4. กรรไกร
5. ดินสอสี สีเทียน
6. ที่เย็บกระดาษ ที่เจาะตาไก่
7. มีดตัดกระดาษ
8. สีเมจิก
9. กระดาษกาว หรือกระดาษเทป

วิธีทำหนังสือเล่มใหญ่

พับกระดาษที่จะใช้เขียนตามขนาดที่ต้องการตัดตามยาว เพื่อให้เป็นสองหน้ากระดาษได้ หรือจะตัดกระดาษเป็นหน้าเดียว ตามขนาดที่ต้องการก็ได้ แต่ต้องเผื่อขอบไว้สำหรับเย็บเข้าเล่มให้เรียบร้อย เมื่อพับกระดาษเป็นคู่ หรือเย็บกระดาษหน้าเดียวเป็นเล่ม ขอบของหนังสืออาจไม่เท่ากัน ควรใช้กรรไกรเล็มปลายกระดาษให้เรียบร้อย

ตรวจสอบเรื่องและรูปภาพ ที่นักเรียนร่วมกันเขียนไว้ในขั้นตอนก่อน เพื่อให้ให้นักเรียนลอกตามด้วยตัวบรรจงดีรูป หรือวาดภาพประกอบตามใจชอบ ครูควรช่วยนักเรียน โดยให้คำแนะนำ และให้นักเรียนออกแบบหนังสือของตนอย่างเสรี ก่อนลงมือเขียนหนังสือควรตีเส้นด้วยไม้บรรทัด เพื่อให้การเขียนของนักเรียนมีระเบียบและอ่านง่ายระหว่างบรรทัดความเว้นช่วงห่างประมาณ 3 ซม. ควรเหลือขอบไว้เพื่อการเย็บเล่มหรือเข้าปก

การทำปกก่อนจะลงสีจริงควรใช้ดินสอร่างภาพและตัวอักษร เพื่อไม่ให้เลอะเทอะให้นักเรียนออกแบบปกให้สะอาดตาและตกแต่งให้สวยงาม เมื่อทำปกเสร็จ นำปกมาเย็บเข้าเล่ม

ประเมินผล

1. สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม การเก็บของเข้าที่ การรู้จักแบ่งปัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของเรื่องว่ามีความสอดคล้องกับเรื่องที่ได้ดีหรือไม่

คู่มือนักเรียน

การเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน นักเรียนจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษา คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างบูรณาการ นอกจากนี้ นักเรียนจะได้ฝึกจริยธรรมด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความรับผิดชอบ

บทบาทและหน้าที่ของนักเรียน

1. ตั้งใจฟังเนื้อเรื่องที่ครูอ่าน หรือเล่าให้ฟัง
2. อ่านคำสั่งในชุดเอกสารด้วยความตั้งใจ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
3. ปฏิบัติหรือซักถามครูผู้สอนทันที เมื่อมีปัญหา
4. ทำงานด้วยความตั้งใจ ขณะประกอบกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม ไม่ส่งเสียงดัง
5. เมื่อได้รับเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม ต้องดูแลให้กิจกรรมกลุ่มดำเนินไปโดยเรียบร้อย เปิดโอกาสให้เพื่อนแสดงความคิดเห็น ดูแลสมาชิกในกลุ่ม ดูแลอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ และเก็บรวบรวมส่งครู
6. นักเรียนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างดี
7. ในการประเมินผลการเรียน นักเรียนต้องทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ด้วยความซื่อสัตย์และรอบคอบ

ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในกระดาษคำถามและกระดาษคำตอบโดยเด็ดขาด

ตอบคำถามในกระดาษคำตอบที่เตรียมไว้ให้ ห้ามดูเฉลยก่อนตอบ หลังจากนั้นตรวจคำตอบจากเฉลยว่าถูกต้องหรือไม่ แล้วศึกษาคำตอบที่ถูกต้องด้วย

เรื่อง STEPS

เอกสารชุดที่ 1

คำชี้แจง รูปภาพ 4 ภาพ ในช่องเอกสารนี้ คือ ภาพประกอบเรื่อง STEPS
ให้นักเรียนเดาเรื่องจากภาพ แล้วร่วมกันระบายสีภาพให้สวยงาม โดยใช้เวลา
ประกอบกิจกรรมศูนย์นี้ 30 นาที

จุดประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนฝึกการทำงานร่วมกัน
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ความคิดสร้างสรรค์

บัตรคำสั่ง 1. ให้นักเรียนช่วยกันเดาเรื่องจากภาพทั้ง 4 ภาพ เป็นภาษาไทย
2. ให้นักเรียนระบายสี ทั้ง 4 ภาพ อย่างสวยงาม

เอกสารชุดที่ 2

คำชี้แจง นักเรียนทั้งหมดพบครู เพื่อฟังครูอ่านเรื่อง STEPS แล้วจัดลำดับภาพประกอบเรื่อง
หลังจากนั้น ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง STEPS และร่วมกันเล่าเรื่อง STEPS ใน
เวลา 20 นาที

จุดประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง
2. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังได้

บัตรคำสั่ง 1. ให้นักเรียนนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลมล้อมครูผู้สอน
2. นักเรียนต้องตั้งใจฟังเรื่องที่ครูอ่าน พร้อมทำความเข้าใจและจดจำเรื่อง หลัง
จากนั้นตั้งใจ ถาม-ตอบ เกี่ยวกับเรื่อง STEPS
3. ให้นักเรียนช่วยกันจัดลำดับภาพประกอบเรื่อง STEPS
4. นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่อง STEPS เป็นภาษาอังกฤษ ส่วนของนักเรียนเอง
โดยลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง

เอกสารชุดที่ 3

คำชี้แจง ช่องเอกสารนี้ประกอบด้วยบัตรจุดประสงค์ บัตรเนื้อหา แบบฝึก และคำเฉลย
นักเรียนควรศึกษาจุดประสงค์ให้ชัดเจน หลังจากนั้นอ่านเรื่องในบัตรเนื้อหา ฝึกอ่าน
ออกเสียง แบ่งหน้าที่กันฝึกบทบาทสมมติ แล้วทำแบบฝึกและตรวจคำเฉลยในเวลา
25 นาที

- จุดประสงค์
1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟัง
 2. เพื่อฝึกการอ่านจับใจความ และอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องด้วย
 3. เพื่อฝึกความรับผิดชอบร่วมกัน
- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนจับคู่อ่านเรื่องจากบัตรเนื้อหา หลังจากนั้น นักเรียนทั้งกลุ่มอ่านออกเสียงร่วมกัน
 2. นักเรียนในกลุ่มแบ่งหน้าที่จัดตัวละคร ฝึกบทบาทสมมติ
 3. นักเรียนทั้งกลุ่มทำแบบฝึกแล้วตรวจคำตอบ

เอกสารชุดที่ 4

- คำชี้แจง ในศูนย์กิจกรรมนี้ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาทุกด้านจากการแสดงบทบาทสมมติ และการเขียนเรื่องร่วมกันในเวลา 30 นาที
- จุดประสงค์
1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่อ่านและฟังได้
 2. เพื่อให้ให้นักเรียนสื่อความหมายของตน จากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนได้
 3. เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย
- บัตรคำสั่ง
1. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติที่ละกลุ่มย่อย
นักเรียนที่ไม่มีบทบาทให้อ่านเนื้อเรื่องบรรยายร่วมกัน
 2. นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ
 3. นักเรียนช่วยกันคิดชื่อเรื่องที่เขียนร่วมกัน

เอกสารชุดที่ 5

- คำชี้แจง กิจกรรมในศูนย์นี้ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะ การอ่านและเขียน และจัดทำหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยเรื่องที่เขียนร่วมกัน ในศูนย์กิจกรรมที่ 4 และภาพที่นักเรียนระบายสี ในศูนย์กิจกรรมที่ 1 ภายในเวลา 25 นาที
- จุดประสงค์
1. เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง
 2. เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษอย่างสวยงาม
 3. เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกความรับผิดชอบและการทำงานร่วมกัน
- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กัน ในการเขียนเรื่องลงกระดาษที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยนักเรียนสามารถออกแบบ และจัดเก็บรูปเล่มอย่างสวยงาม

2. เมื่อเขียนเรื่องลงกระดาษที่จัดเตรียมไว้เรียบร้อยแล้วให้นักเรียนจัดรูปเล่มและภาพประกอบเรื่องให้ถูกต้องสวยงาม แล้วเข้าเล่มให้เรียบร้อย
3. เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนทั้งกลุ่มอ่านออกเสียงร่วมกัน โดยไม่ส่งเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น

เอกสารชุดที่ 6

คำชี้แจง

ศูนย์กิจกรรมนี้ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. เกมปริศนาอักษรไขว้ (Crosswords)
2. เกมลึ้นคำศัพท์
3. เกมเรียงคำเป็นประโยค
4. เกมจัดประโยค

ศูนย์กิจกรรมนี้ใช้เวลา 20 นาที

หมายเหตุ

ในกรณีที่นักเรียนทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาที่กำหนดให้ไปทำกิจกรรมในศูนย์สำรอง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาจนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่าน เรียงคำเป็นประโยค สะกดคำ และแต่งประโยคได้
2. เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือกัน นักเรียนเก่งจะดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน

บัตรคำสั่ง

1. ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำดับจนครบทุกกิจกรรม
2. นักเรียนเก่งต้องดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนกว่า

บัตรเนื้อหา เรื่อง STEPS

Chai was coming home from nursery school. That day he had learnt to count up to ten. When he reached his house, his little sister, Pim was waiting for him by the gate.

"I can count now !" Chai boasted. "They taught us to count at nursery school. Watch me count the steps on the staircase."

They began to walk up the staircase, and Chai counted loudly : one, two, three, four, five....."

"Why have you stopped ?" asked Pim.

"Wait a minute, I've forgotten what step comes next. I'll remember in a moment."

"Alright, try to remember," said Pim.

"No, I can't remember. I'd better go down and start again."

So they went down the staircase and began to climb up again.

"One," said Chai "two, three, four, five....."

He stopped again.

"Have you forgotten ?" Pim asked.

"Yes. What can it be ? I remembered it, then forgot it again all of a sudden. Let's try once more."

They went down the staircase, and Chai began all over again. "One, two, three, four, five....."

"Perhaps it's twenty-five ?" Pim suggested.

"No, it isn't ! You're stopping me from thinking. It's all your fault that I've forgotten ! I'll have to start again.

"Well, I'm not starting again !" said Pim. " All this up and down, up and down ! It made my feet ache."

"You needn't if you don't want to," Chai replied. "But I'm not giving up until I can remember."

Pim went indoors and said to Mummy :

"Chai's counting the steps on the staircase, Mum. One, two, three, four, five, but he can't remember what comes next."

"It's six," said Mummy.

Pim hurried back to the staircase, where Chai was still counting :

"One, two, three, four, five....."

"Six !" whispered Pim. "Six ! Six !"

"Six !" cried Chai happily. "Seven, eight, nine, ten."

It was a good thing that the staircase stopped then, or he would never have got home, because he'd only learnt to count up to ten.

เรื่อง Steps

แบบฝึกหัด

I. Choose the best answer.

is have He has A The play learn

Somchai is a little boy. He is six years old. 1..... goes to a nursery school. He 2..... many friends at school. They 3..... to count. They also learn to 4..... and live with one another 5..... children usually forget what to do, so the teachers always tell them again and again.

II. จงเรียงคำเหล่านี้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. a goes school Chai nursery to
2. count learns to up to ten He
3. the walk staircase up They
4. I'd start count to better again
5. waiting is Pim brother her for

III. จงเรียงลำดับประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้องตาม เรื่อง Steps

1. Chai returned home from school.
2. Chai could count up to ten.
3. Pim went up and down the steps with him.
4. Pim went to asked mother what came after "five".
5. Chai forgot what number came next.

แบบทดสอบท้ายเรื่อง STEPS

I. Choose the best answer.

Small children go to nursery school. They learn to count and play. Their teachers teach them to sing and play games, too. They start to learn how to live and play with the others happily.

Children always cry out loudly when they play. They usually forget what they have to do when they are together. The teachers have to (line 5) tell them again and again.

The teachers are very kind. They sometimes let them play outdoors. They are very happy at school.

1. Where do small children go ?

a. Kinder garten schools.	b. Nursery schools.
c. Primary schools.	d. Secondary schools.
2. At schools, they learn to.....together.

a. live and eat.	b. eat and play.
c. live and play.	d. live and sing.
3. Mrs. Somsri always tell Somchai again and again to do his homework because he

a. forgets	b. forgives
c. reminds	d. remembers
4. The children are running in the They are outdoors.

a. room	b. field
c. hall	d. house
5. Students learn to live and play together. (line 5)
 "together" means

a. with themselves	b. with oneself
c. with the others	d. alone

โครงสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วย
วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

เรื่อง "Toy Furniture"
วิชา ภาษาอังกฤษหลัก (อ. 012)
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

หลักการและเหตุผล

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกทักษะทางภาษาอย่างบูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม แต่ในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบัน พบว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่ ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกทักษะต่าง ๆ เนื่องจากรูปแบบการสอนส่วนใหญ่ เน้นบทบาทของครู โดยครูเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน ซึ่งไม่สอดคล้องกันกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนของครู จึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข นักการศึกษาได้นำนวัตกรรมทางการสอน และแนวคิดด้านเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในวงการศึกษา เพื่อที่จะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำนวัตกรรมทางการสอน และแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา มาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี คือ การใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (CLE Model I) จะช่วยให้ผู้สอนดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึงจากการแบ่งเด็กเป็นกลุ่มย่อย ขณะปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละศูนย์กิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสะดวกในการนำไปใช้ดำเนินการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นผลให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น เนื่องจากมีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ จนบรรลุจุดหมายปลายทางได้อย่างแจ่มชัด นอกจากนี้นักเรียนยังมีความรับผิดชอบในการเรียนสูงขึ้นด้วย

เป้าหมาย

การสอนโดยการใช้ชุดการสอน แบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) จะช่วยอำนวยความสะดวก แก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เนื่องจากมีแผนการใช้ชุดการสอนที่ชัดเจนรัดกุม เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา

ตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
 ละวัตถุประสงค์เฉพาะของชุดการสอนนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนา ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ของตนเองในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้น ในการใช้ภาษา ด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน จะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน และมีนิสัยรักการอ่าน

วัตถุประสงค์ทั่วไป ของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 (รูปแบบที่ 1) เรื่อง "Toy Furniture"

– นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อบริการในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม เรื่อง "Toy Furniture")

เมื่อนักเรียน เรียนจบบทเรียน เรื่อง "Toy Furniture" จากชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) นักเรียนสามารถ

1. ฟังและเขียนคำท้อย่างเข้าใจความหมาย
2. เล่าเรื่องและบอกความหมายของสิ่งที่ได้ฟังเป็นภาษาอังกฤษ และชมการสาธิตได้เข้าใจ
3. บอกลำดับขั้นตอนการประดิษฐ์สิ่งของตามที่ได้เรียน เป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
4. เขียนลำดับขั้นตอนการประดิษฐ์สิ่งของจากบทเรียนได้ถูกต้อง
5. ถาม-ตอบ เกี่ยวกับตนเอง

การวัดและการประเมินผล

1. ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
2. ใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)
3. ใช้แบบทดสอบและแบบประเมินผลหลังจากผู้เรียนเสร็จกิจกรรมในชุดการสอนแต่ละชุด

ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% จึงถือว่าผ่าน และแบบประเมินผลหลังใช้ชุดการสอน ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% เช่นเดียวกัน

คู่มือครู

ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เป็นเครื่องมือช่วยสอน ประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการตามหลักทฤษฎีของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533 : 110-120) และ วัฒนะ จูฑะวิภาต (2518 : 29-30) ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- คู่มือครู
- คู่มือนักเรียน
- แบบฝึกปฏิบัติสำหรับผู้เรียน
- สื่อสำหรับศูนย์กิจกรรม
- แบบสอบประเมินผล
- เอกสารประจำศูนย์กิจกรรม

การจัดศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามขั้นตอนของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ลำดับเรื่อง สำนวนหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ - ฟัง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน ระหว่างครูและนักเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นตอนที่ 5 เล่นเกม และกิจกรรมเสริมทางภาษาที่จัดเตรียมไว้

บทบาทและหน้าที่ของครูในการใช้ชุดการสอนนี้

1. ดูแลและแนะนำการเรียนรู้ โดยนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองตามที่กำหนดไว้

2. ประสานงานกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนทุกกลุ่ม โดยนักเรียนทั้งหมดร่วมกันเล่าเรื่องและเขียนเรื่องที่นักเรียนได้ฟัง

3. เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียนที่จะปรึกษาหรือขอคำอธิบายข้อข้องใจในบทเรียน

4. เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

5. จัดบันทึกพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนและประกอบกิจกรรมโดยสังเกตพฤติกรรม การเรียนของนักเรียน ในแง่ของการทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ การเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งที่กำหนดไว้ ความสามารถที่จะเข้าใจเนื้อหาสาระ มโนทัศน์ที่ถูกต้อง ละเอียดความเป็นระเบียบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นตอนของกิจกรรมในชุดการสอน เรื่อง Toy Furniture

นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (10 นาที)

- ศูนย์กิจกรรมที่ 1 นักเรียนทั้งหมดพบครู ครูกล่าวถึงจุดมุ่งหมาย แนะนำวัสดุอุปกรณ์ และสาธิตวิธีการพับโต๊ะและเก้าอี้และจัดทำชุดรับแขก กระดาษ หลังจากนั้นนักเรียนร่วมกันลำดับวิธีการพับกระดาษ (30 นาที)
- ศูนย์กิจกรรมที่ 2 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย (8-9 คน) ฝึกพับกระดาษ และจัดทำชุดรับแขก กระดาษตามตัวอย่าง (20 นาที)
- ศูนย์กิจกรรมที่ 3 นักเรียนทั้งหมดพบครู นักเรียนกลุ่มย่อย แสดงวิธีพับกระดาษ พร้อมอธิบายขั้นตอนประกอบ และแสดงผลงานของกลุ่ม หลังจากนั้นนักเรียนร่วมกัน เขียนขั้นตอนการพับกระดาษ (25 นาที)
- ศูนย์กิจกรรมที่ 4 นักเรียนกลุ่มย่อยทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันภายในกลุ่ม (40 นาที)
- ศูนย์กิจกรรมที่ 5 นักเรียนกลุ่มย่อย เล่นเกม และกิจกรรมเสริมทางภาษา (35 นาที)
หลังจากนั้นนักเรียนทำกิจกรรมในศูนย์ต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ทำแบบทดสอบหลังเรียน (10 นาที)

หมายเหตุ การทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง และแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำ และประโยคของเรื่องที่อ่านได้

ในขั้นนี้ ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 8-9 คน นักเรียนลอกประโยคต่าง ๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ในขั้นตอนก่อน ลงในกระดาษขนาดใหญ่ พอที่จะใช้ทำหนังสือเล่มใหญ่เพื่อเป็นแหล่งในการเรียนรู้ของกลุ่มและนำมาอ่านหน้าชั้นให้นักเรียนในชั้นอ่านและเห็นได้ชัดเจน

นักเรียนภายในกลุ่มผลัดกันอ่านเรื่องที่เขียน หลังจากนั้น นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุลของสมาชิกในกลุ่มไว้ที่ปกหลัง นักเรียนเรียงหน้ากระดาษหนังสือเล่มใหญ่ให้ถูกต้อง เรียบร้อย แล้วจึงเข้าเล่มให้สวยงาม นักเรียนทั้งกลุ่มช่วยกันอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น ในการทำกิจกรรมขั้นนี้ นักเรียนจะสนุกสนานในการอ่าน และการฟังเพราะได้เห็นผลงานที่ตนทำขึ้น

อุปกรณ์ที่จำเป็น

1. กระดาษแผ่นใหญ่ ราคาไม่ต้องแพงนัก นำมาตัดให้ขนาดพอดีกับที่ต้องการ
2. กระดาษวาดเขียนสำหรับทำปก หรือกระดาษชนิดอื่น ๆ ที่สามารถนำมาทำปกได้ ควรให้มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษที่ใช้เขียนด้านใน
3. กาว หรือ แป้งเปียก
4. กรรไกร
5. ดินสอสี สีเทียน
6. ที่เย็บกระดาษ ที่เจาะตาไก่
7. มีดตัดกระดาษ
8. สีเมจิก
9. กระดาษกาว หรือกระดาษเทป

วิธีทำหนังสือเล่มใหญ่

พับกระดาษที่จะใช้เขียนตามขนาดที่ต้องการตัดตามยาวเพื่อให้เป็นสองหน้ากระดาษได้ หรือจะตัดกระดาษเป็นหน้าเดียว ตามขนาดที่ต้องการก็ได้ แต่ต้องเผื่อขอบไว้สำหรับเย็บเข้าเล่มให้เรียบร้อย เมื่อพับกระดาษเป็นคู่หรือเย็บกระดาษหน้าเดียวเป็นเล่ม ขอบของหนังสืออาจไม่เท่ากัน ควรใช้กรรไกรเล็มปลายกระดาษให้เรียบร้อย

ตรวจสอบเรื่องและรูปภาพ ที่นักเรียนร่วมกันเขียนไว้ในขั้นตอนก่อน เพื่อให้ให้นักเรียนลอกตามด้วยตัวบรรจงติดรูป หรือวาดภาพประกอบตามใจชอบ ครูควรช่วยนักเรียน โดยให้คำแนะนำ และให้นักเรียนออกแบบหนังสือของตนอย่างเสรี ก่อนลงมือเขียนหนังสือควรตีเส้นด้วยไม้บรรทัด เพื่อให้การเขียนของนักเรียนมีระเบียบและอ่านง่ายระหว่างบรรทัดความเว้นช่วงห่างประมาณ 3 ซม. ควรเหลือขอบไว้ เพื่อการเย็บเล่มหรือเข้าปก

การทำปก ก่อนจะลงสีจริง ควรใช้ดินสอร่างภาพและตัวอักษร เพื่อไม่ให้เลอะเทอะ ให้นักเรียนออกแบบปกให้สะดุดตาและตกแต่งให้สวยงาม เมื่อทำปกเสร็จ นำปกมาเย็บเข้าเล่ม

ประเมินผล

1. สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม การเก็บของเข้าที่ การรู้จักแบ่งปัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของเรื่องว่ามีความสอดคล้องกับเรื่องได้ดีหรือไม่

คู่มือนักเรียน

การเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน นักเรียนจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษา คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างบูรณาการ นอกจากนี้ นักเรียนจะได้ฝึกจริยธรรมด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความรับผิดชอบ

บทบาทและหน้าที่ของนักเรียน

1. ตั้งใจฟังเนื้อเรื่องที่ครูอ่าน หรือเล่าให้ฟัง
 2. อ่านคำสั่งในชุดเอกสารด้วยความตั้งใจ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
 3. ปะสิษาหรือซักถามครูผู้สอนทันที เมื่อมีปัญหา
 4. ทำงานด้วยความตั้งใจ ขณะประกอบกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม ไม่ส่งเสียงดัง
 5. เมื่อได้รับเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม ต้องดูแลให้กิจกรรมกลุ่มดำเนินไปโดยเรียบร้อย เปิดโอกาสให้เพื่อนแสดงความคิดเห็น ดูแลสมาชิกในกลุ่ม ดูแลอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ และเก็บรวบรวมส่งครู
 6. นักเรียนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างดี
 7. ในการประเมินผลการเรียน นักเรียนต้องทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ด้วยความซื่อสัตย์
- ละรอบคอบ

ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในกระดาษคำถามและกระดาษคำตอบโดยเด็ดขาด

ตอบคำถามในกระดาษคำตอบที่เตรียมไว้ให้ ห้ามดูเฉลยก่อนตอบ หลังจากนั้นตรวจคำตอบจากคำเฉลยว่าถูกต้องหรือไม่ แล้วศึกษาคำตอบที่ถูกต้องด้วย

เรื่อง Toy Furniture

เอกสารชุดที่ 1

คำชี้แจง นักเรียนฟังครู ซึ่งแจ้งจุดมุ่งหมายและวิธีการพับกระดาษเป็นชุดรับแขก ในเวลา 30 นาที

- จุดประสงค์
1. เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการพับกระดาษเป็นชุดรับแขก
 2. เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกกระดิกขั้นตอนที่ฟังได้

- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลมล้อมครูผู้สอน
 2. นักเรียนต้องตั้งใจฟังครูซึ่งแจ้งจุดมุ่งหมาย และขั้นตอนการพับกระดาษเป็นโต๊ะและเก้าอี้
 3. นักเรียนทบทวนและบอกขั้นตอนการพับโต๊ะและเก้าอี้ร่วมกัน

เอกสารชุดที่ 2

คำชี้แจง ชองเอกสารนี้ประกอบด้วย บัตรจุดประสงค์ บัตรเนื้อหาแบบฝึก และคำเฉลย นักเรียนควรศึกษาจุดประสงค์ให้ชัดเจน หลังจากนั้นอ่านข้อความในบัตรเนื้อหา ฝึกอ่านออกเสียง แบ่งหน้าที่กันจัดทำชุดรับแขกกระดาษให้สวยงาม ในเวลา 20 นาที

- จุดประสงค์
1. เพื่อฝึกการระลึกวิธีการพับชุดรับแขกกระดาษที่ฟังและอ่านได้
 2. เพื่อฝึกการอ่านออกเสียง
 3. เพื่อฝึกความรับผิดชอบร่วมกัน

- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนจับคู่อ่านวิธีพับโต๊ะและเก้าอี้กระดาษ หลังจากนั้น นักเรียนทั้งกลุ่มอ่านออกเสียงร่วมกัน
 2. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันจัดทำชุดรับแขกกระดาษอย่างสวยงาม
 3. นักเรียนทั้งกลุ่มทำแบบฝึกและตรวจคำเฉลย

เอกสารชุดที่ 3

คำชี้แจง ในศูนย์กิจกรรมนี้ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาทุกด้าน จากการแสดงวิธีการจัดทำชุดรับแขก และเขียนวิธีการร่วมกัน ในเวลา 25 นาที

- จุดประสงค์
1. เพื่อฝึกการระลึกวิธีการพับกระดาษเป็นโต๊ะและเก้าอี้
 2. เพื่อให้ให้นักเรียนสื่อความหมายของตนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนได้

- บัตรคำสั่ง
1. นักเรียนแสดงและบอกวิธีการพับกระดาษเป็นโต๊ะและเก้าอี้
 2. นักเรียนเขียนวิธีการพับโต๊ะและเก้าอี้ร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ
 3. นักเรียนอ่านวิธีการที่เขียน และแก้ไขโดยครูเป็นผู้แนะนำ

เอกสารชุดที่ 4

- คำชี้แจง กิจกรรมในศูนย์กิจกรรมนี้ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะอ่านและเขียน และจัดทำหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยวิธีการเขียนร่วมกันในศูนย์กิจกรรมที่ 3 และภาพประกอบคำบรรยายในเวลา 30 นาที
- จุดประสงค์
1. เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง
 2. เพื่อให้นักเรียนฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษอย่างสวยงาม
 3. เพื่อให้นักเรียนฝึกความรับผิดชอบและการทำงานร่วมกัน
- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กัน ในการเขียนวิธีการลงในกระดาษที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยนักเรียนสามารถออกแบบและจัดรูปเล่มอย่างสวยงาม
 2. เมื่อเขียนวิธีการลงในกระดาษที่จัดเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว นักเรียนจัดทำภาพประกอบขั้นตอนการพับกระดาษ แล้วจัดรูปเล่มให้สวยงาม เข้าเล่มให้เรียบร้อย
 3. เมื่อเรียบร้อยแล้ว นักเรียนทั้งกลุ่มอ่านออกเสียงร่วมกัน โดยไม่ส่งเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น

เอกสารชุดที่ 5

- คำชี้แจง ศูนย์กิจกรรมนี้ ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้
1. เกม Puzzle
 2. เกมเรียงคำเป็นประโยค
 3. เกมจัดประโยค
 4. เกมงานประดิษฐ์
 5. นักเรียนเสนอวิธีพับกระดาษรูปแบบอื่น ๆ
- ศูนย์กิจกรรมนี้ ใช้เวลา 45 นาที
- หมายเหตุ ในกรณีที่นักเรียนทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด ให้ไปทำกิจกรรมในศูนย์สำรอง
- จุดประสงค์
1. เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญ สามารถอ่าน เรียงคำเป็นประโยค สะกดคำ และแต่งประโยคได้
 2. เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือกัน นักเรียนเก่งจะดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน
- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำดับจนครบทุกกิจกรรม
 2. นักเรียนเก่งต้องดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า

บัตรเนื้อหา เรื่อง Toy Furniture

Materials

- Paper
- Colours
- Color - paper
- Scissors

Method

Table

- Cut a square of 8" x 8".
- Find the center.
- Fold the opposite corners to the center.
- Turn it over.
- Fold the other opposite corners to the center.
- Pull every side out to make its legs.

Chair

- Cut a square of 8" x 8".
- Find the center.
- Fold every corners to the center.
- Turn it over.
- Fold every corner to the center.
- Turn it over again.
- Fold every corner to the center like step 5.
- Fold it as to open up the inside.
- Fold the one corner upward, and other corners downward.

Toy furniture

บทฝึกหัด

1. Fill each blank with correct answer.

I'll tell you how to make toy furniture with paper. We'll start with a table. First, cut....1.... square of 8" x 8". Then, find the center ...2.... the opposite corners to the center. Turn ...3.... over. Pull every side out to make ...4... legs. Now, this is a toy table 5.... I'll tell you how to make a toy chair.

1. a. a	b. the	c. out	d. up
2. a. Pull	b. Cut	c. Fold	d. Bend
3. a. him	b. it	c. all	d. them
4. a. his	b. their	c. a	d. its
5. a. but	b. so	c. and	d. or

2. จงเรียงคำเหล่านี้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. the	Fold	corners	opposite
2. over	Turn	it	
3. make	every	legs	to Pull its side out
4. upward	the	corner	Fold one
5. square	of	Cut	a 8" x 8"

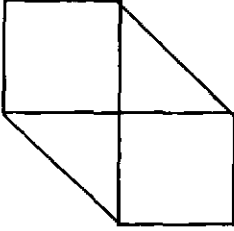
3. จงเรียงลำดับขั้นตอนต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

- Fold the opposite corners to the center.
- It's a table now.
- Cut a square of 8" x 8".
- Find the center.
- Pull every side out to make its legs.

แบบทดสอบทำเครื่อง Toy Furniture

I. Match the sentences on right to the pictures on the left.

1.

a. Cut a square of 10" x 10".

b. Turn it over.

c. Find the center.

d. Fold every corner to the center.

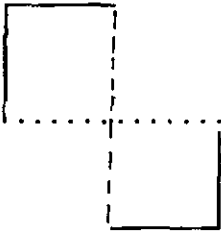
2.

e. Fold the opposite corner to the center.

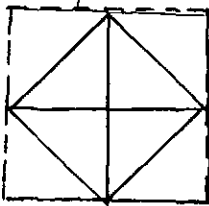
f. Pull every corner out to make its legs.

3.

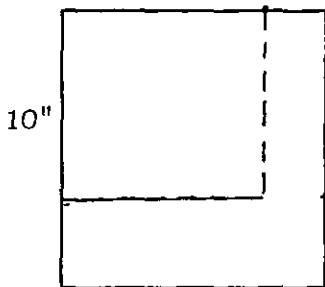
Answer 1.....2.....3.....4.....5.....

4.

10"

5.

10"

2. Rearrange the following sentences into a good order.

6. 1. He takes a bus to school. 2. He studies hard at school.

3. He gets up early. 4. He takes a bath.

a. 3 2 4 1

b. 4 1 2 3

c. 3 4 1 2

d. 4 3 2 1

7. 1. She gets home from school.

2. She watches TV.

3. She does her homework.

4. She goes to bed.

a. 1 3 2 4

b. 2 3 1 4

c. 3 2 4 1

d. 4 3 2 1

✓ 8. 1. I said, "Hello" to her.

2. I saw my friend.

3. I talked to her.

4. Then, I went home.

a. 1 2 3 4

b. 2 1 3 4

c. 3 4 2 1

d. 4 1 3 2

9. 1. He pours some water on his hair. 2. He dries his hair.

3. He puts some shampoo on his hair. 4. He washes his hair.

a. 1 2 3 4

b. 3 1 4 2

c. 1 3 4 2

d. 3 4 2 1

✓ 10. 1. He was arrested.

2. He ran away.

3. He puts a gold ring in his pocket. 4. He went into a gold shop.

a. 3 2 1 4

b. 3 4 2 1

c. 4 2 1 3

d. 4 3 2 1

11. Mary : Hello. My name is Mary. What's your name ?

Linda : My name is Linda.

Mary : _____ , Linda.

a. How are You ?

b. How do you do ?

c. Glad to know you.

d. Thank you.

12. Tom : Hello.

Susan : This is Susan. May I speak to Rose ?

Tom : _____. May I take a message ?

a. Sorry, she is out.

b. Sorry, I don't know her.

c. O.K., but she is not here.

d. O.K., just a minute.

13. John : How do you come to school, Tom ?

Tom : .

John : Really ! How far is your house from here ?

Tom : About 200 metres.

a. By foot.

b. On foot.

c. By a car.

d. On a car.

14. Somsri : I have to go now. Bye.

Ladda : .

a. See you later.

b. How do you do ?

c. See me off.

d. Where are you going ?

15. Somchai : May I introduce myself ? My name is Somchai.

Ladda : I'm Ladda.

a. How are you ?

b. Good, I'm a teacher.

c. How do you do ?

d. oh! I know you well.

โครงสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วย
วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

เรื่อง "Toby's Gift"
วิชา ภาษาอังกฤษหลัก (อ. 012)
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

หลักการและเหตุผล

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกทักษะทางภาษาอย่างบูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม แต่ในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบัน พบว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่ ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกทักษะต่าง ๆ เนื่องจากรูปแบบการสอนส่วนใหญ่ เน้นบทบาทของครู โดยครูเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน ซึ่งไม่สอดคล้องกัน กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะวิธีสอน และอุปกรณ์การสอนของครู จึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข นักการศึกษาได้นำนวัตกรรมทางการสอน และแนวคิดด้านเทคโนโลยีการศึกษา มาใช้ในวงการศึกษา เพื่อที่จะส่งผลให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำนวัตกรรมทางการสอน และแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา มาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี คือ การใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (CLE Model I) จะช่วยให้ผู้สอนดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึง จากการแบ่งเด็กเป็นกลุ่มย่อย หนึ่งปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละศูนย์กิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสะดวกในการนำไปใช้ดำเนินการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นผลให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น เนื่องจากมีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ จนบรรลุจุดหมายปลายทางได้อย่างแจ่มชัด นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความรับผิดชอบในการเรียนสูงขึ้นด้วย

เป้าหมาย

การสอนโดยการใช้ชุดการสอน แบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) จะช่วยอำนวยความสะดวก แก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เนื่องจากมีแผนการใช้ชุดการสอนที่ชัดเจนรัดกุม เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา

ตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และวัตถุประสงค์เฉพาะของชุดการสอนนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนา ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ของตนเองในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาด้าน ฟัง พูด อ่านและเขียน จะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน และมีนิสัยรักการอ่าน

วัตถุประสงค์ทั่วไป ของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เรื่อง "Toby's Gift"

- นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อบริการในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม เรื่อง "Toby's Gift")

เมื่อนักเรียน เรียนจบบทเรียน เรื่อง "Toby's Gift" จากชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) นักเรียนสามารถ

1. เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
2. วาดภาพประกอบเรื่องตามจินตนาการได้ถูกต้อง
3. ฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ
4. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้
5. เล่าเรื่องและลำดับเรื่องที่ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้
6. แต่งประโยคจากคำ ภาพ หรือข้อความที่กำหนดให้ได้

การวัดและการประเมินผล

1. ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
2. ใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)
3. ใช้แบบทดสอบและแบบประเมินผลหลังจากผู้เรียนเสร็จกิจกรรมในชุดการสอนแต่ละชุด

ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% จึงถือว่าผ่าน และแบบประเมินผลหลังใช้ชุดการสอน ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% เช่นเดียวกัน

คู่มือครู

ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เป็นเครื่องมือช่วยสอน ประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการตามหลักทฤษฎีของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533 : 110-120) และ วัฒนะ จูฑะวิภาต (2518 : 29-30) ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- คู่มือครู
- คู่มือนักเรียน
- แบบฝึกปฏิบัติสำหรับผู้เรียน
- สื่อสำหรับศูนย์กิจกรรม
- แบบสอบประเมินผล
- เอกสารประจำศูนย์กิจกรรม

การจัดศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามขั้นตอนของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ลำดับเรื่อง สันทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน ระหว่างครูและนักเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นตอนที่ 5 เล่นเกม และกิจกรรมเสริมทางภาษาที่จัดเตรียมไว้

บทบาทและหน้าที่ของครูในการใช้ชุดการสอนนี้

1. ดูแลและแนะนำการเรียนรู้ โดยนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองตามที่กำหนดไว้

2. ประสานงานกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนทุกกลุ่ม โดยนักเรียนทั้งหมดร่วมกันเล่าเรื่องและเขียนเรื่องที่นักเรียนได้ฟัง

3. เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียนที่จะปรึกษาหรือขอคำอธิบายข้อข้องใจในบทเรียน

4. เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

5. จัดบันทึกพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนและประกอบกิจกรรมโดยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ในแง่ของการทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ การเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งที่กำหนดไว้ ความสามารถที่จะเข้าใจเนื้อหาสาระ มโนทัศน์ที่ถูกต้อง และความเป็นระเบียบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นตอนของกิจกรรมในชุดการสอน เรื่อง Toby's Gift

นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (10 นาที)

ศูนย์กิจกรรมที่ 1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย (8-9 คน)

นักเรียนอ่านเรื่องจากบัตรเนื้อเรื่องที่จัดไว้ให้ และวาดภาพประกอบเรื่องตามความเข้าใจ (25 นาที)

ศูนย์กิจกรรมที่ 2 นักเรียนทั้งหมดทบทวน พังครอ่านเรื่องประกอบภาพ หลังจากนั้น นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ลำดับภาพ แล้วเล่าเรื่องร่วมกัน (30 นาที)

ศูนย์กิจกรรมที่ 3 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย (8-9 คน) แต่ละกลุ่มอ่านเรื่องจากบัตรเนื้อเรื่อง หลังจากนั้นเตรียมบทบาทสมมติ (20 นาที)

ศูนย์กิจกรรมที่ 4 นักเรียนทั้งหมดทบทวน นักเรียนแสดงบทบาทสมมติที่ละกลุ่มย่อย หลังจากนั้น นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนเรื่อง Toby's Gift ร่วมกัน โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษา แล้วทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกัน (55 นาที)

ศูนย์กิจกรรมที่ 5 นักเรียนกลุ่มย่อย เล่นเกม และกิจกรรมเสริมทางภาษา (20 นาที)

หลังจากนั้นนักเรียนทำกิจกรรมในศูนย์ต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ทำแบบทดสอบหลังเรียน (10 นาที)

หมายเหตุ การทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง และแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่อ่านได้

ในขั้นนี้ ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 8-9 คน นักเรียนลอกประโยคต่าง ๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ในขั้นตอนก่อน ลงในกระดาษขนาดใหญ่ พอที่จะใช้ทำหนังสือเล่มใหญ่เพื่อเป็นแหล่งในการเรียนรู้ของกลุ่มและนำมาอ่านหน้าชั้นให้นักเรียนในชั้นอ่านและเห็นได้ชัดเจน

นักเรียนภายในกลุ่มผลัดกันอ่านเรื่องที่เขียน หลังจากนั้น นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุลของสมาชิกในกลุ่มไว้ที่ปกหลัง นักเรียนเรียงหน้ากระดาษหนังสือเล่มใหญ่ให้ถูกต้อง เรียบร้อย แล้วจึงเข้าเล่มให้สวยงาม นักเรียนทั้งกลุ่มช่วยกันอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น ในการทำกิจกรรมขั้นนี้ นักเรียนจะสนุกสนานในการอ่าน และการฟังเพราะได้เห็นผลงานที่ตนทำขึ้น

อุปกรณ์ที่จำเป็น

1. กระดาษแผ่นใหญ่ ราคาไม่ต้องแพงนัก นำมาตัดให้เป็นขนาดพอดีกับที่ต้องการ
2. กระดาษวาดเขียนสำหรับทำปก หรือกระดาษชนิดอื่น ๆ ที่สามารถนำมาทำปกได้ ควรให้มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษที่ใช้เขียนเนื้อเรื่อง
3. กาว หรือ แป้งเปียก
4. กรรไกร
5. ดินสอสี สีเทียน
6. ที่เย็บกระดาษ ที่เจาะตาได้
7. มีดตัดกระดาษ
8. สีเมจิก
9. กระดาษกาว หรือกระดาษเทป

วิธีทำหนังสือเล่มใหญ่

พับกระดาษที่จะใช้เขียนตามขนาดที่ต้องการตัดตามยาวเพื่อให้เป็นสองหน้ากระดาษได้ หรือจะตัดกระดาษเป็นหน้าเดียว ตามขนาดที่ต้องการก็ได้ แต่ต้องเผื่อขอบไว้สำหรับเย็บเข้าเล่มให้เรียบร้อย เมื่อพับกระดาษเป็นคู่หรือเย็บกระดาษหน้าเดียวเป็นเล่ม ขอบของหนังสืออาจไม่เท่ากัน ควรใช้กรรไกรเล็มปลายกระดาษให้เรียบร้อย

ตรวจสอบเรื่องและรูปภาพ ที่เขียนไว้ในขั้นต้นตอนก่อน เพื่อให้ให้นักเรียนลอกตามด้วยตัวบรรจง ตีครูหรือวาดภาพประกอบตามใจชอบ ครูควรช่วยนักเรียน โดยให้คำแนะนำและให้นักเรียนออกแบบหนังสือของตนอย่างเสรี ก่อนลงมือเขียนหนังสือควรตีเส้นด้วยไม้บรรทัดเพื่อให้การเขียนของนักเรียนมีระเบียบและอ่านง่าย ระหว่างบรรทัดควมเว้นช่องห่างประมาณ 3 ซม. ควรเหลือขอบไว้เพื่อการเย็บเล่มหรือเข้าปก

การทำปก ก่อนจะลงสีจริง ควรใช้ดินสอร่างภาพและตัวอักษร เพื่อไม่ให้เลอะเทอะ ให้นักเรียนออกแบบปกให้สะดุดตาและตกแต่งให้สวยงาม เมื่อทำปกเสร็จ นำปกมาเย็บเข้าเล่ม

ประเมินผล

1. สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม การเก็บของเข้าที่ การรู้จักแบ่งปัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของเรื่องว่ามีความสอดคล้องกับเรื่องได้ดีหรือไม่

คู่มือนักเรียน

การเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน นักเรียนจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษา คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่าง บูรณาการ นอกจากนี้ นักเรียนจะได้ฝึกจริยธรรมด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความรับผิดชอบ

บทบาทและหน้าที่ของนักเรียน

1. ตั้งใจฟังเนื้อเรื่องที่ครูอ่าน หรือเล่าให้ฟัง
2. อ่านคำสั่งในชุดเอกสารด้วยความตั้งใจ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
3. ปฏิภาณหรือซักถามครูผู้สอนทันที เมื่อมีปัญหา
4. ทำงานด้วยความตั้งใจ ขณะประกอบกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม ไม่ส่งเสียงดัง
5. เมื่อได้รับเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม ต้องดูแลให้กิจกรรมกลุ่มดำเนินไปโดยเรียบร้อย เปิดโอกาสให้เพื่อนแสดงความคิดเห็น ดูแลสมาชิกในกลุ่ม ดูแลอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ และเก็บรวบรวมส่งครู
6. นักเรียนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างดี
7. ในการประเมินผลการเรียน นักเรียนต้องทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ด้วยความซื่อสัตย์ และรอบคอบ

ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในกระดาษคำถามและกระดาษคำตอบโดยเด็ดขาด

ตอบคำถามในกระดาษคำตอบที่เตรียมไว้ให้ ห้ามดูเฉลยก่อนตอบ หลังจากนั้นตรวจคำตอบจากคำตอบว่าถูกต้องหรือไม่ แล้วศึกษาคำตอบที่ถูกต้องด้วย

เรื่อง Toby's Gift

เอกสารชุดที่ 1

- คำชี้แจง ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดทำภาพประกอบเรื่องตาม เนื้อหาที่ได้รับ ในเวลา 25 นาที
- จุดประสงค์
1. เพื่อให้นักเรียนฝึกการทำงานร่วมกัน
 2. เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านจับใจความ
 3. เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ความคิดสร้างสรรค์
- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนจับคู่อ่านเรื่องที่ ได้รับ แล้วตกลงกันในกลุ่มเรื่องรูปแบบของภาพ ประกอบเรื่อง
 2. จัดทำภาพประกอบเรื่องให้ถูกต้องและสวยงาม

เอกสารชุดที่ 2

- คำชี้แจง นักเรียนทั้งหมดพบครู เพื่อฟังครูอ่านเรื่อง Toby's Gift แล้วจัดลำดับภาพประกอบ เรื่อง หลังจากตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องแล้ว ร่วมกันเล่าเรื่องที่ฟังในเวลา 30 นาที
- จุดประสงค์
1. เพื่อฝึกให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง
 2. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังจากการอ่านได้ หรือการเล่าเรื่อง
- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนนั่งเป็นครึ่งวงกลมล้อมครูผู้สอน
 2. นักเรียนต้องตั้งใจฟังเรื่องที่ครูอ่าน ทำความเข้าใจและจดจำเรื่อง ตั้งใจถาม ตอบเกี่ยวกับเรื่อง Toby's Gift
 3. ให้นักเรียนช่วยกันจัดลำดับภาพประกอบเรื่อง
 4. ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องที่ฟัง เป็นสำนวนของนักเรียนเอง

เอกสารชุดที่ 3

- คำชี้แจง ซองเอกสารนี้ ประกอบด้วยบัตรจุดประสงค์ บัตรเนื้อหา แบบฝึก และคำเฉลย นักเรียนควรศึกษาจุดประสงค์ให้ชัดเจน หลังจากนั้นอ่านเรื่องในบัตรเนื้อหา ฝึกอ่าน ออกเสียง แบ่งหน้าที่กันฝึกบทบาทสมมติตามเรื่อง แล้วทำแบบฝึกและตรวจคำเฉลย ในเวลา 20 นาที
- จุดประสงค์
1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟัง และอ่านได้
 2. เพื่อฝึกการอ่านจับใจความ และอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องด้วย
 3. เพื่อฝึกความรับผิดชอบร่วมกัน

- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนจับคู่อ่านเรื่องจากบัตรเนื้อหา หลังจากนั้น นักเรียนทั้งกลุ่มอ่านออกเสียงร่วมกัน
 2. นักเรียนในกลุ่มแบ่งหน้าที่จัดตัวละคร ผูกบทบาทสมมติ
 3. นักเรียนทั้งกลุ่มทำแบบฝึกหัดแล้วตรวจคำตอบ

เอกสารชุดที่ 4

คำชี้แจง ในศูนย์กิจกรรมนี้ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาทุกด้านจากการแสดงบทบาทสมมติ และการเขียนเรื่องร่วมกัน ในเวลา 30 นาที

- จุดประสงค์
1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่อ่านและฟังได้
 2. เพื่อให้นักเรียนสื่อความหมายของตน จากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนได้
 3. เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย

- บัตรคำสั่ง
1. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติที่ละกลุ่ม
นักเรียนที่ไม่มีบทบาทให้อ่านเนื้อเรื่องบรรยายร่วมกัน
 2. นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ
 3. นักเรียนอ่านเรื่องที่เขียนและแก้ไข โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ
 4. นักเรียนช่วยกันคิดชื่อเรื่องที่เขียนร่วมกัน

เอกสารชุดที่ 5

คำชี้แจง กิจกรรมในศูนย์ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะอ่านและเขียน และจัดทำหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยเรื่องที่เขียนร่วมกันในศูนย์กิจกรรมที่ 4 และภาพที่นักเรียนระบายสีในศูนย์กิจกรรมที่ 1 ภายในเวลา 25 นาที

- จุดประสงค์
1. เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง
 2. เพื่อให้นักเรียนฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษอย่างสวยงาม
 3. เพื่อให้นักเรียนฝึกความรับผิดชอบและการทำงานร่วมกัน

- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กัน ในการเขียนเรื่องลงกระดาษที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยนักเรียนสามารถออกแบบและจัดรูปเล่มอย่างสวยงาม
 2. เมื่อเขียนเรื่องลงกระดาษที่จัดเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนจัดรูปเล่ม และภาพประกอบเรื่องให้ถูกต้องสวยงาม แล้วเข้าเล่มให้เรียบร้อย
 3. เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนทั้งกลุ่มอ่านออกเสียงร่วมกัน โดยไม่ส่งเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น

เอกสารชุดที่ 6

คำชี้แจง

ศูนย์กิจกรรมนี้ ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. เกม Puzzle
2. เกมขอร้อง
3. เกมเรียงคำ
4. เกมจัดประโยค

ศูนย์กิจกรรมนี้ ใช้เวลา 20 นาที

หมายเหตุ

ในกรณีที่นักเรียนทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด ให้ไปทำกิจกรรมในศูนย์สำรอง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาจนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่าน เรียงคำเป็น ประโยค สะกดคำ และแต่งประโยคได้
2. เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือกัน นักเรียนเก่งจะดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน

บัตรคำสั่ง

1. ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำดับจนครบทุกกิจกรรม
2. นักเรียนเก่งต้องดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า

บัตร เนื้อหา เรื่อง Toby's Gift

Toby was a cute, good puppy. In his local toy shop there was one special toy which Toby had always wanted and he often dreamed of owning it. Alas, Toby was a poor puppy and never had the money to buy his favourite toy.

One sunny day while walking along the pavement, Toby saw something glittering on the ground. With some excitement Toby ran and picked up the object.

It was a new coin, "Oh ! How lucky I am ! "He had hardly got halfway to the toy shop when he saw a poor man begging. The begger looked ever so hungry.

Toby felt sorry for him and gave him the coin. "Oh, never mind", thought Toby, "his need is greater than mine. I can always buy my toy another time."

Unknown to Toby, the toy shop owner had seen what Toby had done. He had seen Toby many times gazing longingly at the toy in the window of the shop.

To Toby's amazement and happiness the shop owner gave Toby the toy as a present. "You are a kind and generous boy and you deserve the toy for your kindness to the poor", he said.

He also gave Toby a few other toys.

When Toby grew up, he got a job in his favourite toy shop and he was very happy.

When the owner grew too old to run the shop, he gave it to Toby.

From then on Toby always treated the other poor kids kindly.

Wouldn't it be nice if you had a kind and generous friend like Toby ?

Toby's Gift

แบบฝึกหัด

1. Fill each blank with coorrect answer.

Toby was a cute, good puppy. One morning, he saw something on the ...
...1.... He picked it up and rushed to the toy shop. He saw a man 3....
looked so hungry. He felt sorry for 4..... and gave him the coin.

The shop 5..... gave the toy to Toby as a present for doing good thing.

1. a. handbag	b. ground	c. land	d. chair
2. a. this	b. a	c. an	d. the
3. a. who	b. he	c. that	d. which
4. a. her	b. it	c. him	d. them
5. a. own	b. sailor	c. salesman	d. owner

2. จงเรียงคำเหล่านี้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. puppy	good	a	Toby	cute	was	and
2. the	ground	saw	He	on	something	
3. He	coin	gave	him	the	to	
4. the	Toby	gave	toy	He	to	
5. doing	present	was	It	good	for	a thing

3. จงเรียงลำดับประโยคต่อไปนี้ตามเนื้อเรื่องที่เรียนมา

- The toy shop owner saw what Toby had done.
- He gave up and worked in the toy shop.
- Toby was a cute, good puppy.
- He gave a present to Toby.
- Toby saw something on the ground.

แบบทดสอบท้ายบทเรื่อง Toby's Gift.

I. Read the story and choose the best answer.

Somchai was a good boy. He had many toys. A puppy toy was his favourite one. But he also wanted to have a puppy as a pet.

One sunny day, he saw a gold ring on the ground while he was walking to school with his friends. He picked it up and gave it to the (line 4) teacher. She took it to the police.

At last, the police found the owner of the ring. She gave Somchai a cute, white puppy as a present for being a good boy. Somchai was very happy.

1. What is Somchai's favourite toy ?

a. a gun toy	b. a car toy
c. a bere toy	d. a puppy toy
2. What did he want to have ?

a. a toy	b. a dog
c. a pig	d. an elephant
3. Which one is a pet ?

a. a duck	b. a chicken
c. a cat	d. a pig
4. What was on the ground ?

a. a puppy	b. a ring
c. a pet	d. a toy
5. What did Somchai do with it ?

a. Keep it.	b. Kick it.
c. Put it away.	d. Pick it up.
6. "He" in line 4 refer to ?

a. Somchai	b. his friend
c. the police	d. the teacher
7. Who did he give the ring to ?

a. The police	b. The owner
c. The teacher	d. his friend

8. Who was the owner of the ring ?

a. A woman.	b. A man.
c. A policeman.	d. A teacher.

9. What was the present for Somchai ?

a. A toy.	b. A pet.
c. A ring.	d. A teacher.

10. How did Somchai feel ?

a. kind	b. upset
c. glad	d. sad

II. Fill in each blank with only one word by choosing from the words given.

what how with are to answered

Yesterday while I was walking home I met my old friend -Dara. She is another school.

"Hello, Dara. How 11.... you ?", said I.

"Hello, Kanit. I'm fine, thanks. And....12..... are you ?" she said.

"Very well, thank you." I.....13..... "And where are you going ?" asked I.

"I'm going 14..... see Somchit. She's sick." said Dara.

"What's the matter 15..... her?", I asked.

"She catches a bad cold so she didn't go to school today. Would you like to go with me?", Dara asked.

"O.K. Let's go." I said.

โครงสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วย
วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

เรื่อง "How To Make Jigsaw"
วิชา ภาษาอังกฤษหลัก
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

หลักการและ เหตุผล

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกทักษะทางภาษาอย่างบูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม แต่ในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบัน พบว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่ ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกทักษะต่าง ๆ รูปแบบการสอนส่วนใหญ่เน้นบทบาทของครู โดยครูเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน ซึ่งไม่สอดคล้องกันกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนของครู จึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข นักการศึกษาได้ผ่านวาทกรรมทางการสอนและแนวคิดด้านเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในวงการศึกษา เพื่อที่จะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำวาทกรรมทางการสอน และแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา มาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี คือ การใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (CLE Model I) จะช่วยให้ผู้สอนดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึงจากการแบ่งเด็กเป็นกลุ่มย่อย ขณะปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละศูนย์กิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสะดวกในการนำไปใช้ดำเนินการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นผลให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น เนื่องจากมีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ จนบรรลุจุดหมายปลายทางได้อย่างแจ่มชัด นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้นด้วย

เป้าหมาย

การสอนโดยการใช้ชุดการสอน แบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) จะช่วยอำนวยความสะดวก แก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เนื่องจากมีแผนการใช้ชุดการสอนที่ชัดเจนรัดกุม เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และวัตถุประสงค์เฉพาะของชุดการสอนนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนา ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ของตนเองในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้น ในการใช้ภาษาด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน จะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิต การแสวงหาความรู้ เป็นพื้นฐานในการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน และมีนิสัยรักการอ่าน

วัตถุประสงค์ทั่วไป ของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เรื่อง "How To Make Jigsaw"

– นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม เรื่อง "How To Make Jigsaw")

เมื่อนักเรียน เรียนจบบทเรียน เรื่อง "How To Make Jigsaw" จากชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) นักเรียนสามารถ

1. ฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้
3. เล่าเรื่องและลำดับเรื่องที่ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้
4. แต่งประโยคจากคำ ภาพ หรือข้อความที่กำหนดให้ได้

การวัดและการประเมินผล

1. ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
2. ใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)
3. ใช้แบบทดสอบและแบบประเมินผลหลังจากผู้เรียน เสร็จกิจกรรมในชุดการสอนแต่ละชุด

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% จึงถือว่าผ่าน และแบบประเมินผลหลังใช้ชุดการสอน ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% เช่นเดียวกัน

คู่มือครู

ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เป็นเครื่องมือช่วยสอน ประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการตามหลักทฤษฎีของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533 : 110-120) และ วัจนะ จุฑะวิภาต (2518 : 29-30) ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- คู่มือครู
- คู่มือนักเรียน
- แบบฝึกปฏิบัติสำหรับผู้เรียน
- สื่อสำหรับศูนย์กิจกรรม
- แบบสอบประเมินผล
- เอกสารประจำศูนย์กิจกรรม

การจัดศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามขั้นตอนของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

(รูปแบบที่ 1) ดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ลำดับเรื่อง สันทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง ฟัง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน ระหว่างครูและนักเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นตอนที่ 5 เล่นเกม และกิจกรรมเสริมทางภาษาที่จัดเตรียมไว้

บทบาทและหน้าที่ของครูในการใช้ชุดการสอนนี้

1. ดูแลและแนะนำการเรียนรู้ โดยนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองตามที่กำหนดไว้

2. ประสานงานกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนทุกกลุ่ม โดยนักเรียนทั้งหมดร่วมกันเล่าเรื่องและเขียนเรื่องที่นักเรียนได้ฟัง

3. เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียนที่จะปรึกษาหรือขอคำอธิบายข้อข้องใจในบทเรียน

4. เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

5. จัดบันทึกพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนขณะประกอบกิจกรรมโดยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ในแง่ของการทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ การเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งที่กำหนดไว้ ความสามารถที่จะเข้าใจเนื้อหาสาระ มโนทัศน์ที่ถูกต้อง และความเป็นระเบียบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นตอนของกิจกรรมในชุดการสอน เรื่อง How To Make Jigsaw

นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (10 นาที)

-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 1 นักเรียนทั้งหมดพบครู ครูกล่าวถึงจุดมุ่งหมาย แนะนำวัสดุอุปกรณ์ และลำดับวิธีการทำภาพตัดต่อ หลังจากนั้น นักเรียนร่วมกันลำดับวิธีการทำภาพตัดต่อ (25 นาที)
-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 2 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 6-7 คน ฝึกทำภาพตัดต่อและจัดทำภาพตัดต่อตามตัวอย่าง (30 นาที)
-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 3 นักเรียนทั้งหมดพบครู นักเรียนแสดงวิธีทำภาพตัดต่อ พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนประกอบ และแสดงผลงานของกลุ่ม หลังจากนั้นนักเรียนร่วมกันเขียนขั้นตอนการทำภาพตัดต่อ (20 นาที)
-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 4 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 6-7 คน นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันภายในกลุ่ม (40 นาที)
-
- ศูนย์กิจกรรมที่ 5 นักเรียนกลุ่มย่อย 6-7 คน เล่นเกม และกิจกรรมเสริมทางภาษาที่จัดไว้ (30 นาที)
หลังจากนั้นนักเรียนทำกิจกรรมในศูนย์ต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ทำแบบทดสอบหลังเรียน (10 นาที)
-

หมายเหตุ การทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง และแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่อ่านได้

ในขั้นนี้ ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 6-7 คน นักเรียนลอกประโยคต่าง ๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ในขั้นตอนก่อน ลงในกระดาษขนาดใหญ่ พอที่จะใช้ทำหนังสือเล่มใหญ่เพื่อเป็นแหล่งในการเรียนรู้ของกลุ่มและนำมาอ่านหน้าชั้นให้นักเรียนในชั้นอ่านและเห็นได้ชัดเจน

นักเรียนภายในกลุ่มผลัดกันอ่านเรื่องที่เขียน หลังจากนั้น นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุลของสมาชิกในกลุ่มไว้ที่ปกหลัง นักเรียนเรียงหน้ากระดาษหนังสือเล่มใหญ่ให้ถูกต้อง

เรียบร้อย แล้วจึงเข้าเล่มให้สวยงาม นักเรียนทั้งกลุ่มช่วยกันอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น ในการทำกิจกรรมขั้นนี้ นักเรียนจะสนุกสนานในการอ่านการฟังเพราะได้เห็นผลงานที่ตนทำขึ้น

อุปกรณ์ที่จำเป็น

1. กระดาษแผ่นใหญ่ ราคาไม่ต้องแพงนัก นำมาตัดให้ขนาดพอดีกับที่ต้องการ
2. กระดาษวาดเขียนสำหรับทำปก หรือกระดาษชนิดอื่น ๆ ที่สามารถนำมาทำปกได้ ควรให้มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษที่ใช้เขียนด้านใน
3. กาว หรือ แป้งเปียก
4. กรรไกร
5. ดินสอสี สีเทียน
6. ที่เย็บกระดาษ ที่เจาะตาไก่
7. มีดตัดกระดาษ
8. สีเมจิก
9. กระดาษกาว หรือกระดาษเทป

วิธีทำหนังสือเล่มใหญ่

พับกระดาษที่จะใช้เขียนตามขนาดที่ต้องการตัดตามยาวเพื่อให้เป็นสองหน้ากระดาษได้ หรือจะตัดกระดาษเป็นหน้าเดียว ตามขนาดที่ต้องการก็ได้ แต่ต้องเผื่อขอบไว้สำหรับเย็บเข้าเล่มให้เรียบร้อย เมื่อพับกระดาษเป็นคู่หรือเย็บกระดาษหน้าเดียวเป็นเล่ม ขอบของหนังสืออาจไม่เท่ากัน ควรใช้กรรไกรเล็มปลายกระดาษให้เรียบร้อย

ตรวจสอบเรื่องและรูปภาพ ที่เขียนไว้ในขั้นตอนก่อน เพื่อให้นักเรียนลอกตามด้วยตัวบรรจง ดิครูปหรือวาดภาพประกอบตามใจชอบ ครูควรช่วยนักเรียน โดยให้คำแนะนำและให้นักเรียนออกแบบหนังสือของตนเองอย่างเสรี ก่อนลงมือเขียนหนังสือควรตีเส้นด้วยไม้บรรทัดเพื่อให้การเขียนของนักเรียนมีระเบียบและอ่านง่าย ระหว่างบรรทัดควมเว้นช่วงห่างประมาณ 3 ซม. ควรเหลือขอบไว้เพื่อการเย็บเล่มหรือเข้าปก

การทำปก ก่อนจะลงสีจริง ควรใช้ดินสอร่างภาพและตัวอักษร เพื่อไม่ให้เลอะเทอะ ให้นักเรียนออกแบบปกให้สะอาดตาและตกแต่งให้สวยงาม เมื่อทำปกเสร็จ นำปกมาเย็บเข้าเล่ม

ประเมินผล

1. สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มการเก็บของเข้าที่ การรู้จักแบ่งปัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของเรื่องว่ามีความสอดคล้องกับเรื่องได้ดี

คู่มือนักเรียน

การเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน นักเรียนจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษา คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างบูรณาการ นอกจากนี้ นักเรียนจะได้ฝึกจริยธรรมด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความรับผิดชอบ

บทบาทและหน้าที่ของนักเรียน

1. ตั้งใจฟังเนื้อเรื่องที่ครูอ่าน หรือเล่าให้ฟัง
2. อ่านคำสั่งในชุดเอกสารด้วยความตั้งใจ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
3. ปรีกษาหรือซักถามครูผู้สอนทันที เมื่อมีปัญหา
4. ทำงานด้วยความตั้งใจ ขณะประกอบกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม ไม่ส่งเสียงดัง
5. เมื่อได้รับเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม ต้องดูแลให้กิจกรรมกลุ่มดำเนินไปโดยเรียบร้อย เปิดโอกาสให้เพื่อนแสดงความคิดเห็น ดูแลสมาชิกในกลุ่ม ดูแลอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ และเก็บรวบรวมส่งครู
6. นักเรียนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างดี
7. ในการประเมินผลการเรียน นักเรียนต้องทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ด้วยความซื่อสัตย์และรอบคอบ

ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในกระดาษคำถามและกระดาษคำตอบโดยเด็ดขาด

ตอบคำถามในกระดาษคำตอบที่เตรียมไว้ให้ ห้ามดูเฉลยก่อนตอบ หลังจากนั้นตรวจคำตอบจากคำเฉลยว่าถูกต้องหรือไม่ แล้วศึกษาคำตอบที่ถูกต้องด้วย

เรื่อง How To Make Jigsaw

เอกสารชุดที่ 1

- คำชี้แจง นักเรียนพบครู นั่งล้อมวงเป็นรูปครึ่งวงกลม เพื่อฟังครู ชี้แจงจุดมุ่งหมาย และวิธีการ ทำภาพตัดต่อ ในเวลา 25 นาที
- จุดประสงค์
1. เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการทำภาพตัดต่อ
 2. เพื่อฝึกกระตือรือร้นตอนที่ฟังได้
- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลมล้อมครูผู้สอน
 2. นักเรียนต้องตั้งใจฟังครูชี้แจงจุดมุ่งหมาย และขั้นตอนการทำภาพตัดต่อ และเก้าอี้
 3. นักเรียนพบทวนและบอกขั้นตอนการพับโต๊ะและ เก้าอี้ร่วมกัน

เอกสารชุดที่ 2

- คำชี้แจง ของเอกสารนี้ประกอบด้วย บัตรจุดประสงค์ บัตรเนื้อหาแบบฝึก และคำเฉลย นักเรียนควรศึกษาจุดประสงค์ให้ชัดเจน หลังจากนั้นอ่านข้อความในบัตรเนื้อหา ฝึกอ่าน ออกเสียง แบ่งหน้าที่กันจัดทำภาพตัดต่อให้สวยงาม ในเวลา 30 นาที
- จุดประสงค์
1. เพื่อฝึกการระลึกวิธีการทำภาพตัดต่อที่ฟังและอ่านได้
 2. เพื่อฝึกการอ่านออกเสียง
 3. เพื่อฝึกความรับผิดชอบร่วมกัน
- บัตรคำสั่ง
1. ให้นักเรียนจับคู่อ่านวิธีทำภาพตัดต่อกระดาษ หลังจากนั้น นักเรียนทั้งกลุ่มอ่าน ออกเสียงร่วมกัน
 2. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทำภาพตัดต่ออย่างสวยงาม
 3. นักเรียนทั้งกลุ่มทำแบบฝึกและตรวจคำเฉลย

เอกสารชุดที่ 3

- คำชี้แจง ในศูนย์กิจกรรมนี้ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาทุกด้าน จากการแสดงวิธีการทำ ภาพตัดต่อ และเขียนวิธีการร่วมกัน ในเวลา 20 นาที
- จุดประสงค์
1. เพื่อฝึกการระลึกวิธีการทำภาพตัดต่อ
 2. เพื่อให้ให้นักเรียนสื่อความหมายของตนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนได้
- บัตรคำสั่ง
1. นักเรียนแสดงและบอกวิธีการทำภาพตัดต่อ
 2. นักเรียนเขียนวิธีการทำภาพตัดต่อร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ
 3. นักเรียนอ่านวิธีการที่เขียน และแก้ไขโดยครูเป็นผู้แนะนำ

เอกสารชุดที่ 4

คำชี้แจง กิจกรรมในศูนย์กิจกรรมนี้ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะอ่านและเขียน และจัดทำหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยวิธีการเขียนร่วมกันในศูนย์กิจกรรมที่ 3 และภาพประกอบคำบรรยายในเวลา 25 นาที

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษอย่างสวยงาม
3. เพื่อให้นักเรียนฝึกความรับผิดชอบและการทำงานร่วมกัน

บัตรคำสั่ง

1. ให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กัน ในการเขียนวิธีการลงในกระดาษที่ครูจัดเตรียมไว้ให้เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยนักเรียนสามารถออกแบบและจัดรูปเล่มอย่างสวยงาม
2. เมื่อเขียนวิธีการลงกระดาษที่จัดเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว นักเรียนจัดทำภาพประกอบขั้นตอนการพับกระดาษ แล้วจัดรูปเล่มให้สวยงาม เข้าเล่มให้เรียบร้อย
3. เมื่อเรียบร้อยแล้ว นักเรียนทั้งกลุ่มอ่านออกเสียงร่วมกัน โดยไม่ส่งเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น

เอกสารชุดที่ 5

คำชี้แจง ศูนย์กิจกรรมนี้ ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. เกม Jigsaw
2. เกมเรียงคำเป็นประโยค
3. เกมจัดประโยค
4. เกมงานประดิษฐ์

ศูนย์กิจกรรมนี้ ใช้เวลา 20 นาที

หมายเหตุ ในกรณีที่นักเรียนทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด ให้ไปทำกิจกรรมในศูนย์สำรอง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญ สามารถอ่าน เรียงคำเป็นประโยค สะกดคำ และแต่งประโยคได้
2. เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือกัน นักเรียนเก่งจะดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน

บัตรคำสั่ง

1. ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำดับจนครบทุกกิจกรรม
2. นักเรียนเก่งต้องดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า

ศูนย์การ เรียนสำรอง

คำชี้แจง

ศูนย์การ เรียนสำรอง ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. เกม Puzzle
2. เกม Jigsaw
3. เกม Bingo
4. เกม 20 คำถาม
5. เกมจัดลำดับประโยค
6. เกมแต่งเรื่องจากภาพ

นักเรียนทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้ตามใจชอบ โดยจดบันทึกไว้และส่งผลงานทุกกิจกรรม

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการทำกิจกรรม

บัตรคำสั่ง

1. นักเรียนเลือกทำกิจกรรมตามชอบ
2. จดบันทึก หมายเลข ชื่อเกม และผลการประกอบกิจกรรมนั้น ๆ
3. ห้ามส่งเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น

บัตร เนื้อหา เรื่อง How To Make Jigsaw

Materials

- Beautiful pictures
- A cutter, scissors. a saw.
- Glue
- Wood, thick paper

Method

- Choose one of the beautiful pictures.
- Cut the picture into a suitable size.
- Put some glue on the back of the picture.
- Stick the picture on the wood or thick paper smoothly.
- While waiting until the glue is dry, draw or make a plan on the back of wood or thick paper like sample.
- Cut it into small pieces like the plan with a saw or a cutter.

How To Make Jigsaw

แบบฝึกหัด

1. Fill each blank with correct answer.

Yesterday we learnt how to make jig-saw. First, look at the picture and choose 1.... of them. Then, put some glue on....2.....back of the picture. Stick the picture.....3..... the wood smoothly . While waiting until it.....4..... dry, draw or make a plan on the.....5..... of the wood. And cut it into small pieces with a saw.

1. a. out	b. one	c. some	d. a
2. a. a	b. the	c. side	d. one
3. a. on	b. under	c. up	d. to
4. a. was	b. be	c. will	d. is
5. a. side	b. front	c. back	d. face

2. จงเรียงคำเหล่านี้เป็นประโยคที่ถูกต้อง (บัตรคำ)

1. it	pieces	small	into	cut	
2. plan	a	wood	on	Draw	the
3. the	Stick	smoothly	Picture		
4. the	glue	on	Put	picture	some
4. choose	beatiful	of	the	picture	one

3. จงเรียงลำดับขั้นตอนต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (แถบประโยค)

- Cut it into small pieces.
- Stick it on the wood.
- Choose one picture.
- Wait until it is dry.
- Put some glue on the picture.

แบบทดสอบท้ายเรื่อง How To Make Jigsaw

I. Make each group of words in a good order.

1. 1. Dang's	2. This	3. book	4. is
a. 1 3 2 4		b. 2 4 1 3	
c. 2 1 4 3		d. 1 2 3 4	
2. 1. She	2. Three	3. dolls	4. has
a. 2 3 1 4		b. 3 4 2 1	
c. 1 4 2 3		d. 4 2 3 1	
3. 1. Teera	2. toys	3. Show	4. your
a. 3 1 4 2		b. 1 3 4 2	
c. 3 2 4 1		d. 1 4 2 3	
4. 1. Draw	2. beautiful	3. some	4. flowers
a. 1 3 4 2		b. 2 3 1 4	
c. 1 3 2 4		d. 3 4 1 2	
5. 1. down	2. sentences	3. Write	4. some
a. 3 2 1 4		b. 4 3 2 1	
c. 4 2 3 1		d. 3 1 4 2	

II. Rearrange the following sentences into good order.

How to cook rice

- a. Light the fire.
- b. Put some water in the pot to cook rice.
- c. Turn the gas down when it is boiled.
- d. Put the pot on the stove.
- e. Clean the rice.

Answer

III. Fill in the blank, with the follow words.

put pour some stir in

My mother makes a cake. First she mixes some butter and 11.... eggs in a bowl. Then, ...12..... some sugar and some flour 13.....it. Add some vanilla and milk.....14.....it for some time. Next 15.....it into the cake pan and bake for 20 minutes.

ใบประเมินผลการแสดงบทบาทสมมติ

เรื่อง.....กลุ่มที่.....

จัดทำเครื่องหมาย X ในช่องว่างตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการแสดงในฉบับนี้

	พฤติกรรมที่ต้องการจะวัด	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
		4	3	2	1 (คะแนน)
1	ความพร้อมในการแสดง				
2	ท่าทางและความคล่องแคล่วในการแสดงออก				
3	ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ตามความนิยม				
4	การออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน มากน้อยเพียงใด				
5	ความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง				
6	ความสามารถในการสวมบทบาทให้สอดคล้องกับลักษณะนิสัยตัวละครจากเรื่อง				
7	ระบบหมู่ในการทำงานร่วมกัน				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

รวม คะแนน

.....ผู้ให้คะแนน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบที่ 1-2

- ขั้นที่ 1 ครูทักทายนักเรียน และปฐมนิเทศเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้การสอน แล้วนำภาพประกอบ เรื่องที่จะสอนให้นักเรียนดู
- ขั้นที่ 2 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่า เพื่อความเพลิดเพลิน และนักเรียนควรมีความสามารถ ในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังจุดประสงค์ที่กำหนดให้
- ขั้นที่ 3 ครูทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนในด้าน คำศัพท์ โครงสร้าง และสำนวนต่าง ๆ
- ขั้นที่ 4 ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ดังนี้
- 4.1 ครู อธิบายคำศัพท์ โดยใช้บัตรคำ รูปภาพ หรือ แสดงท่าทางประกอบ และ ให้นักเรียน จดคำศัพท์ และความหมายลงสมุด
- 4.2 ครู อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ - Past Simple Tense
- Past Continuous Tense
- Question & Answer
- ครูอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยคในเนื้อเรื่องประกอบ และให้นักเรียนจดลงสมุด
- 4.3 ครู อ่านเรื่องนำแล้วให้นักเรียนอ่านตาม จากแผ่นใส
- 4.4 ครู แจกใบงาน (เนื้อเรื่อง) ให้นักเรียนฝึกอ่านจับใจความ
- 4.5 นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ด้วยปากเปล่าพร้อมกันทั้งชั้น

คาบที่ 3-4

- ขั้นที่ 5 ครู ให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยแก้ไขคำที่นักเรียนอ่านไม่ถูกต้องโดยให้อ่านซ้ำ แล้วให้นักเรียนฝึก ถาม-ตอบ เป็นคู่
- ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ละคน (แบ่งเป็นย่อหน้า) และทำแบบฝึกหัดลงในใบงาน
- ขั้นที่ 7 ครู ตรวจสอบแก้ไขแบบฝึกหัด โดยให้นักเรียนตรวจเอง จากคำเฉลยบนกระดาน ถ้านักเรียน มีข้อสงสัยให้ถามได้
- ขั้นที่ 8 ครู ประเมินผลโดยการสังเกตจากการอ่านและการทำแบบฝึกหัด

คาบที่ 5

- ขั้นที่ 9 ครู และนักเรียนสรุปร่วมกันอีกครั้ง พร้อมทั้งทบทวน คำศัพท์ ประโยคในบทเรียน

แผนการสอน ที่ 2 วิชาภาษาอังกฤษหลัก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง "Toy Furniture"

เวลา 5 คาบ

วัตถุประสงค์ทั่วไป นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

1. นักเรียนสามารถพูด และ เขียนศัพท์อย่างเข้าใจความหมาย
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องและบอกความหมายของสิ่งที่ได้ฟัง เป็นภาษาอังกฤษ และชมการสาธิตได้เข้าใจ
3. นักเรียนสามารถบอกลำดับขั้นตอนการประดิษฐ์สิ่งของ ตามที่ได้เรียนเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถเขียนลำดับขั้นตอนการประดิษฐ์สิ่งของจากบทเรียนได้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถ ถาม-ตอบ เกี่ยวกับตนเองได้

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์ประกอบการสาธิตวิธีทำ ชุดรับแขกตุ๊กตา
 - 1.1 ชุดรับแขกตุ๊กตา 1 ชุด
 - 1.2 กระดาษสี กระดาษลายสวยงาม
 - 1.3 กรรไกร
 - 1.4 ไม้บรรทัด ดินสอ
 - 1.5 ดินสอสี สีเมจิก
 - 1.6 กาว
2. บัตรคำ แถบประโยค
3. ใบงาน
4. แผ่นโปสเตอร์ วิธีการพับโต๊ะกระดาษ และเก้าอี้กระดาษ

คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์

คำศัพท์ : Scissors, Glue, fold, center, opposite, every, turn over, pull, upward, downward

โครงสร้างไวยากรณ์ : รูปแบบการใช้ประโยค Imperative

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบที่ 6-7

- ขั้นที่ 1 เริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยคุณพิทักษ์พานักเรียน แล้วถามนักเรียนประกอบชุดรับแขกที่จะกตาคา
- ขั้นที่ 2 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่า เป็นการอ่านเนื้อหาด้านความรู้ ให้เข้าใจและสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง หรือวิธีการขั้นตอนได้ และนักเรียน ควรมีความสามารถในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
- ขั้นที่ 3 ครูทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะเรียนในด้าน คำศัพท์ การใช้ประโยคคำสั่ง เช่น
- Stand up, please.
 - Sit down, please.
 - Show me a pen, please.
- ขั้นที่ 4 ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ดังนี้
- 4.1 ครู อธิบายคำศัพท์ประกอบบัตรคำ
- นักเรียนออกเสียงคำศัพท์
 - ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ รูปประโยค การใช้ประโยคคำสั่ง และให้นักเรียนจดศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ลงสมุด
- 4.2 นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง (ใบงาน) และช่วยกันแปล

คาบที่ 8-9

- ขั้นที่ 5 ครู ให้แนวการเรียนรู้
- 5.1 นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น
- 5.2 นักเรียนทดลองปฏิบัติตามขั้นตอนที่อ่าน
- ขั้นที่ 6 6.1 ครู ให้นักเรียนที่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง มาสาธิตการพับโต๊ะ และเก้าอี้กระดาษ หน้าชั้นเรียน
- 6.2 นักเรียนทุกคนลงมือปฏิบัติพับโต๊ะ และเก้าอี้กระดาษ
- 6.3 ให้นักเรียนจับกลุ่ม 4 คน จัดทำเป็นชุดรับแขกดูกตาคา ตามตัวอย่าง
- ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ
- นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำผลงานมาแสดงและรายงานหน้าชั้น
- ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ โดยการสังเกตจากผลงานและการสาธิตขั้นตอนการพับโต๊ะ และเก้าอี้กระดาษ

คาบที่ 10

- ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้ ให้นักเรียนเสนอวิธีพับกระดาษแบบอื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจ พร้อมทั้งสาธิต และอธิบายวิธีการพับกระดาษหน้าชั้นเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบที่ 11-12

- ขั้นที่ 1 ครูทักทายนักเรียน แนะนำหนังสือภาษาอังกฤษน่าอ่านสำหรับเด็ก ๆ แล้วกล่าวนำถึงเรื่อง Toby's Gift
- ขั้นที่ 2 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่า เพื่อความเพลิดเพลินและเพิ่มพูนความรู้
- ขั้นที่ 3 ครูทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะเรียนในด้าน คำศัพท์ โครงสร้าง และสำนวนต่าง ๆ
- ขั้นที่ 4 ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ดังนี้
- 4.1 ครู อธิบายคำศัพท์ โดยใช้บัตรคำ รูปภาพ หรือแสดงท่าทางประกอบ และให้นักเรียนจดคำศัพท์ และความหมายลงสมุด
- 4.2 ครู อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ – There is There are
 – There was There were
 – S + V + I.O + D.O.
 – too to + V1
 – Two – word Verbs
- ครูอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยคในเนื้อเรื่องประกอบ และให้นักเรียนจดลงสมุด
- 4.3 ครู อ่านเรื่องนำแล้วให้นักเรียนอ่านตาม จากแผ่นใส
- 4.4 ครู แจกใบงาน (เนื้อเรื่อง) ให้นักเรียนฝึกอ่านจับใจความ
- 4.5 นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ด้วยปากเปล่าพร้อมกันทั้งชั้น

คาบที่ 13-14

- ขั้นที่ 5 ครู ให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยแก้ไขคำที่นักเรียนอ่านไม่ถูกโดยให้อ่านซ้ำ แล้วให้นักเรียนจับคู่ฝึก ถาม-ตอบ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ละคน (แบ่งเป็นย่อหน้า) และทำแบบฝึกหัดลงในใบงาน
- ขั้นที่ 7 ครู ตรวจแก้ไขแบบฝึกหัด โดยให้นักเรียนตรวจเอง จากคำตอบบนกระดาน ครูอธิบายข้อสงสัยของนักเรียน
- ขั้นที่ 8 ครู ประเมินผลโดยการสังเกตจากการอ่านและการทำแบบฝึกหัด
- คาบที่ 5
- ขั้นที่ 9 ครู และนักเรียนสรุปร่วมกันอีกครั้ง พร้อมทั้งทบทวน คำศัพท์ และโครงสร้างในบทเรียน

แผนการสอน ที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษหลัก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง "How To Make Jigsaw"

เวลา 5 คาบ

วัตถุประสงค์ทั่วไป นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

1. นักเรียนสามารถชมการสาธิตการประดิษฐ์สิ่งของที่มีขั้นตอนไม่ซับซ้อนได้ เข้าใจ
2. นักเรียนสามารถอ่านเนื้อหาและปฏิบัติตามคำสั่งได้
3. นักเรียนกล่าวถึงขั้นตอนวิธีการที่ได้ชมการสาธิตเป็นภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถวิธีการประดิษฐ์สิ่งของที่ตนสนใจเป็นภาษาอังกฤษได้

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์ประกอบการสาธิตวิธีทำภาพตัดต่อ (Jig-Saw)
 - 1.1 ภาพตัดต่อขนาดใหญ่ 2 ภาพ
 - 1.2 ภาพสววย
 - 1.3 กระดาษแข็ง
 - 1.4 กรรไกร มีด
 - 1.5 กาว
2. บัตรคำ แถบประโยค
3. ใบงาน

คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์

คำศัพท์ : choose, beautiful, glue, stick, smoothly, wait, dry, plan, cut, pieces

โครงสร้างไวยากรณ์

รูปแบบและการใช้ ประโยคบอกเล่า

รูปแบบการใช้ประโยค Imperative

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบที่ 16-17

- ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน โดยครูทักทายนักเรียน ครูให้เด็กต่อภาพร่วมกัน และให้นักเรียนบรรยายภาพที่ตัดต่อเรียบร้อยแล้ว
- ขั้นที่ 2 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่า เป็นการศึกษาวิธีการขั้นตอนปฏิบัติ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง หรือวิธีการขั้นตอนที่อ่านได้ สามารถในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อการสื่อสารได้ตามจุดประสงค์
- ขั้นที่ 3 ครูทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะเรียนในด้าน คำศัพท์ โครงสร้าง และ การใช้ประโยคต่าง ๆ
- ขั้นที่ 4 ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ดังนี้
- 4.1 ครู อธิบายคำศัพท์ประกอบบัตรคำ
 - นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ และให้นักเรียนจดศัพท์ และความหมายลงสมุด
 - ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ รูปประโยค ประโยคคำสั่ง พร้อมทั้งยกตัวอย่าง ประโยคจากบทเรียน และให้นักเรียนจดลงสมุด
 - 4.2 นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง (ใบงาน) และช่วยกันแปล

คาบที่ 18-19

- ขั้นที่ 5 ครู ให้นำวิธีการเรียนรู้
- 5.1 นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น
 - 5.2 นักเรียนทดลองปฏิบัติตามขั้นตอนที่อ่าน
- ขั้นที่ 6
- 6.1 ครู ให้นักเรียนที่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง มาสาธิตการทำภาพตัดต่อหน้าชั้นเรียน
 - 6.2 นักเรียนทุกคนลงมือปฏิบัติทำภาพตัดต่อ
- ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ
- นักเรียนนำผลงานมาแสดงและรายงานหน้าชั้น (อาสาสมัคร)
- ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ โดยการสังเกตจากผลงานและการรายงานหน้าชั้นเรียน และเก็บข้อผิดพลาด

คาบที่ 20

- ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้ ให้นักเรียนทบทวนขั้นตอนการทำภาพตัดต่อร่วมกัน โดยใช้ภาษาของตนเอง และบรรยายภาพที่ได้รับการคัดเลือกว่า เรียบร้อย สวยงาม หน้าชั้นเรียน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวนวลจันทร์ แซ่เท้น
เกิดวันที่	14 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2496
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 716 ถนนพระพันวษา อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูใหญ่และอาจารย์พิเศษ สถาบันกวดวิชาแมค (MAC) สาขา จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	เลขที่ 74/38 ถนนคลองส่งน้ำ 1 อาร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2502 – 2514	ประถมศึกษา – มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนช่างตากครูสคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2519	กศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
พ.ศ. 2538	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอน ภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร